

www.burmeseclassic.com

နန္ဒကျော်သူ

ကြမ်းတမ်းခက်ထန်
သိုင်းဒားမာန်

BURMESE
CLASSIC
.com

ပ+ဒု
နှစ်အုပ်တွဲ

www.burmeseclassic.com

ဒို့သဒ္ဒါစာရေးဆရာတော်

ပြည်ထောင်စုံမပြုကွဲရေး — ဒို့.အရေး
 တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှုမပြုကွဲရေး — ဒို့.အရေး
 အချုပ်အခြာအာဏာကည်တံ့ခိုင်မြဲရေး — ဒို့.အရေး

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပေါ်တင်စားရေးအဖွဲ့
 ပြည်ထောင်စုံသားအေးလုံး၏
 ပဓာနကျသောတာဝန်ဖြစ်သည်။

ပြည်သူ့သဘောထား

- ပြည်ပအားကိုးပုဆိန်စိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ကျပ်ကြ။
- နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော်၏ ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက် ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဖန်တီးမှုဆိုင်ရာ သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

နဂါးဖြူသည် အက်ထီဇုဒားကို ပြန်ချလိုက်၏။

ထို့နောက် နဂါးစိမ်း ပေးခဲ့သော အထုပ်အလေးကို အက်ထီဇုဒားကို ပြန်ချလိုက်၏။

အထုပ်အလေးမှာ ပေါ့ပါးလွန်း၏။

နဂါးဖြူ သို့မဟုတ် အထုပ်ပေါ့ပါးအစီအစဉ်နှင့် တူ၏။

နဂါးဖြူက အထုပ်အလေးကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်၏။

အထုပ်ထဲတွင် စာရွက်အစုံအလင်ရှိ၏။

စာရွက်များကို တွေ့လိုက်သောအခါ သူ၏မျက်လုံးအစုံ အလွန်ပင် ပြူးကူးယှမ်းယှမ်းနေသောကြောင့် ဖုံးလွှမ်းနေသည်။

၄ * နန္ဒကျော်သူ

အားခိုအိမ် ကျယ်လောင်စွာထွက်ပေါ်သွားရလေအ
သည်။

...၀...

နဂါးဖြူ၏မျက်နှာပေါ်တွင် အံ့အားသင့်သော အ
အယောင်များက ဖုံးဖိမရအောင် ပေါ်လွင်နေ၏။

ထူ၏မျက်လုံးအစုံသည် စာရွက်များကို စေးစိုက်ကြည့်
၏။

ထိုစာရွက်များကား ဘုရား ငွေချေးယူသည့် သက်သေ
စာရွက်စာတမ်းများပင် မဟုတ်ပါ။

ထိုစာရွက်စာတမ်းမျှ အားလုံး လူ့ရွှေ့ဆောက်နေပြီ
၏။

ထို့ကြောင့် သူက အကြွေးများဆပ်ရန် မလိုတော့ယူဘဲ
သဘောပင်ဖြစ်သည်ကို ဆုနားလည်လိုက်၏။

နဂါးစိမ်းသည် သူ့အား ကျေးဇူးပြုလိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်

နဂါးစိမ်းသည် သူ၏အကြွေးများကို ပေးဆပ်လိုက်ပြီ

လေ။

ကြမ်းတမ်းခက်ခဲသော အားလုံး(၄)အုပ် ၄

သို့မည်ပတ် မည်သည့်နည်းနဲ့ အရယူလာခဲ့သနည်း။

ထူးတူးမရပါ။

သို့သော် သူ၏ရင်ထဲမှအပူလုံးကျသွားသည်ကို ထူကောင်း
လဲ သိရှိနေ၏။

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ်’

နဂါးဖြူ တီးထိုးရေရွက်ရင်း ထိုစာရွက်စာတမ်းများကို
ကိုင်ယူလိုက်၏။

ထိုအခါ စာသစ်စောင်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။

နဂါးဖြူက ချက်ချင်းပင် ဖတ်ကြည့်လိုက်၏။

နဂါးဖြူ--

နဂါးငါးကောင်ရှိအခက်အခဲဟာ ကျုပ်ရဲ့အခက်အခဲ
ပါပဲ။ ကျုပ်ကို ကျေးဇူးတင်ဖို့လိုပါ။ အတိရတဲ့အခါ
ကျုပ်ရဲ့ နဂါးစိမ်းနန်းတော်မှာ အရက်အတူထောက်ဖို့
လာခဲ့ပါလို့ အစဉ်ဖိတ်ခေါ်ပါတယ်’

နဂါးစိမ်း

နဂါးဖြူ ခေါင်းကဆတ်ဆတ်ညှိတိလိုက်၏။

၆ ❀ နဂါးစိမ်းက

ထို့နောက် စာရွက်အားလုံးကို မီးရှို့လိုက်လေသည်။

စာရွက်များ တဖြည်းဖြည်းချင်းပြာကျသွားသည်ကိုကြည့်ရင်း ဂုဏ်တစ်ကိုယ်လုံး ပေါ့ပါးသန်းသန်းလာသလို ခံစားလိုက်ရ၏။

သို့သော်...

ထု၏နှောက်ဖက်အား ကြိုးများနှင့် တုပ်နှောင်ထားသော စည်ကိုမူ သူကထိမပြုမိခဲ့ပါချေ။

... ၀ ...

နဂါးစိမ်း၏မျက်နှာ ပြုံးရွှင်လာ၏။

သူ၏ရှေ့စားပွဲပေါ်တွင် စစ်တုရင်ရုပ်များရှိ၏။

ထစ်ဖက်တွင် နဂါးဝါကထိုင်နေ၏။

နဂါးဝါသည် ကစားခုံကိုကြည့်နေ၏။

ထု၏နဖူးပေါ်တွင် ချွေးများစို့နေ၏။

သူသည် နဖူးကြောများပင်ရှုံ့ကာ ကစားကော်သစ်များ ကြည့်ရင်း စဉ်းစားနေလေသည်။

ကြမ်းစမ်းခက်တန်းငါးအားခန်း(၃)ဆင့်။ ❀ ၇

စက်ကြာမှ ထက်မြင်းချလိုက်ပြီး...

'စိစစ်ပွဲလဲ ကျုပ်ရှုံးသွားပြီ'

ဟု ဝန်ခံလိုက်၏။

နဂါးစိမ်းက သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်၏။

နဂါးဝါက...

'ခင်ဗျားရဲ့ စစ်တုရင်ပညာကတော့ ချီးကျူးမဆုံးပါဘူး၊ ပါ'

နဂါးစိမ်းက....

'ကျုပ်က ဘာမဆို ထောင့်တချောချောအကွက်ချပြီးမှ စိစစ်တယ်၊ ရန်သူကို ထိုက်ခိုက်ဖို့ဆရာမလဲ နည်းဗျူဟာပြီမှ ဆောင်ရွက်တတ်တယ်ဗျ'

နဂါးဝါက ရယ်မောလိုက်၏။

'ခင်ဗျားအကြောင်း ကျုပ်သိပါတယ်၊ ဒါကြောင့်လဲ နဂါးဖြူက ခင်ဗျားလက်ထဲ ရောက်လာတာပေါ့'

နဂါးစိမ်းက ဝင့်ကြားစွာပြုံးလိုက်၏။

၈ နန္ဒချော်သူ

‘သု.အတွက် ကျုပ် အချိန်အတော်ပေးလိုက်ရတယ်’

‘ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အခု သူဟာ ခင်ဗျားလက်ထဲ ရောက်
ပါပြီ၊ ဒါထက် သူ့ဒီကိုသာမှသာ’

နဂါးစိမ်းက ခေါင်းညှိသလိုက်၏။

‘ဟုတ်တယ်၊ သူဟာ ကျုပ်ကို ကျေးဇူးတင်စကားပြော
ရင်း အရက်အတူသောက်ဖို့ ရောက်လာတာပဲ’

‘ဘယ်ကော့ခလောက် ရောက်လာမယ်ဆင်သလဲ’

‘ဒီကနေ ဒါမှမဟုတ် မနက်ဖြန်ဘဲ’

‘သူ့ရောက်လာရင်’

‘ညှော်ခရမှာပေါ့၊ နောက်တစ်ကြိမ် နှစ်ကြိမ်မှ ရှိတာ
ကျုပ်ဆန္ဒကို လိုက်လျောလာအောင် စကားသွင်းမယ်ဆ’

နဂါးဝါစာ ထက်ပြင်းချလိုက်ပြီ....

‘နဂါးဖြူဟာ ခင်ဗျားဆန္ဒကို လိုက်လျောမှာပေါ့၊ သူ
အဖေ ခင်ဗျားက ကျေးဇူးရှိနေပြီပဲ’

နဂါးစိမ်းက ရယ်မောလိုက်ပြီး....

ကြမ်းတမ်းခက်ခဲတဲ့ ချင်းကားဟန်(၃)အိမ်၊ ၉

‘ဒီလိုဖြစ်အောင် ဖန်တီးထားတာပဲဗျာ’

နဂါးဝါက....

‘ခင်ဗျားကတိအတိုင်း ခိုင်ဖုံးတစ်ခုလုံးကို သိမ်းပိုက်ပြီး
ရပ်ကျပ်ကို ဒုတိယဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်နေရာ ပေးရမယ်’

‘စိတ်ချစမ်းပါဗျာ’

‘အင်း...တစ်ခုတော့ရှိတယ်’

‘ဘာများလဲ’

‘နဂါးဖြူဟာ အဖြစ်မှန်ကိုသာသိရင် ခင်ဗျားကို အစိမ်း
ရိုက် ဝါးစားချင်မှာ ဆေချာတယ်’

နဂါးစိမ်းသည် သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်လေသည်။

‘ဟာ...ဟာ...ဟာ...သူတယ်တော့မှ သိမှာ မဟုတ်ပါ
ဘူး၊ အင်း...ကျုပ်ရဲ့စိမ်းကိန်း၊ နောက်တစ်ဆင့်စရအောင်မယ်’

နဂါးဝါက....

‘ဒီတစ်ခါ ဘယ်သူလဲ၊ နဂါးညိုသား၊ နဂါးနီသား’

‘နှစ်ယောက်စလုံးပဲ’

၈၀ ❀ နန္ဒာလှိုင်သူ

‘သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးက ပါးနပ်ကယ်၊ သူတို့ကို ခင်ဗျား
ဆက်ဆောက်ထဲ သိမ်းသွင်းဖို့ဆိုတာ မလွယ်ဘူး’

နဂါးစိမ်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

‘ကျုပ်ပြောပြီးပြီ၊ အခု နဂါးဝါးကောင်စုနဲ့ နဂါး သံ
ကောင်စုက တစ်ဖွဲဖြစ်သွားပြီ၊ သူတို့ဆန့်ကျင်ရင်၊ အမှားကြီး
မှားသွားရမှာပေါ့’

နဂါးဝါးက...

‘စည်းရုံးလို့ရေရင် တိုက်ခိုက်မယ်ဆိုတဲ့ဘတော့လား’

နဂါးစိမ်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

‘မဟုတ်မိတ်မဟုတ်ရင် ရန်သူပဲနော်’

နဂါးဝါးက...

‘တစ်နှစ်အတွင်း ကျုပ်တို့စီမံကိန်း ဆောင်မြင်ပါ့မလား’

နဂါးစိမ်းက နဂါးဝါးကား ခိုက်ကြည့်လိုက်၏။

‘ခင်ဗျား နောက်ထပ်ခါ စိတ်ပျက်စကား၊ မယုံကြည်တဲ့
စကား မပြောနဲ့’

ကြမ်းတမ်းခက်ထန်သိုင်းဆာ... ❀ ၈၁

ဟု ဆေးရက်သောလေသံဖြင့် ပြောလိုက်၏။

နဂါးဝါး ခေါင်းညှို့သွားသေးသည်။

နဂါးစိမ်းက...

‘နောက်သုံးလအတွင်း ခိုင်ဖိုးတစ်နယ်လုံး ကျုပ်ရဲ့ လက်
ဆောက် ရောက်ရမယ်၊ တစ်နှစ်အတွင်း မြေခက်ပိုင်းတစ်နယ်
လုံး ကျုပ်လက်ဆောက်ရောက်ရမယ်၊ အခု ကျုပ်ရဲ့ လက်
ဆောက်မှားလျှို့ဝှက်ရွာနဲ့သုံးခု ရှိနေပြီ၊ မကြာခင် ရှစ်ခု
အထိ တိုးခဲ့မယ်၊ ကျုပ် အဖေအရာထူ ကြိုတင်စီမံထားပြီး
အားဝါချာ’

နဂါးဝါးက ပြုံးလိုက်ပြီး...

‘ခေါင်းဆောင်ကြီးရဲ့ ဉာဏ်ပညာကို ကျုပ် လေးစားပါ
တယ်ဗျာ’

နဂါးစိမ်းက ရယ်မောလိုက်၏။

‘ဟား...ဟား...ဟား... မကြာခင်မှာ နဂါးစိမ်းကိုက်တာ
ဆိုင်လောက်ထိမှာ လျှမ်းလျှမ်းတောက်ကလေးစေရမယ်’

...၀...

၁၂ ❀ နဂါးနီ

ဝက်ဘာ—

ဝက်ဘာအစပ်သို့ လူတစ်ယောက်ရောက်ရှိသွား၏။

နဂါးနီသည် ထိုလူအား တွေ့သောအခါ အံ့အားသင့်စွာ
၏။

ချက်ချင်းပင် ကြိုဆိုလိုက်၏။

‘ဘယ်လေတိုက်လို့ ရောက်လာတာလဲဗျ’

ထိုလူက ရယ်မောလိုက်ပြီး...

‘ခဏီဗျားနဲ့တွေ့ရအောင် တစ်ခဏလောက်ထားပါ’

ထိုကားကြောစီ နဂါးနီမှ ပို၍အံ့သြသွားမိ၏။

သို့သော် သူက တစ်မျှမပြောဘဲ ထိုလူအား သူ၏ အိမ်
ကစားသို့ ကြိုဆိုခေါ်ဆောင်လာခဲ့လေသည်။

နေရာထိုင်ခင်းပေးလိုက်ပြီး အဆင့်ရှိနေသော အရက်နှင့်
အပြည့်အပြန် ပဲပြားတို့ကို ထည့်ခင်းညှော်ခံလိုက်၏။

‘ကျုပ်က တောထဲမှာနေတာဆိုတော့ အစားအသောက်
ကောင်းကောင်းနဲ့ ညှော်မခံနိုင်တာကို ခွင့်လွှတ်ပါဗျာ’

ထိုလူက လက်ကာပြလိုက်ပြီး—

ကြမ်းစားခက်ထန် ဆိုင်းအားမာန်(၃)၏။ ❀ ၁၃

‘ကိစ္စမရှိပါဘူးဗျာ၊ ကျုပ်က အစားအသောက် ချေး
များတဲ့လူတစ်ယောက် မဟုတ်ပါဘူး’

သူသည် နဂါးနီ ငဲ့ပေးသောအရက်ခွက်ကို မော့သောက်
လိုက်၏။

နဂါးနီ တည်ခင်းသောအရက်သည် သာဓနအရက်မျှသာ
ဖြစ်၍ အနံ့အသက်က မမွှေးကြိုင်ပါ။

သို့သော် ထိုလူက အေးအေးဆေးဆေးပင် ထောက်ပြလိုက်
၏။

နဂါးနီက—

‘ခဏီဗျားလိုလူတစ်ယောက်က ကျုပ်ဆီကို အလည်အကွယ်
ဆက်တော့ လာလိမ့်မယ်လို့မထင်ဘူး၊ ခဏီဗျားဟာ အလည်
ဆက်ဆက်လာတာပါလို့ ပြောရင်လဲ ကျုပ်ယုံမှားမဟုတ်ဘူး
ဗျ’

ဟု ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပင် မေးလိုက်၏။

ထိုလူက ရယ်မောလိုက်၏။

‘ဟား...ဟား...ဟား’

နဂါးနီက—

‘နဂါးငါးကောင်ထဲမှာ နဂါးဖြူသောကံ ဓာန်မာန ကြီးတဲ့လူ ပရိသတ်၊ အခုတော့တောင်ထဲမှာ နေရတဲ့ ကျုပ် ဆီကို အပော်ပေါ့၊ အခြေအရံမပါဘဲ ရောက်လာတယ်ဆိုတာ ဟာ...’

ထိုလူကား နဂါးငါးကောင်မှ နဂါးဖြူပင်ဖြစ်ပါသည်။

နဂါးဖြူက သက်ကာပြလိုက်ပြီး...

‘ကျုပ်အဖေသားရင်တောင်မှ ခင်ဗျားက ယုံကြည်ဖွယ် ဆတောတားမရှိပါလား၊’

နဂါးနီက....

‘နဂါးငါးကောင် သိုင်းခဏကမှာ ရပ်တည်ခဲ့တာကြီး ပါပြီ၊ နဂါးတွေရဲ့ အကျင့်စရိုက်ဟာ ပြောင်းလဲဖို့ခဲလွယ်ပါ တဲ့၊ ဒါပေမယ့် အခုတလော နဂါးတွေ ပြောင်းလဲနေတာ တော့ ကျုပ်လဲ ဉာဏ်မစီသော့ဘူးဗျ၊’

‘တံတောများပြောင်းလဲနေလို့လဲဗျ၊’

နဂါးနီက....

‘ဪ...နဂါးငါးကောင်မှာ အချမ်းသာဆုံး အခြေအရံ အများဆုံးဟာ ကျုပ်တို့ သိထားသလို မဟုတ်တော့ဘဲ ဆန်းကြယ်ပြောင်းလဲမှုတစ်ခုပေါ်လာပါ’

နဂါးဖြူက ရယ်မောလိုက်၏။

‘တာလဲဗျ၊ နဂါးစိမ်းဟာ အလွန်ချမ်းသာကြွယ်ဝနေလို့ ဘာ’

နဂါးနီက ပါးစပ်ပိတ်ထားလိုက်၏။

နဂါးဖြူက ရယ်မောရာမှ ရပ်တန့်ကာ သက်ဖြင်းချလိုက် သ်။

‘တကယ်တော့ ခိုင်ဖုံ့မှာ ကျုပ်က အချမ်းသာဆုံးလို့ ဝတီ ကြားနိုင်ခဲ့တာဟာ နဂါးစိမ်းက အနေကုပ်ခဲ့လို့ပါ’

နဂါးနီက....

‘သူဟာ တစ်ဆက်လုံး အနေကုပ်ခဲ့ပြီးတော့မှ အခု ‘အကြီး’ ဘူးရဲ့ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုကို ထုတ်ဖော်ပြသရတာလဲ’

နဂါးဖြူက....

‘သူဟာ အလွန်ဉာဏ်ကောင်းတဲ့၊ စေတနာကောင်းတဲ့သူ ဝါ၊ ဘူးရဲ့ရည်ရွယ်ချက်ကလဲ အလွန်လေ့စားဖို့ ကောင်းပါ သယ်’

နဂါးနီမျက်မှောင်ကုတ်သွား၏။

နဂါးဖြူက....

ကျုပ်တို့နဂါးငါးကောင်ဟာ သိုင်းလောကမှာ ကျော်ကြားပေမယ့် လျှမ်းလျှမ်းတောက် ကျော်ကြားခြင်းတော့ မရှိပါဘူး။ ဒီလိုပဲ ဩဇာအာဏာလဲမရှိကြပါဘူး။ ဒါတွေကို နဂါးစိမ်းက တွေးရင်း မခံချင်စိတ်တွေ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့တယ်ဗျ'

နဂါးနီ ပြိမ်၍နားထောင်နေ၏။

နဂါးဖြူသည် နဂါးစိမ်းအား အမွှေးတစ်ပြောနေခြင်းကို သူနားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်နေမိ၏။

ပထမအကြိမ် နဂါးငါး... ဆုံခဲ့ရာတွင် နဂါးဖြူသည် နဂါးစိမ်းအား အတော်ပင် စူးစူးရှရှပြောခဲ့သည်ကို ဆူရိပ်စားမိခဲ့၏။

ယခုမူ နဂါးဖြူသည် နဂါးစိမ်းအား လေးစားနေတယ် အထင်းအား ပေါ်လွင်နေ၏။

‘ဘာတွေဖြစ်ကုန်ပြီလဲ’

ဟု နဂါးနီ တွေးနေ၏။

နဂါးဖြူက စကားဆက်လိုက်၏။

‘နဂါးစိမ်းဟာ ကျုပ်တို့နဂါးငါးကောင်ရဲ့ အချိန်အဝါကို ခိုင်ဖုံးတင်မကဘူး ပြောက်ပိုင်းတစ်ခွင်လုံး ပျံ့နှံ့အောင်

ကြိုးစားပေးဆိုတဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချခဲ့တယ်။ တဲ့ဓာရှိတမျှ ကြိုးစည်းစိမ်ဥစ္စာအစားလုံးကို ဒီကိစ္စအတွက် သုံးစွဲဖို့မပြတ်ခဲ့ပါဘယ်’

နဂါးနီက....

‘ဟေ့... နဂါးဖြူ ခင်၊ ကနဂါးစိမ်းချိုးမွှမ်းခန်းဖွင့်ဖို့ ကျုပ်တို့ ချောက်လေခဲ့တာလား’

ဟု ကြားဖြတ်မေးလိုက်၏။

နဂါးဖြူက ပြုံးလှက်ပြုံး

‘ကျုပ်က ချိုးမွှမ်း... ဖွင့်နေတာမဟုတ်ပါဘူး။ အမှန်ကို အောင် ပြောပြနေတာပါဗျာ’

နဂါးနီက—

‘ကဲ... ဒါဆိုလဲ ဆက်ပြောပါဦး’

နဂါးဖြူက....

‘ကျုပ်တို့ နဂါးငါးကောင်ရဲ့ ဩဇာအချိန်အဝါမြှင့်စားအောင် သူဟာ အစွမ်းကုန် ကြိုးစားဆောင်ရွက်ခဲ့တယ်။ ပေးမယ့် တစ်ပေး... ကံအားနဲ့ ကြိုးစားတာထက် စေ့ရင်

၁၈ နဂါးနီက

ကျုပ်တို့ သားလုံး ပွားပေါင်းဆောင်ရွက်သင့်တယ်ဗျ၊ ဒါ
သာ တစ်ခဏအတွင်း ကျုပ်တို့မျှော်မှန်းချက်တွေ အားရပြီ
လားနုပဲ

နဂါးနီက...

‘နေပါဦး၊ ကျုပ်တို့မျှော်မှန်းချက်ဆိုတာ အာလဲ’

နဂါးဖြူက...

‘ခက်ပါအားဗျာ၊ ကျုပ်တို့ နဂါးငါးကောင်ရဲ့ အ
ဆင်နွှဲ လောကဗျာ လွှမ်းမိုးပေါ်ပေါ်ဗျ’

နဂါးနီက ခေါင်းခါယမ်းလိုက်၏။

‘ဒါဟာ နဂါးစိမ်းရဲ့ မျှော်မှန်းချက်ဗျ၊ ကျုပ်တို့ အ
လုံးရဲ့ မျှော်မှန်းချက်မဟုတ်ပါဘူး’

နဂါးဖြူ မျက်မှောင်ကုတ်သွား၏။

‘ခပ်ဗျား ဘယ်လိုပြောဆိုက်တာလဲ’

နဂါးနီက နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်ပြီး...

‘ကျုပ်က မှန်တာပြောတာ၊ နဂါးစိမ်းဟာ မြှောက်ပုံ
သိုင်းလောကကို ချုပ်ကိုင်ဖို့အတိ မျှော်မှန်းပြီး လှမ်းအ
နေပြီလို့ ကျုပ်တို့တယ်’

နဂါးဖြူ မျက်နှာပျက်သွား၏။

‘သုက ကျုပ်တို့သားလုံးကို...’

‘အာလဲ၊ လူ့ရဲ့ လက်ဆောက်ခံအဖြစ် ဝင်စေချင်တာ
အာ’

နဂါးဖြူ ပါးစပ်ပိတ်သွား၏။

နဂါးနီက ဆက်ပြောလိုက်၏။

‘မိမိနဂါးဖြူ နဂါးစိမ်းဟာ လျှို့ဝှက်ဆင်အား စု
ဆောင်းနေတယ်၊ သို့မဟုတ် အာဆင်ကြီးနာလဲဆိုတာ ကျုပ်
တို့တို့၊ ဒါပေမယ့် ထူဟာ မကောင်းမွန်ဘူး ပြုလုပ်ဖို့
ဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ ကျုပ်တို့ခံစားတယ်’

‘ခ ဗျားဒီလိုမပြောနဲ့’

နဂါးနီက ရယ်မောလိုက်၏။

‘ဟား... ဟား... ဟား... နဂါးဖြူ ခပ်ဗျားက နဂါးစိမ်းနဲ့
အာလဲကို ရှိခိုးနေပြီတယ်’

နဂါးဖြူက...

‘ဒါတွေထူးဆန်းပါဗျာ၊ ကျုပ်တို့နဲ့အတူ ကိစ္စတစ်ခု
ရှိပေမယ့် နားမလို့ပါ’

နဂါးနီမုက်နှာတည်သွားပြီး....

‘ဘာများလဲ ပြောပါ’

နဂါးဖြူက....

‘ကျုပ်တို့နဂါးငါးကောင် ပူးပေါင်းကြဖို့ကိစ္စပါ’

နဂါးနီက မျက်မှောင်ကုတ်သွားပြီး....

‘ပူးပေါင်းကြဖို့ ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျုပ်တို့အားလုံး ပူးပေါင်းပြီးတော့....’

‘တော်....တော်’

နဂါးနီက နဂါးဖြူ၏စကားဆုံးမိ ဟန့်တားလိုက်၏။

‘စီမံနဂါးဖြူ၊ ကျုပ်တို့ဟာ ကိုယ့်ယုံကြည်ချက်နဲ့ကိမ်
ရပ်တည်ခဲ့ကြတဲ့လူတွေပါ။ ကျုပ်တို့ နာမည်ကျော်ကြားချစ်
ရင်အစေးကြီးကတည်းက ဂိုဏ်းဆန့်ထူထောင်မှောင်ပေါ်ချာ၊
ကျုပ်တို့ဟာ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ဆေးဆေးဆေးဆေးနေချင်
ကြလို့ နေသေးခဲ့ကြပြီ။ အခုမှ ဂိုဏ်းဖွဲ့ဖို့ဆိုတာ ကျုပ် လုံးဝ
စဉ်းစားပါဘူး၊ ပြီးတော့ ကျုပ်အနေနဲ့ ဩဇာလွှမ်းမိုးဖို့
ဆိုတာကို နည်းနည်းမှသာ စောင့်ကြည့်ပါဘူး’

ကြမ်းစပ်စပ်ထန်ထန်အားမာနနဲ့) နီနီ၊ ၂၇

ဟု ပြတ်သားစွာပင် ပြောလိုက်၏။

နဂါးဖြူက....

‘စဉ်းစားပါဦးဗျာ၊ အခုအစီအစဉ်ဟာ အားလုံးကောင်း
စိစဉ်တဲ့ကိစ္စပါ’

ဟု ပျောင်းပျံ့လိုက်၏။

နဂါးနီက ခေါင်းခါယမ်းလိုက်၏။

‘ကျုပ်တို့အားလုံးကူး၊ ကျုပ်တို့ပါဝင်ဘူး၊ ခင်ဗျားတို့
အာသာ ဖွဲ့ချင်လေဖို့ကြ၊ ကျုပ်နဲ့ဆိုင်ဘူး’

နဂါးဖြူက....

‘ဒီလိုလဲဘယ်ဟုတ်ပါလဲဗျာ၊ ကျုပ်တို့နဂါးငါးကောင်
အားလုံး ဆရာဆိုင်ရင် ကျုပ်ရယ်၊ နဂါးဝါရယ်၊ နဂါးစိမ်းရယ်
အောက်ဆန္ဒတူညီနေပြီ၊ ကျုပ်ပြောနေတာကလဲ ခင်ဗျား
တူညီပါ’

နဂါးနီက....

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ကျုပ်အဆက်ကြီးနေပါပြီ၊ အခု
ကျုပ်ကြေးမူမှု မလိုတော့ပါဘူး၊ ခင်ဗျားတို့အာသာ ပြန်ကု
သ်ကြပါ၊ ကဲ...ကျုပ်လဲ တရားထိုင်ဖို့အချိန်မောက်ပြီ’

၇၂ ❀ ၂၃၈၇၇

အကယ်၍ ပြတ်သားသောပင် ငြင်းပယ်ကာ နဂါးပြုအား
ထပ်တင်ကျေးကျေးပင် နှင်လိုက်၏။

နဂါးပြုက ထက်မြင်းချောင်း ထလိုက်၏။

နဂါးနီအား မည်သို့မျှ စည်းရုံး၍ မရနိုင်ကြောင်း ကောင်းစွာ
နားလည်လိုက်၏။

ထို့ကြောင့် နှုတ်ဆက်ကာ တွက်လခခဲ့ရလေတော့သည်။

ည...

အလင်းရောင်က မှုန်တိမှုန်ဝါးသေရှိ၏။

လမ်းကြားကလေးအတွင်း၌မူ မေ့ခင်မည်းနေ၏။

လမ်းကြားလေးအတွင်းရှိ တဲငယ်တစ်ခုအတွင်းမှ ဝါကျင်
ကျင့် မီးရောင်သည် လမ်းကြားကလေးအပေါ် ကျနေ၏။

တဲငယ်အတွင်းမှ စကားပြောသံများသည် လမ်းကြား
အတွင်း ဖိတ်လျှံကျနေ၏။

တဲငယ်အတွင်း၌ မီးအိမ်တစ်လုံး တွန်းညှိထား၏။

မြင်းအင်းခက်စန်ဒိုင်းအားစာနိ(၇) ❀ ၇၃

ဝါကျင်ကျင့်မီးရောင်အောက်ဝယ် စားပွဲလေးငါးလုံးခန့်
ချော့ချပ်ဖြစ်၏။

စားပွဲတိုင်းတွင် လူများခို၏။

ထိုလူများ၏ ဝတ်စားဆင်ယင်ပုံအရ အလုပ်ကြမ်းသမား
တို့လူများဖြစ်ကြောင်း သိသာ၏။

အထို့အပြင် ညနေအလုပ်သိမ်းပြီး အရက်သောက်နေကြ
လျှင်ဖြစ်၏။

ထိုတဲငယ်ကား အရက်ဆိုင်ကလေးတစ်ဆိုင်ပင် ဖြစ်၏။

ဆင်းရဲသား လူတန်းစားများ အတွက် ဖွင့်ထားသော
အရက်ဆိုင်ပင်ဖြစ်၏။

ထိုအရက်ဆိုင်သည် နေ့စဉ် လူမပြည့်ဘဲနေ့စဉ်ပါး

ထိုဆိုင်တွင် အရက်တစ်မျိုးတည်းသာရောင်း၏။

အရက်အရက်သည် အပေါစားအရက်ဖြစ်ပြီး အရက်တစ်ဆိုး
ကြေးပြားသုံးပြားသာရှိ၏။

အမြည်းအမြစ် မြေပဲတစ်မျိုးသာရောင်း၏။

ကြေးပြားဆယ်ပြားခန့်ရှိလျှင် ဤဆိုင်တွင် အရက်တစ်ဝ
အောက်နိုင်၏။

ထို့ကြောင့်လည်း အရက်ဆိုင်ကလေးမှာ နေ့စဉ် လှည့်နေခြင်း ဖြစ်၏။

အရက်ဆိုင်အတွင်းမှ ချဉ်စုတီစုတီ အနံ့များထည် ဆိုးဖြူတက်သို့ပင် လွှင့်ပျံ့နေ၏။

အလွန်ပင် စရိုက်ကြမ်းသော နေရာတစ်ခုဆိုလျှင်လည်း မေ့မရပါ။

ထိုအချိန်၌ လမ်းကြားကလေးအတွင်းသို့ လူတစ်ယောက် ဝင်ရောက်လာလေသည်။

ထိုလူသည် အဝါရောင်ပိုးထည်ဝတ်စုံကို သင်္ချာဝတ်ဆင်ထား၏။

ထိုလူသည် လေထဲကန်ဆင်း များလှသော လမ်းကြားအတွင်းသို့ သတိထားလျှောက်၍ ဝင်လာ၏။

အရက်ဆိုင်ကလေးသို့ ခေ့ဆက်မီပင် အရက်ဆိုင်အတွင်းမှ စကားသံနှင့် ချဉ်စုတီစုတီ အနံ့အသက်များကို ရရှိ၏။

အဝါရောင်ဝတ်စုံနှင့်လူ၏ နှာခေါင်းရှုသွား၏။

ဇက်တစ်ဖက်ကလည်း နှာခေါင်းကို အလိုလိုပင် အုပ်လိုက်မိလေသည်။

အဝါရောင်ဝတ်စုံနှင့်လူသည် အရက်ဆိုင်ရှေ့ဆောက်သော အခါရပ်လိုက်ပြီး ဆိုင်အတွင်းသို့ ဝေ့ဝိုက်ကြည့်လိုက်၏။

သူ၏မျက်လုံးများ ဝင်းလက်သွား၏။

ဆိုင်တွင်းသို့ ခပ်သွက်သွက် လှမ်းဝင်ကာ စားပွဲတစ်ဆုံးမှ တွင် ရပ်တန့်လိုက်လေသည်။

ထိုစားပွဲတွင် လူတစ်ယောက်က အရက်ကို အားရဝါးရသောက်နေ၏။

‘ရှာလိုက်ရတာဗျာ’

ဟူသော အသံကြားမှ ထိုလူက ခေါင်းမော့လာ၏။

အဝါရောင်ဝတ်စုံနှင့်လူကို တွေ့သောအခါ အံ့သြဟန်မရှိပါ။

ရယ်ပြလိုက်ပြီး...

‘ထိုင်လေဗျာ၊ ကဲ - ရော့ သောက်ပါဦး’

ဟု ဖိတ်ခန္တကပြုလိုက်၏။

ဝတ်စုံဝါက နှာခေါင်းရှုလိုက်ပြီး-

ကျွန်က ခပ်ဗျားကို ဒီလိုဆိုင်မျိုးမှာ လွှဲလိမ့်မယ်လို့ ထင်ကိုထင်ဘူးဗျာ

လိုလျှာ မျက်ခုံးပဇီလိုက်ပြီ...

ကျွန်က ဒီလိုဆိုင်မဆိုင်လို့ ဘယ်ဆိုင် ထိုင်ရမှမသိဗျာ၊ ကျုပ်ရှိတဲ့ငွေနဲ့ သင့်ဆောင်ရာထိုင်ရမှာပေါ့'

ဝတ်စုံဝါး မထိုင်ဘဲ ရပ်မြဲရပ်ရင်းမှ ပြောလိုက်၏။

နဂါးညိုလို လူတစ်ယောက်က အရက်သောက်ချင်ရင် ပန်းချယ်ရီလိုဆိုင်မျိုးမှာ သောက်ဆိုင်တာပေါ့'

အရက်ဆိုင်အတွင်း အရက်ထိုင်သောက်နေသူမှာ နဂါးညိုပင် ဖြစ်၏။

နဂါးညိုက-

ကျွန်က ပန်းချယ်ရီဆိုင်မှာ သေခက်ရအောင် ဘယ်သူက ကျုပ်စားသောက်အမျှ ရှင်းစွာလဲ'

ဝတ်စုံဝါး သူ့ရင်ဘတ်ကိုညှပ်ပတ်ကာ...

ကျွန်'

နဂါးညိုက ရယ်စရာလိုက်၏။

ဝတ်စုံဝါးနှင့်လူက-

'ကဲ...သွားကြစို့.'

နဂါးညိုက ဒယ်ဒယ်နှင့် တရပ်လိုက်ပြီး...

ကျေးဇူးမယ့်လူရှိနေတော့ ငရဲပြည်အထိ လိုက်ဝံ့ပါတယ်ဗျာ'

သူတို့နှစ်ယောက်သည် အရက်ဆိုင်အတွင်းမှ ထွက်ခွာသွား၏။

ထုတ္တိထွက်သွားပြီးကြောမီ သူတို့နောက်မှ လူငါးယောက် လိုက်ပါသွားကြလေတော့သည်။

...၀...

အရက်...

အရက်သည် မူးယစ်စေသောသဘောတရားရှိ၏။

နည်းနည်းသေခက်လျှင် နည်းနည်းမူး၏။

များများသေခက်လျှင် များများမူး၏။

၁၀ ❀ နဂါးညိုက...

ယခု နဂါးညိုသည် အရက်သုံးအိုးသောက်ခဲ့ပြီးဖြစ်၏။
အကောင်းဆုံး ဝါးရွက်စိမ်းသုံးအိုးတို့ကို သောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

ထို ဝါးရွက်စိမ်းအရက်အား တစ်အိုးခန့်သောက်ပြီး နှင့် သုံးလေးခွက်ခန့်သောက်လျှင်ပင် အတော်ပူးဝေမည်ဖြစ်၏။

နဂါးညိုသည် အညံ့စားအရက် သုံးအိုးသောက်ခဲ့ပြီးမှ အကောင်းစားအရက်သုံးအိုး ထပ်သောက်ခြင်းဖြစ်၏။

ထူးလွန်းများ လေးလား၏။

ကောင်းသံတို့ မဝိမာဏ မသဲမကွဲဖြစ်လာ၏။

အဝါရောင်ဝတ်စုံနှင့်လူများ သိပ်မသေသက်ပါ။

ထုသည် နဂါးညိုကိုသာ အရက်တစ်အိုးပြီးတစ်အိုး တိုက်နေခြင်းဖြစ်၏။

နဂါးညိုမှူးလာသည်ကို တွေ့သောအခါ သဘောကျစွာ ပြုံးလိုက်၏။

နဂါးညိုက....

‘အင်း... ဒီအရက်မျိုးမသောက်သဘာကြာပြီ၊ ခင်ဗျားကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ’

ဝတ်စုံဝါက....

‘ကိစ္စခန့်ပါဗျားဗျာ၊ ခင်ဗျားသောက်ချင်ရင် ကျုပ်က ခိုက်ရမှာပေါ့’

နဂါးညိုက...

‘နေပါဦးဗျာ၊ ကျုပ်ကို ဘာကြောင့်အရက်တိုက်ရတာလဲ’

စုကလျှာလေးအာလေးနှင့် မေးလိုက်၏။

ဝတ်စုံဝါက....

‘ဒီမူးလူများကယ် စကားပြောလို့မကောင်းဘူး၊ ကျုပ်တို့ အေးအေးဆေးဆေး တစ်နေရာသွားပြီး အရက်သောက်ရင်း အားပြောကြရင် စောင်းမယ်ထင်တယ်’

နဂါးညိုက....

‘အခုလိုအချိန်မှာ ဆိုင်တိုင်းလူများနေမှားပဲဗျာ’

‘ကျုပ်တို့က အရက်ဆိုင်မသွားဘဲ’

‘ကျုပ်သိပြီ၊ ကဲ... အရက်တစ်အိုးထပ်ယူ ကျုပ်တို့သွားကြ’

ဝတ်စုံဝါက ရယ်မောလိုက်၏။

ထို့နောက် နဂါးညိုနှစ်ဦးတို့ ပန်းချယ်ရိစားသောက်ဆီ
တွင်းမှ ထွက်လာခဲ့ရတော့သည်။

....၀....

ညှဉ်နက်နဲပြီဖြစ်၏။

လမ်းမပေါ်တွင် လူသွားလူလာကင်းရှင်းနေ၏။

ထိုစဉ် ခြေသံထွက်ပေါ်လာ၏။

ကြောမီလမ်းမပေါ် လူရိပ်နှစ်ရိပ်ထွက်ခဲ့လေ၏။

ထိုလူရိပ်နှစ်ရိပ်သည် အတော်ကျယ်သောလမ်းမကို မြဲမြံ
စွာ ခြေလှမ်းနေပေသည်။

ထိုလူနှစ်ယောက်ကား ဝတ်စုံဝါနှင့် နဂါးညိုတို့ဖြစ်
သည်။

နဂါးညိုသည် အရှက်အိုးကိုပိုက်လျက် ယိုင်တိယိုင်တိ
နှင့် လျှောက်နေ၏။

ကြောမီ သူတို့နှစ်ယောက်သည် မြို့စွန်အနီးသို့ ထွက်
လာ၏။

နဂါးညိုက...

‘ဟေ့ ဘယ်အထိသွားမှာလဲ၊ ကျုပ်မောလာပြီ၊ အရှက်လဲ
အံ့သေခက်ချင်လားပြီ’

ဟု ပြောလိုက်၏။

ဝတ်စုံဝါက...

‘ရှေ့နားဆိုရင် ထွက်ပေးပြီ’

နဂါးညိုက ခြေလှမ်းရပ်တန့်သွား၏။

‘နေဦး၊ ရှေ့ဆိုရင် သုသာန်ပဲရှိမယ်ထင်တယ်၊ အဲဒါ...
ကျုပ်ပဲနားသွားပြီလားမသိဘူး’

ဝတ်စုံဝါက...

‘မမှားပါဘူး ရှေ့မှာသုသာန်ပဲ၊ ကျုပ်တို့ သုသာန်ထဲ
မှ သွားပြီ၊ သောက်ကြတာပေါ့၊ ခါးချားဖိုက်ခဲ့ရတာ’

နဂါးညိုက ဟက်ဟက်မကုပ်ပက်ရယ်မောလိုက်၏။

‘ဟား...ဟား...ဟား...သာကြောင့် ကျုပ်က မလိုက်စား
ဘူး၊ ကောင်းတယ်၊ သုသာန်ထဲမှဆိုရင် ကျုပ်တို့ကို

နေ့ရက်ယုတ်ယိုလှ ရှိမှာမဟုတ်ဘူး၊ အေးအေးဆေးဆေး
သောက်ရတာပေါ့၊

သူတို့နှစ်ယောက်သည် သုသာန်တွင်းသို့ ဝင်ရောက်သွား
ကြလေတော့သည်။

...၀...

ကောင်းကင်တွင် လဆန်းလေးရှိ၏။

လဆန်းသည် အမှောင်ထုကိုအန်တုကတစ်စင်းသမ္မာ
အလင်းရောင်ကို ပြန့်ဝေပေးနေလေသည်။

လဆန်းအောက်ဝယ် အုတ်ဂူများက ဖွေးဖွေးပြူနေ၏။

ကြီးမားသော အုတ်ဂူတစ်လုံးမော်ဝယ် နဂါးညိုနှင့်
ဝတ်စုံဝါတို့သည် အရင်ထိုင်သေခက်နေကြ၏။

သုသာန်အတွင်း မည်သူမျှမရှိပါ။

သုသာန်ဟူသည်အား နေဘက်တွင်ပင် တိတိဆိတ်ဆိတ်
သော နေရာဖြစ်ရာ ညဘက်တွင်မူကား စကားပြောရန်ပင်
မလိုတော့ပါ။

သံကျသံကို ကြားရလှေ့အောင်ပင် တိတိဆိတ်နေလေ

နဂါးညိုက အရက်ကို မော့နှုတ်ခက်ထိုက်ပြီးမှ...

နဂါးဝါ ခင်ဗျား ကျုပ်ကိုဘာပြောစရာရှိသလဲ'

အမေးလိုက်၏။

ဝတ်စုံဝါနှင့်လူကား နဂါးဝါးဆောင်ထဲမှ နဂါးဝါပင်
ပါသည်။

နဂါးဝါက ပတ်ဝန်းကျင်ကို စစ်ချက်ကြည့်ပြီးမှ လှေသံ
ရှိတာ...

နဂါးညို ခင်ဗျားကို ကျုပ်တစ်ခုစေးမလို့'

'အေးဗျားလဲ မေးပါ'

'ခင်ဗျား နဂါးစိမ်းကို ဘယ်လိုမြင်သလဲ'

နဂါးညိုက မော့ကြည့်လိုက်၏။

'ခင်ဗျားက နဂါးစိမ်းနဲ့ရင်းနှီးတာပဲ၊ ခင်ဗျား သိမှာ
ပဲ၊ ကျုပ်ထက် ခင်ဗျားကပိုသိမှပေါ့'

နဂါးဝါက...

ကျုပ်ဟာ သူနဲ့ပေါင်းသင်းနေတာ လူ့ရဲ့ခြံလွှမ်းအေး
အကဲခတ်ချစ်လို့ဗျ'

‘ဟုတ်ဇာ၊ နဂါးစိမ်းက သံသဖြစ်လို့လဲ’

နဂါးဝါက...

‘ဒီမှာနဂါးညို့ မသိချင်ဟန်ဆောင်မနေပါနဲ့’

‘ဗျာ...ဘာကို ကျုပ်က မသိဟန်ဆောင်ရမှာလဲ’

နဂါးဝါက ထက်ပြင်းချလိုက်ပြီး...

‘နဂါးစိမ်းဟာ ရှုထိအရက်ပေါ်ထွက်လာတယ်၊ သူ
အံ့ဩဖို့ ကောင်းအောင်အောင် ချမ်းသာကြွယ်ဝနေတဲ့
အခြေအရံတွေရှိနေတယ်၊ ဒါဟာ သံသဖြစ်စရာမဟုတ်
ဘူးလား’

နဂါးညို့က ပခုံးတုန်လိုက်၏။

‘သံသဖြစ်စရာကောင်းတာတွေမှာ မှန်ပါတယ်’

‘ဒါပဲဗျ၊ ကျုပ်လူ့ကိုပူးပေါင်းနေတယ်၊ သူ့ဆီ
စကဲ သွားနေတယ်ဆိုတာ လူ့ရဲ့အကြောင်းကို သိချင်လို့’

‘အဲဒီတော့ သိလာရတာဇာ’

နဂါးဝါက ခေါင်းခါးမီးလိုက်ပြီး...

‘နဂါးစိမ်းဟာ ဟန်ဆောင်ကောင်းတယ်၊ ကျုပ်ရယ်ထိ
သူ့အကြောင်းမသိရသေးဘူး၊ ဒါပေမယ့်...’

နဂါးညို့က နဂါးဝါအား စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး...

‘ဒါပေမယ့် ဘာဖြစ်သလဲ’

နဂါးဝါက...

‘သူဟာ အင်အားစူးစူးနေတယ်၊ အခုချိန်မှာ သူ့
ဆက်ဆောက်ငယ်သား အင်အားနေည်းတော့ဘူးဗျ’

‘ဟုတ်ဇာ’

‘ခင်ဗျား ပေါ်ပြက်ပြက် မလုပ်စမ်းနဲ့၊ ဒါဟာ အလွန်
အရေးကြီးတဲ့ အနေအထားဗျ’

နဂါးဝါက ခပ်ဆတ်ဆတ်ပြောလိုက်၏။

နဂါးညို့က ထက်ပြင်းချလိုက်၏။

‘သူ့မှာ အင်အားတယ်အေးကန်ရှိမယ်ထင်သလို့’

နဂါးဝါက ထစ်ချက်စဉ်းစားလိုက်ပြီး

‘အကိအကျတော့ ကျုပ်မသိဘူး။ ဒါပေမယ့် ကျုပ် ခန့်မှန်းရသလောက်ဆိုရင် အင်အားတစ်ရာဝန်းကျင်ရှိနေပြီ’

နဂါးညို ခန္ဓာကိုယ်ဆက်နေတိတိသ၏။

‘ဒါဆိုရင် ခိုင်စွဲမှာ လျှို့ဝှက် လှုပ်ရှားနေတဲ့ လူစုံဟာ ဆွဲရဲလူတွေပေါ့’

နဂါးဝါက...

‘ခင်ဗျားလဲ သိတယ်ဟုတ်လား’

နဂါးညိုက...

‘ခိုင်စွဲမှာ လူတစ်ရာ လျှို့ဝှက်လှုပ်ရှားနေတယ်။ သူတို့မှာ ဌာနခွဲသုံးခုလောက်ရှိနိုင်တယ်။ သူတို့ဟာ ခိုင်စွဲဝန်းကျင်ထဲ သိုင်းထဲမှာနေတဲ့ ညှိုးရုံးသိမ်းသွင်းနေတယ်။ ကျုပ် သူတို့ကို ရွှေရခံနေတာကြာပြီ။ ဟုတ်ရဲ့ခြေလှမ်းကို စေ့စပ်ကြည့်နေတာပေါ့’

နဂါးဝါက...

‘ဒါဆို နဂါးစိမ်းရဲ့လူတွေဆိုတာ ထေချခနေပြီပေါ့’

နဂါးညိုက မယုတ်မလွန်ပြောလိုက်၏။

‘ဖြစ်နိုင်ပါသေး။ သူတို့ဟာ ခိုင်စွဲတစ်ခုလုံးကို ထိန်းချုပ်ဖို့ ကြံစည်နေကြတယ်လို့ ကျုပ်ထင်တယ်။ သူတို့ခြေလှမ်းကို ကိုက်ညီအကျသိသာနဲ့ သူတို့ကို ကျုပ်က ပြိခွဲပစ်မှာပေါ့’

နဂါးဝါက...

‘ဟေ့...နဂါးညို၊ ခင်ဗျားသာတွေ့သိထားပြီလဲ၊ ကျုပ် ကိုလဲ ရှင်းရှင်းလင်းလင်းပြောပြပါဦး’

နဂါးညိုက ပြုံးလိုက်၏။

သူသည် နဂါးဝါအား စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး...

‘အကယ်တော့ ကျုပ်တာမှသိပါဘူး’

နဂါးဝါမျက်နှာ အထောက်တစ်မျိုးဖြစ်သွား၏။

နဂါးညိုက...

‘ဗီညု အရက်တိုက်တဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါသေး’

နဂါးဝါက...

‘နေပါဦး၊ ခင်ဗျားသိအမျှ ကျုပ်ကိုပြောပြခမ်းပါ။ ဒါမှ ကျုပ်က နဂါးစိမ်းကို စုံစမ်းဖို့...’

၃၀ နဂါးညိုက

နဂါးညိုက ဆေးစက်စွာပြုံးလိုက်ပြီ...

‘လူတိုင်း ကိုယ့်အကြောင်းကိုယ်သိကြပါတယ်ဗျာ’

ဟု ပြောလိုက်၏။

နဂါးဝါ မျက်နှာပျက်သွား၏။

‘ခင်ဗျားကောင်းက ဘာလဲ’

နဂါးညိုက—

‘ကဲ—နဂါးဝါ ကျုပ်သွားမယ်၊ ကျုပ်ဆီက သတင်းရ
အောင် အရက်လာတိုက်တာ ကျေးဇူးပဲ’

ဟု ပြောရင်း ထရပ်လိုက်၏။

နဂါးဝါက—

‘နဂါးညို ခင်ဗျားက ကျုပ်ကိုအထင်လွဲနေပြီ’

နဂါးညိုက—

‘ဪ—ကျုပ်ပြောဖို့ဘစ်ခုကျန်သွားတယ်၊ အဲဒီလျှို့ဝှက်
လူကို ကျုပ်က မကြာခင် ချေမှုန်းပစ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားပြီ
ပါပြီ’

ဖြစ်သော်လည်းကောင်း၊ ထိုသို့ဆိုသောအခါမှ (၅)။

ထိုစဉ် စကားဆုံးတည်နှုတ် အုတ်ဂူပေါ်မှ ခုန်ချက
...အတွင်းမှ ထွက်လာခဲ့လေသည်။

...၀—

အမ်းစတစ်ခုလုံး တိတ်ဆိတ်နေ၏။

နဂါးညိုသည် ဒယ်းယိုင်နှုတ် လမ်းမတစ်ခုလုံးပြည့်အောင်
ဂရုစိုက်လာ၏။

ညိုသော် အစ်နေရာအရောက်တွင် ထူထည် ခြေလှမ်း ရပ်
သွား၏။

ရပ်၍လည်းမရပါ။

အကြောင်းမှာ လမ်းမအေး လူတစ်စုက မိတ်ဆို့ထား
ကြောင့် ဖြစ်၏။

ထူပေါင်း ငါးယောက်တိတ်ဖြစ်၏။

ထိုလူငါးယောက်စလုံး ခေးလွှတ်မျှားကိုင်ဆောင်ထားကြ

အားလုံး အစိမ်းရောင်ဝတ်စုံများ ဝတ်ဆင်ထားပြီး မျက်
စုံများ ထပ်ဆင်ထားကြလေသည်။

၈၀ နဂါး နဂါးလျှာ

နဂါးညိုက အာလေးလျှာလေးဖြင့် လှမ်းစမ်းဖို့
'မိတ်ဆွေတို့ အာကြောင့်သိမ်းပိတ်ထားတာလဲ'

ထိုလူငါးယောက်က အပြောပေးပါ။

အတိုဆုံး ပြိုင်စာပင် နဂါးညိုက ပြေးဝင်ကာ တိုက်
လိုက်ကြလေသည်။

'ကျား'

'ယား'

'ဝှံ'

နဂါးညိုသည် ခန္ဓာကိုယ်ယိမ်းယိုင်လျက် ထိုလူငါးယောက်
၏ တိုက်ခိုက်မှုများအား ရှောင်ထွက်သွား၏။

ဝတ်စုံမိန်းမငါးယောက်သည် ဆက်တိုက်ပင် ထိုးခုတ်တိုက်
ခိုက်လိုက်ကြ၏။

ထိုငါးယောက်၏ တိုက်ခိုက်မှုက ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်း
လောက်အောင်ပင် ပြင်းထန်လှ၏။

အစားလုံးသည် အဆင့်မြင့်သိုင်းသမားများ ဖြစ်ကြ၏
သည်။

ကြမ်းတမ်းစက်စက်သိုင်းသားများ(၇)သိန်း နှစ် ၄၀

တိုက်ကွက်များက အထူးပင် ကောင်းမွန်လှပေသည်။

နဂါးညိုမှာ အရက်ဆိုးကိုပိုက်ရင်း ရွှေခင်တိမ်းနေ၏။

မူးနေသော နဂါးညို၏ ရွှေခင်တိမ်းမှုများသည် ရယ်စရာ
ကောင်းလှ၏။

သို့သော် ထိုလူစု၏ ဓားချက်များကို ပွတ်ကစားသိကာနှင့်
ရွှေခင်တိမ်းနိုင်ခဲ့လေသည်။

ထိုလူစုသည် နဂါးညိုအား ထိခံအာဓိ မတိုက်ခိုက်နိုင်
သောအခါ ခေါ်သထွက်လာကြ၏။

တိုက်ခိုက်မှုအရှိန်ကိုသည်း ပိ၍ မြင့်လိုက်၏။

နဂါးညိုသည် ထိုလူစု၏ တိုက်ခိုက်မှုကို ရွှေခင်တိမ်းရင်းမှ
အမှောင်ထုအတွင်း တစ်စုံတစ်ယောက် ထောက်ရှိုင်းနုသည်ဟု
ခံစားလိုက်ရ၏။

သူ ရွှေခင်တိမ်းနေ၍ မရသောကြောင့် နားလည်လိုက်
သည်။

နောက်ထပ် ရန်သူဝင်မလာမီ လက်ရှိ ရန်သူများကို ရှင်း
ပစ်နိုင်မှဖြစ်မည် မျှော်တပါလော။

၄၂။ နဂါးညိုသည်

နဂါးညိုသည် ရုတ်ခြည်ပပ် အရက်ဆိုးကို ဝေ့ယမ်းကစား
ပြန်လည် တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

သု၏ တိုက်ခိုက်မှုအား လျင်မြန်လှ၏။

အရက်မူးသွယ်သောလက်နှင့် လုံးဝတူပါ။

ယခုအချိန်တွင် နဂါးညိုသည် အရက်မူးနေဟန်လည်း မရှိ
တော့ပါ။

‘ကျွေး’

‘ယား’

‘ဝုန်း...’

‘အမယ်လေး’

အသံမျိုးစုံ ထွက်ပေါ်လာ၏။

ဝတ်စုံစိမ်းသုံးယောက်သည် ဒဏ်ရာကိုယ်စီရရှိကာ နောက်
သို့ ဆုတ်သွားရလေသည်။

ကျန်နှစ်ယောက်မှာ နဂါးညိုအား တိုက်ခိုက်ရန် မဝံ့ဘဲ
ဖြစ်သွားရ၏။

ခြမ်းအစွန်းခတ်ဆန်ဆွင်းအားပဝန်(၇)ဆင့်။ ❀ ၄၃

နဂါးညိုက အမှောင်ထုအတွင်း စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး—

‘မိမိဆွေ ထွက်လာခဲ့ပါ’

ထု တစ်လုံးချင်း ပြေးလိုက်၏။

ထုံပြန်သံ မရှိပါ။

နဂါးညို ဆက်ပြင်းချလိုက်၏။

အမှောင်ထု အတွင်းမှလူ ထွက်သွားပြီဖြစ်ကြောင်း ဆွသိ
ရ၏။

နဂါးညိုက ကျန်နေသော ဝတ်စုံစိမ်းနှစ်ယောက်ကို စိုက်
ကြည့်လိုက်ပြီး...

‘မီးတို့ကို အယ်သုခိုင်းတလဲ’

ဝတ်စုံစိမ်းနှစ်ယောက်က ပါးစပ်ပိတ်ထား၏။

နဂါးညိုက...

‘မင်းတို့ကို သင်္ဃိပစ်လဲ မင်းတို့ပါးစပ် ဖွင့်လာမယ် မထင်’

ဝတ်စုံစိမ်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

‘ဟုတ်ပါတယ်’

နဂါးညိုက...

‘ကောင်းပြီလား၊ ကျုပ် မမေးတော့ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် မင်းတို့ကို ခိုင်းတဲ့လူကို ပြောလိုက်ပါ။ သူ့အကြံအစည်ကို တန်းက ခပ်ရင်ရပ် မဟုတ်ရင် ကျုပ်အဆိုးမဆိုပါနဲ့’

သူသည် စကားဆုံးသည်နှင့် လမ်းမအတိုင်း လျှောက်လှမ်းသွားသည်။

ဝက်စုံစိမ်းနှစ်ယောက်ကား မဟန့်အားဝံ့ဘဲ ရပ်ကြနေလိုက်ရလေတော့သည်။

—ဝ—

ဆိုခန်းငယ်ထစ်ခု—

ပြတင်းပေါက်များ အလုံပိတ်ထားအပြင် မီးရောင်အပြာဘက်သို့ ထွက်မလေပါ။

ဆိုခန်းငယ်အတွင်း လူသုံးယောက်ထိုင်နေ၏။

ထိုအထဲတွင် နဂါးဝါသည် အပါအဝင် ဖြစ်၏။

နဂါးဝါက...

‘နဂါးညိုကို စေခင်စာစီးစီး ရှင်းပစ်တာ ကောင်းမယ်’
ဟု စတင် ပြောလိုက်၏။

နဂါးစိမ်းက လက်စာပြလိုက်၏။

‘ကျုပ်တို့အင်အား မခိုင်စာအေးဘဲနဲ့ တူတို့ကို ပြဿနာအတိုင်း ဝှိုကောင်းပါတယ်’

နဂါးဝါက...

‘ဒါပေမယ့် သူကပြဿနာရှာတာနိုင်တယ်။ သူကအတော်ပဲ ချမ်း သိထားနေပြီလို့ထင်တယ်’

နဂါးစိမ်းက...

‘သူတစ်ယောက်တည်းနဲ့ ကျုပ်တို့ကို အန်တုလို့ မရပါဘူး’

နဂါးဝါက...

‘သုန့် နဂါးနို့ ပေါင်းမိသွားရင်တော့ ကျုပ်တို့ အတွက် နှုတ်ဖယ်ဖြစ်လာနိုင်တယ်’

နဂါးစိမ်း တောဝေသွား၏။

တစ်ချိန်လုံး ပြစ်နေတော့ နဂါးဖြူက....

‘သူတို့ကို ဒီလောက် ခေါင်းထဲထည့်ထားစရာလို့ပါဘူး၊
ကျုပ်တို့ မူလအစီအစဉ်အတိုင်း ဆက်လုပ်ကြတာပေါ့’

နဂါးစိမ်းက ထက်ပြင်းချလိုက်၏။

‘သူတို့နှစ်ယောက်ကို စည်းရုံးမရတော့ အတော်ဆိုးတယ်’

နဂါးဝါက....

‘လောကမှာ မဟာမိတ်ဟုတ်ရင် ရန်ကုန်’

နဂါးစိမ်းက....

‘မိတ်ချပေါ့၊ ကြောခင် သူတို့ကိုရှင်းပစ်တာပေါ့၊ စော
စောစောထယ်တော့ ရွှေကျားနဲ့ ဝမ်းအင်းရဲ့ အုပ်စု နှစ်ခုကို ပြေး
သိမ်းသွင်းဖို့ လုပ်ဆောင်ပါ’

‘ကေခင်၊ ပြီးစေ၊ ဘယ်နေ့စလေ့’

‘လဆန်းဆုံးရက် ပြိုင်တူလုပ်ရှားကြပါ’
‘မိတ်ချ’

ဝမ်းအင်းရဲ့....

ဝမ်းအင်းရဲ့သည် ခိုင်ဖုံးမြို့မှ ကျော်ကြားသောသိုင်းသမား
တစ်ယောက်ဖြစ်၏။

သူ၏ ကျော်ကြားမှုသည် နဂါးဝါးစောင်ထက် ခန့်ခိုကျ
ပါ။

သူသည် ငယ်သား ရှစ်ဆယ်ဝန်းကျင်ခန့်ရှိပြီး ခိုင်ဖုံး၏
စောခင်ထက်ခြမ်းကို ကြီးစိုးထားသူလည်း ဖြစ်သည်။

သူ၏ သြဇာအာဏာသည် ခိုင်ဖုံး တောင်ဘက်ခြမ်းတွင်
အကြီးမားဆုံးဖြစ်ပြီး စောခင်ပိုင်းမှသိုင်းသမားများကို လွှမ်း
မိုးထားနိုင်သူလည်း ဖြစ်ပေသည်။

ဝမ်းအင်းရဲ့မှာ အသက်ငါးဆယ်ခန့်သာရှိသေး၏။

သူ၏ ထူးနှစ်ထက် သိုင်းပညာသည် အတော်ပင် ကျော်
ကြားမှုရှိပေသည်။

ယနေ့ ဝမ်းအင်းရဲ့၏ ဂေဟာသို့ လူသစ်စု ချဉ်းကပ်လာနေ
သည်ကို တွေ့မြင်ရမည်ဖြစ်ပါသည်။

ဉာ...

လပြည့်ကုန်းပြီဖြစ်၏။

လရောင်သည် ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးကို လွှမ်းခြုံထားပေသည်။

လရောင်ရောက်သော ခြံဝင်းကျယ်တစ်ခုသည် တိတိဆိတ်ဆိတ် ဖြစ်သကဲ့သို့ တည်ရှိနေ၏။

ခြံဝင်းတံခါးတွင် အစောင့်လေးယောက်သည် တာဝန်ကျေပွန်စွာဖြင့် စောင့်ကြပ်နေကြ၏။

ထို့အတူပင် ခမုခပ်မည်းနေသော ဂေဟစာတိုင်း၌လည်း အစောင့်များသည် သတိဝီရိယအပြည့်ဖြင့် စောင့်ကြပ်နေကြလေသည်။

ဂေဟစာတိုင်း၌ အခန်းအခန်းအတွင်း၌မူ မီးဖျော်က မှိုမှိုနီနီကလေး ထွန်းညှိထား၏။

အခန်းတိုင်း၌ စားပွဲခန်းကပ်ဝယ် လူတစ်ယောက်က ပြိမ်သက်စွာ ထိုင်နေသေးသည်။

သူ၏ရှေ့စားပွဲပေါ်တွင် လှံတိုနှစ်လက်ကို ကြက်ခြေခတ်လျက်၊ ဟင်တားပေးသည်။

ထိုလူကား ဝမ်းအင်းရဲ့ပင်ဖြစ်ပါသည်။

ဉာဉ်နက်နေပြီဖြစ်သော်လည်း ဝမ်းအင်းရဲ့ မအိပ်စားပါ။

သူ၏ပိုက်စွာ ဖင်စိုတစ်ယောက်ကို စောင့်မျှော်နေသည့်အပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဝမ်းအင်းရဲ့၏ ညှာတက်ယွန်းယွန်းတွင် လူနှစ်ယောက် ထိုင်နေ၏။

ထိုလူနှစ်ယောက်ကား ဝမ်းအင်းရဲ့၏ လက်ရုံးနှစ်ဆူပင်ဖြစ်၏။

သူတို့၏အမည်မှာ ချိုအော့နှင့် ချိုအတို့ပင်ဖြစ်သည်။

ချိုအော့နှင့် ချိုအတို့သည် ဝမ်းအင်းရဲ့၏ အစွာရှိတပ်ညွှန်များလည်း ဖြစ်ကြပေသည်။

ဝမ်းအင်းရဲ့၏ သိုင်းညွှန်ကိုလည်း အယ်ပုံလျှင် ရှစ်ပုံခန့်ရှိထားကြသူများ ဖြစ်ကြပေသည်။

ချိုအော့သည် တိုက်ဆိတ်မှုကို သည်းမခံနိုင်တော့ပါ။

'ဆရာ သူတို့လေးပါးကား'

ဝမ်းအင်းရဲ့က...

‘လှလိမ့်မယ်လို့ ကျုပ်ထင်တယ်’

ချိုအော့က...

‘နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းဆိုတဲ့အမည်ကို တစ်ခါမှ မကြားဖူးဘူး’

ချိုကကဲ...

‘နဂါးငါးကောင်ထဲက နဂါးစိမ်းနဲ့ ပတ်သက်နေတာမသိဘူး’

ဝမ်အင်းရဲက...

‘ဖြစ်နိုင်ပါတယ်၊ အခုတော့ နဂါးငါးကောင်တော်တော် လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်နေကြတယ်၊ နဂါးစိမ်းလူတစ်ယောက်က ဂိုဏ်းဖွဲ့လှုပ်ရှားမယ်လို့အော့ ကျုပ်အော့ဘူး၊ အူနာမည်ကို တစ်ယောက်ယောက်က ယူပြီး အဆုံးတခါလဲ ဖြစ်နိုင်တယ်’

ချိုအော့က...

‘တစ်ခုဖြစ်ဖြစ် သူတို့ရဲ့ သစ္စာခံရမယ်ဆိုတဲ့ဆုတောင်းကျွန်တော်တို့ကို စော်ကားလိုက်တာပဲအော့’

ဟု ခံပြင်းစွာပြောလိုက်၏။

ချိုက နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်ပြီး...

‘မိမ့်ချိုအော့၊ ကျုပ်တို့ဟာ သူတစ်ပါးကို စော်ကားဘူး၊ ကျုပ်တို့ကို စော်ကားလာရင်လဲ ဆုံးမတတ်တယ်၊ အခုနဂါးစိမ်းဂိုဏ်းကို ဆုံးမရသေးတာပေါ့’

ဝမ်အင်းရဲက...

‘နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းအကြောင်း ကျုပ်တို့ သေသေချာချာမသိတာ အတော်ကိုဆိုးတယ်၊ ဒါပေမယ့် မကြာခင် သိလာရမှာပဲ’

ချိုအော့က...

‘နဂါးစိမ်း ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်ဟာ နဂါးစိမ်းဖြစ်နေရင် အယ်လိုလုပ်မလဲအော့’

ဝမ်အင်းရဲက မဲလိုက်ပြီး...

‘ကျုပ်တို့ကို ဩဇာပေးလို့ရဘူးဆိုတာ ပြလိုက်ရမှာပေါ့’

‘ဟား...ဟား...ဟား’

သူတို့သုံးယောက်က ရယ်စရာလိုက်၏။

ထိုသို့ရယ်စရာရင်းမှ မျက်နှာပျက်ကာ ရယ်စရာခြင်းကို ခုတ်နဲ့လိုက်၏။

သို့သော် ရယ်သံက ပျောက်စသွားပါ။

အေးစက်စော ရယ်မောသံသည် ဆက်လက်ထွက်ပေါ်နေဆဲပင်ဖြစ်၏။

‘ဘယ်သူလဲ’

ချိုအေးခက် ဝေကြီးနားထိုက်၏။

ထိုဦး

‘ဝုန်း’

‘ခွင်း’

အသံနှင့်အတူ ပြတင်းပေါက်တံခါး ကျိုးပဲ့သွား၏။

အခန်းသွင်းသို့ လူရိပ်တစ်ရိပ် ကျရောက်လာ၏။

ထိုလူရိပ်သည် အစိမ်းရောင်ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထား၏။

မျက်နှာပေါ်တွင် ရောင်စုံမျက်နှာပုံးတစ်ခုကို တပ်ဆင်ထား၏။

ခါးတွင် ငွေဆွဲဝေးတစ်လက် ချိတ်ဆွဲထားလေသည်။

ကြမ်းဆင်းခက်ဆန်ခိုင်း (အေးစက်စော) ၁၁၂

ထိုလူ အခန်းတွင်း ကျရောက်လာသည်နှင့် ချိုအေးနှင့် ချီတညွှတ်က ဝဲဘာသင်္ကန်းတစ်ချက်မှ ဝိုင်းရံထားလိုက်ကြလေသည်။

ထိုလူကား သူ့အား ဝိုင်းရံထားသည့်ကို ရေစိုက်ဟန်မရှိပါ။

မျက်နှာပုံးအောက်မှ စူးရှသော မျက်သုံးအစုံဖြင့် ဝမ်အမ်းရဲ့အား စိုက်ကြည့်လိုက်သော်လည်း

ထို့နောက် အေးစက်စောကလေးငယ်ဖြင့် မေးမြန်းလိုက်၏။

‘ဝမ်အမ်းရဲ့ ခင်ဗျားရဲ့သဘောထားကို သိပါရစေ’

ဝမ်အမ်းရဲ့က ပြုံးလိုက်၏။

‘ခင်ဗျားက နဂါးစိမ်းပဲထား’

ထိုလူက ခေါင်းခါးတစ်လျှောက်ဖြင့်.....

‘ဘေ့တံသွား’

‘ခါဆို ခင်ဗျားဘယ်သူလဲ’

‘ကျုပ် ဘယ်သူလဲဆိုဘာကအရေးကြီးပါဘူး။ ဒီအချိန်မှ ခင်ဗျားရဲ့သဘောထားကသာ အရေးကြီးပါတယ်’

ဝမ်းအင်းရဲက...

‘ဘယ်ဟုတ်မလဲဗျာ၊ ကျုပ်အစွမ်းရမယ့်အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်
ဘယ်သူဘယ်ဝါဆိုတာ မသိဘဲနဲ့ ကျုပ်က ဘယ်လိုလုပ်ပြီး
ဆုံးဖြတ်လို့ရမှာလဲ’

သူ့ကောင်းကြောင့် မျက်နှာဖုံးစွပ်နှုတ်လူက တွေ့စေသွား
၏။

ဝမ်းအင်းရဲက ဆက်ပြောလိုက်၏။

‘နဂါးစိမ်းရိုက်ရဲအကြောင်း သေသေချာချာ သိမှသာ
ကျုပ်က အစွမ်းရသင့်မသင့်ဆိုတာကို စဉ်းစားလို့ရမယ်’

မျက်နှာဖုံးစွပ်နှုတ်လူက...

‘နဂါးစိမ်းရိုက်ရဲဟာ မကြာခင်ခိုင်ဖုံးတစ်ခုလုံးကို ချုပ်
ကိုင်ထားတော့မယ်၊ ပြီးတော့ မြောက်ပိုင်းသိုင်းခံစားကကို
လွှမ်းမိုးသွားတော့မယ်၊ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားကို အခွင့်အရေး
ပေးတဲ့အနေနဲ့ နဂါးစိမ်းရိုက်ရဲ ဌာနခွဲမှူးဗျာပေးတာပါ’

ဝမ်းအင်းရဲက ရယ်စရာလိုက်၏။

‘အပြောကတော့ မက်စရာကပ်ပါရဲ့ဗျာ၊ ဒါပေမယ့် ကိုယ်
ဘယ်သူဘယ်ဝါဆိုတာတောင်မှ မဖော်ပြပုံတဲ့လူတွေရဲ့စကား

ကျုပ်တယ်လိုယုံကြည်ရမလဲ၊ ကဲ... ပြော နဂါးစိမ်းရိုက်ရဲ၊
ဒါ့ဆောင်က ဘယ်သူလဲ၊ နဂါးစိမ်းပဲလား’

မျက်နှာဖုံးစွပ်နှုတ်လူက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

‘ဟုတ်တယ်၊ နဂါးတွေဟာ နဂါးစိမ်းရိုက်ရဲ၊ ခေါင်း
အင်တွေပါပဲ’

သူ၏စကားအဆုံးတွင် ဝမ်းအင်းရဲက အားရပါးရ ရယ်
လိုက်၏။

မျက်နှာဖုံးစွပ်နှုတ်လူက...

‘ခင်ဗျားဘာရယ်တာလဲ’

ဝမ်းအင်းရဲက...

‘ခိုင်ဖုံးနဂါးငါးကောင်တာ ကျော်ကြားမှုကို မမက်စရာ
ဘူး၊ အခုကျမှ ဘဲစိတ်ကူးပေါက်ပြီး သိုင်းလောကကို
ချင်ရတာလဲဆိုတာ ကျုပ်စဉ်းစားမရဘူး’

မျက်နှာဖုံးစွပ်နှုတ်လူက...

‘ခင်ဗျား သိချင်တာ သိပြီးပြီ၊ ခင်ဗျားရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို
နားပါ’

ဟု ဆေးစက်ဆေးစ လေသံဖြင့် မေးလိုက်၏။

၁၆၁

ဝမ်းနိုးခြင်း...

‘နဂါးမိန်းမိုက်ကို သစ္စာမခံဘူးဆိုရင် သူ့ပုံလို ဖြစ်လာနိုင်သလဲ’

မျက်နှာပုံးစွပ်နှင်လူက ခြောက်ကပ်စွာ ချယ်မောလိုက်ပြီး-

‘သေရမယ်... အားလုံးသေရမယ်’

ဝမ်းနိုးခြင်းက နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်ပြီး-

‘ခပ်ဗျားတို့က ကျုပ်တို့အားလုံးကို ဆတ်နှိပ်လို့အား’

မျက်နှာပုံးစွပ်နှင်လူက-

‘သိချင်ရင် စမ်းကြည့်ပါ’

ထူးစကားက ပြတ်အားလျှော့၏။

ဝမ်းနိုးခြင်းမျက်နှာ ဘယ်ကြည့်စမ်းနက်စွာ၏။

ပြီးမှ သူက တစ်လုံးချင်း ပြောဆို၏။

ထူးစကားက မျက်နှာပုံးစွပ်နှင်လူ ခိုပြောခြင်း မဟုတ်ပါ။

သူ၏ တပည့်နှစ်ယောက်အား ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။

‘လူ့ကို သတိလိုက်...’

— ၀ —

ကြမ်းတမ်းဝက်ဆန် ချိုင်းအားလုံး (၃) ၁၆၂

ဝမ်းနိုးခြင်း စကားသံက တိုး၏။

သို့သော် အခန်းထွင်းရှိ လူအားလုံး ကောင်းစွာ ကြားနိုင်ပေသည်။

ချိုအော့နှင်ချိုအထိုက်သည် လျှပ်မြန်လှသည်။

ဝမ်းနိုးခြင်း စကားသံသည် နှစ်မျိုးမျက်နှာပုံးစွပ်နှင်လူအား ဝံ့ယာနှစ်ပက်မှ ပြိုင်လူ တိုက်ခိုက်လိုက်ကြ၏။

ထူးတို့သည် လှံတို့ နှစ်ထက်စီဖြင့် မျက်နှာပုံးစွပ်နှင် လူ၏ ခန္ဓာကိုယ်အား နေရာကို တစ်ချိန်တည်း တိုက်ခိုက်လိုက်ကြ၏။

ထူးတို့သည် တစ်ဦးနှစ်ဦးတစ်ဦး နီးကပ်နေပြီး ရွာတစ်ရက် ထိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ရာ မျက်နှာပုံးစွပ်နှင်လူသည် ထူးတို့၏ လှံမျက်နှာအောက်ဝယ် လဲကျသွားရမည်ဟု မည် ကောင်းစွာ ယုံကြည်ထားကြပေသည်။

သို့သော် မျက်နှာပုံးစွပ်နှင်လူသည် လဲကျသွားခြင်း ခံရပါ။

ချိုအော့နှင် ချိုအထိုက်လှံ မျက်နှာပုံးစွပ်နှင်လူသည် ထေကိုထစ် ထိုးမိသွား၏။

ထူးတို့၌ မျက်နှာပုံးစွပ်နှင်လူသည် ပျောက်သွားသွားသည်။

၅၈ အနုပညာ

ချိုအော့နှင့်ချိုတတို့ ရင်ထိတီးသွား၏။

သူတို့သည် ချာခနဲ နောက်လှည့်ကာ လှံနှင့် ထိုးချလိုက်သည်။

‘အား...’

ချိုအော့၏လှံချက်သည် ချိုတ၏ ရင်ဝသို့ တည့်မတ်စွာ ထိုးချမိသွားလေတော့သည်။

မျက်နှာဖုံးစွပ်နှုတ်လူက ချိုတအားဆွဲကစ ရှေ့မှ ကာလိုက်သောကြောင့်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ချိုအော့ ထိတ်လန့်သွား၏။

ဒေါသလည်း ခြေခင်းခြောင်းထွက်သွား၏။

သူသည် လှံကိုတအားမစီ ဝှေ့ယမ်းကာ မျက်နှာဖုံးစွပ်နှင့်လူအား ထိုးချလိုက်လေသည်။

သို့သော် မျက်နှာဖုံးစွပ်နှင့်လူက ချိုအော့ထက် ပိုမြန်၏။

ချိုအော့ လှံကိုရွယ်လိုက်စဉ်မှာပင် ရှေ့သို့ ခုန်တက်ကာ လက်ဝါးဖြင့် ချိတ်ချလိုက်လေသည်။

‘ဝန်း...’

ကြမ်းတမ်းစက်ကန်သြိုင်းအား ဝန်း(၅)ဆူ ၅၉

‘အား’

ချိုအော့မှာ နောက်သို့ လွင့်စဉ်သွား၏။

မြန်လည်တလောနိုင်ခြင်း မရှိတော့ပါချေ။

...၀...

ပြစ်အပျက်များက လျင်မြန်လွန်းလှသည်။

ဝမ်းအင်းရဲ့မှာ ယေကြည်နိုင်လောက်အောင်ပင် ထိတ်လန့်စွာလေသည်။

တဒဂ်အတွင်းမှာပင် သူ၏ အားကိုးရသော တပည့်နှစ်ဦးသည် မျက်နှာဖုံးစွပ်နှုတ်လူ၏ လက်ချက်ဖြင့် သေဆုံးခဲ့ရပြီ မဟုတ်ပါလား။

ဝမ်းအင်းရဲ့ ဒေါသခြောင်းခြောင်းထွက်သွား၏။

စားပွဲပေါ်တင်ထားသော လှံတိုနှစ်ချောင်းကို စောက်စာ ထရပ်လိုက်လေသည်။

မျက်နှာဖုံးစွပ်နှုတ်လူက...

၆၀ နန္ဒလှိုင်သူ

‘ဝမ်းနိုးရဲ့၊ ခပ်ဗျား၊ နဂါးစိမ်းရိုက်ရဲ့၊ ဘဝ္ဗာခံမယ်ဆိုရင် အသက်ပျမ်းအဆရာမယ်အပြင် ယူဆပါရမယ်’

ဝမ်းနိုးရဲ့က မဲလိုက်၏။

‘ကျုပ်ရဲ့လှ’ကို အရင်ခေတ်ကြည့်ပါဦးဧတ’

‘ဘာညီ၊ စကားဆုံးသည့်နှစ် လှ’တို့နှစ်လက်ဖြင့် မျက်နှာဖုံးစွပ်နှစ်လူအား တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

သူ၏ လှ’တို့နှစ်လက်သည် အဆိပ်ပြင်းသော မြေဆိုးနှစ်ကောင်ကဲ့သို့ မျက်နှာဖုံးစွပ်နှစ်လူ၏ ခန္ဓာကိုယ်သို့ ထိုးဝင်သွား၏။

ဝမ်းနိုးရဲ့၏ သိုင်းကွက်မှာ စောစောက ချိုဆော့နေချိန်တို့ အသုံးပြုခဲ့သော သိုင်းကွက်ပင်ဖြစ်၏။

သို့ရာတွင် ပြင်းတန်မှုနှစ် လျှင်မြန်မှုကား ကွာခြားလှ၏။

ထိုသိုင်းကွက်ကို ဝမ်းနိုးရဲ့အသုံးပြုလိုက်သောအခါ မိမိလျှင်မြန်ပြင်းထန်နေပေတော့သည်။

‘ဝှံ—’

‘ဝှံ—ချမ်း’

ကြမ်းဆင်းခက်ထန်သိုင်းအားမာန်(၅)ဆုံး ၆၁

မျက်နှာဖုံးစွပ်နှစ်လူက ဓားကိုဆွဲထုတ်ကာ တုံ့ပြန်တိုက်ခိုက်၏။

နှစ်ယောက်စလုံး၏ တိုက်ခိုက်မှုမှာ လျှင်မြန်လှ၏။

သိုင်းကွက် ဆယ်ကွက်ခန့်ရောက်သောအခါ—

‘ချမ်း—’

‘ဇွဲကံ’

မျက်နှာဖုံးစွပ်နှစ်လူ၏ပြင်းထန်သောဓားချက်က ဝမ်းနိုးရဲ့၏ လှ’တို့ကို ဖြတ်ထောင့်ပစ်လိုက်၏။

ထိုမျှမကသေးပါ။

ဓားတည် ဝမ်းနိုးရဲ့၏ ရင်ဝတွင် ထောက်မိသွားလေသည်။

ဝမ်းနိုးရဲ့၏မျက်နှာဖြူရင့်သွား၏။

သူ လှုပ်ဝံ့တော့ပါ။

မျက်နှာဖုံးစွပ်နှစ်လူ ဧည့်တူ ဧည့်ဝံ့ ဖြစ်သည်ကို သူက မိမိလိုက်လေသည်။

မျက်နှာဖုံးစွပ်နှုတ်လူက...

‘ဝမ်အင်းရဲ့...ခင်ဗျားရဲ့ သိုင်းပညာ မဆိုးပါဘူး။ ဒါ
မယ် ကျုပ်တို့ကို အန်တုလို့ ခုခွာမဟုတ်ဘူး’

ဟု ခြိမ်းခြောက်လိုက်၏။

ဝမ်အင်းရဲ့...။

‘နဂါးဝါအာ နဂါးမိမ်းရဲ့ ဆက်အောက်ခံ ဖြစ်နေလို့
မယ်လို့ ကျုပ်တစ်ခါမှ မတွေးမိခဲ့ဘူး’

မျက်နှာဖုံးစွပ်နှင့်လူမှာ နဂါးဝါပင်ဖြစ်ပါသည်။

နဂါးဝါ ရယ်မောလိုက်၏။

‘ခင်ဗျားက အတော်ပါးနပ်ပါတယ်။ အခု ခင်ဗျား အ
လုပ်ရမယ်ဆိုတာ နားလည်ပြီတင်တယ်’

ထူက ပြောရင်း ဓားကို ပြန်သိမ်းလိုက်၏။

ဝမ်အင်းရဲ့ တွေ့မေ့သွား၏။

နဂါးဝါက...

‘ခင်ဗျားလိမ္မာရင် အားလုံးချမ်းသာခွင့်ရမယ်’

ဝမ်အင်းရဲ့ မျက်မှောင်ကုတ်သွားပြီး...

‘ခင်ဗျားတို့သစ္စာမခံရင် ကျုပ်လူတွေအားလုံးကို ရှင်းပစ်
မယ်ဆိုတဲ့ သဘောလား’

နဂါးဝါက ‘ရယ်မောလိုက်၏။

‘ခင်ဗျား ဉာဏ်တောင်းပါတယ်။ ကျုပ်တို့သစ္စာမခံရင်
အများအတွက် ဝံ့နမူနာအဖြစ် အားလုံးကိုရှင်းပစ်ရမယ်၊
အခုချိန် ကျုပ်အမိန့်ပေးလိုက်တာနဲ့ ခင်ဗျားတပည့်တွေအား
လုံး စေသဆုံးသွားရလိမ့်မယ်။ ခါဟာ ခြိမ်းခြောက်နေတာ
ဟုတ်တူးဆိုတာ ခင်ဗျားသိဆင့်တယ်’

ဝမ်အင်းရဲ့ မျက်နှာပျက်သွား၏။

ထူ ရွေးချယ်ရာကမ်းမရှိတော့ပါ။

ထူ အသက်ကို သူမနှုတ်ပြာပါ။

သို့ရာတွင် သူ၏တပည့်များစွာတို့၏ အသက်ကိုမူ အဆုံး
ရှုံး ခံခဲ့ရပါ။

နဂါးဝါသည် ပြောသည့်အတိုင်း လုပ်မည်လူဖြစ်သည်ကို
သူကောင်းစွာနားလည်လိုက်၏။

ဝမ်အင်းရဲ့ အံ့ကြိတ်လိုက်၏။

‘ခင်ဗျားတို့ မီးလောင်အထိ ရက်စက်ဖို့ခံသင့်ပါဘူး’

နဂါးဝါက...

‘နဂါးစိမ်းဂိုဏ်း အောင်မြင်ဖို့အတွက် ရက်စက်သင့်ရင် ရက်စက်ရဦးပဲ၊ ကျုပ်တို့ရဲ့ အမိန့်ကို မနာခံရင် အားလုံး ဆေးရမယ်၊ ဒါဟာ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းရဲ့ စည်းကမ်းပဲ’

ဝမ်းဆင်းရဲ့ ဆက်ပြင်းချလိုက်၏။

‘ကျုပ်မှားတဲ့ခြားပစ္စည်းစရာအမ်းမရှိတော့ဘူးလား’

နဂါးဝါက...

‘ဆေးရွှေနှစ်သမ်းပဲရှိတယ်’

ဝမ်းဆင်းရဲ့က လှ တိုက် ကြမ်းပြင်ပေါ်ပစ်ချလိုက်၏။

‘ကျုပ် နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းရဲ့ သစ္စာကို ခံယူပါမယ်’

ထူ၏အသံမှာ တိမ်ဝင်နေ၏။

အားမတန် မာန်လျှော့ခဲ့ရပြီ မဟုတ်ပါဘူး။

နဂါးဝါက ဆေးဝက်စွာ ရယ်မောလိုက်၏။

ခင်ဗျားဆုံးဖြတ်ချက်မှန်ပါတယ်။ ခင်ဗျားကို နဂါးစိမ်းရဲ့ အမှတ်လေးဌာနခွဲမှူးအဖြစ် ခန့်အပ်လိုက်ပြီ၊ နောက်လအား သုံးရက်နေ့မှာ နဂါးစိမ်းနန်းတော်မှာ သစ္စာခံပွဲပေါ့မယ်’

ဝမ်းဆင်းရဲ့က -

‘ကောင်းပါပြီ၊ ကျုပ်အေးခဲ့ပါမယ်’

နဂါးဝါက ရယ်မောရင်း ပြတင်းပေါက်မှ ပြန်လည်ရန် အားပေးလေတော့သည်။

...၀...

ဝမ်းဆင်းရဲ့အား နဂါးဝါသွားရောက်တိုက်ခိုက်သည့်အချိန်အထိ ရွှေကျားအဖွဲ့သို့လည်း နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းသား တစ်စုက ရှိလာလေသည်။

ရွှေကျားအဖွဲ့သားများသည် နဂါးစိမ်းဂိုဏ်း၏ ထုသေံကို သားသဖြင့် ခုခံတိုက်ခိုက်ရန် အဆင်ပြေထားကြ၏။

ညဉ့်သန်းခေါင် ကျော်လာချိန်ဝယ် နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းသား အယ်ခန့် ရုတ်တရက် ရောက်ရှိလာပြီး ရွှေကျားအဖွဲ့အား ရောက်တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

ရွှေကျားအဖွဲ့သားတို့ကလည်း အသင့် စောင့်ကြိုနေသည့် ကျောက် ချက်ချပ်ပင် ခုခံတိုက်ခိုက်လိုက်ကြ၏။

၆၆

အံ့ခြေအနေမှာ ရှပ်ထွေးသွား၏။

‘ကျား’

‘ယား’

‘ခြွမ်း’

‘အား’

‘အမယ်လေး’

‘တိုက်ခိုက်သံများ၊ အော်ဟစ်သံများဖြင့် ဆူညံသွားသည်။’

ရွှေကျားအဖွဲ့ ဌာနချုပ်အတွင်းဝယ် ရှပ်ယူလီခမ်း

နဂါးစိမ်း ဂိုဏ်းထားများနှင့် ရွှေကျားအဖွဲ့အား တစ်ပြန် ကိုယ်အစ်ပြန် တို့ ခိုက်နေကြလေသည်။

ရွှေကျားအဖွဲ့ ခေါင်းဆောင်သည် တိုက်ပွဲအခြေအနေ ကဲခတ်နေ၏။

သုဇ်ဆင်အားက မနည်းပါ။

သုဇ်ဆင်အဖွဲ့အားတို့သည် နဂါးစိမ်း ဂိုဏ်းထားတို့အား ရှပ် ချဲ့ ချဲ့ ပင် ခုခံတိုက်ခိုက်နေကြလေသည်။

တိုက်ပွဲကစား ပြင်းဆန်လှ၏။

ကြမ်းတမ်းခက်ထန် သိုင်းထားမာန်(၃)သိန်း ၆၇

ရွှေကျားအဖွဲ့ ခေါင်းဆောင်မှူး တိုက်ပွဲအတွင်း ဝင်စားပါ။

လူသည် အခြေအနေကို ဆက်ခတ်နေ၏။

နဂါးစိမ်းအဖွဲ့အား ဦးဆောင်လာသူကို ရှာဖွေနေခြင်းပင် ဖြစ်၏။

မကြာခါမျှ နဂါးစိမ်းအဖွဲ့ ခေါင်းဆောင်အား တွေ့မြင်လိုက်၏။

အစိမ်းအလုပ်ဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်ထားပြီး ရွှေရောင်မျက်နှာဖုံး၊ အပ်ဆင်ထားသူ တစ်ယောက်သည် တိုက်ပွဲနှင့် လှုပ်မကမ်း၊ တွင် တိုက်ပွဲအား ဆက်ပိုက်ကြည့်နေသည်ကို တွေ့လိုက်လေသည်။

ရွှေကျားအဖွဲ့ ခေါင်းဆောင် အကြံတိုက်၏။

လူသည် ချက်ချင်းပင် ရွှေရောင် မျက်နှာဖုံးစွပ်နှုတ်လှူထိ ပျောက်သွားလိုက်၏။

‘မင်းက ခေါင်းဆောင်ပဲလား’

ရွှေရောင်မျက်နှာဖုံးစွပ်နှုတ်လှူက ခေါင်းခါးယမ်းလိုက်ပြီး.....

‘မဟုတ်ပါဘူး။ ကျုပ်က ဒုတိယဂိုဏ်းချုပ်ပါ’

ရွှေကျားဂိုဏ်းချုပ်က.....

‘မင်းတို့ အခုရည်ရွယ်ချက်နဲ့’

www.burmeseclassic.com

သူ စကားမဆုံးမီ ရွှေရောင်မျက်နှာဖုံးနှင့်လူက ထက်ကား ပြလိုက်ပြီ...

‘သိုးလောကမှ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းဟာ အင်အားကြီး ဆုံးနဲ့ ဩဇာအာဏာ အရှိဆုံးအဖွဲ့ ဖြစ်ရမယ်၊ မကြာခင် မြေကပိုင်း သိုင်းသောကတစ်ခုလုံးကို ချုပ်ကိုင်နိုင်ရမယ်၊ ခင်ဗျားတို့အနေနဲ့ ကျုပ်တို့ရဲ့သစ္စာခံရင် တစ်နေ့ကောင်းစား ရမယ်လို့ ကျုပ်က အာမခံပါတယ်’

ရွှေကျားဂိုဏ်းချုပ်က...

‘သစ္စာခံခင်ခဏ’

မျက်နှာဖုံးစွပ်နှင့်လူက...

‘နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းမှာ ဆောင်ပုဒ်ဘစ်ခုရှိတယ်’

‘ဘာဆောင်ပုဒ်လဲ’

‘မိတ်ဆွေမဟုတ်ရင် ရန်သူပဲ’

ရွှေကျားဂိုဏ်းချုပ်က ရယ်မောလိုက်၏။

‘ဟား...ဟား...ဟား...မင်းတို့ စိတ်ကူးယဉ်လွန်းနေပြီပဲ’

မျက်နှာဖုံးစွပ်နှင့်လူက...

‘ကျုပ်တို့ ဘယ်တော့မှစိတ်ကူးမယဉ်ဘူး၊ ကဲ...နောက်ဆုံး မေးမယ်၊ ခင်ဗျားသစ္စာခံမလား မခံဘူးလား’

ရွှေကျားဂိုဏ်းချုပ်မပြေမီ ဒုဂိုဏ်းချုပ်တစ်ဦးက လွှား ခနဲ ဝင်ရောက်လာပြီး မျက်နှာဖုံးစွပ်နှင့်လူအား တိုက်ခိုက် လိုက်၏။

သူ၏တိုက်ခိုက်မှုက ကျားတစ်ကောင်နှင့်တူလှ၏။

သို့သော် မျက်နှာဖုံးစွပ်နှင့်လူက လျင်မြန်လှသည်။

ရုတ်ခြည်းပင် ချားကိုထုတ်ကာ ခုတ်ချလိုက်၏။

‘အား’

ရွှေကျားဒုဂိုဏ်းချုပ်၏ဆက်မောင်းတွင် သွေးမျှားဖြာကျ သွား၏။

ထိထိလန့်စွာဖြင့် နောက်ဆုတ်သွားရ၏။

ရွှေကျားဒုဂိုဏ်းချုပ် မျက်မှောင်ကုတ်သွား၏။

‘ခင်...ခင်ဗျား...န...နဂါးဖြူ’

မျက်နှာဖုံးစွပ်နှင့်လူက...

‘ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်နဂါးဖြူပဲ’

ထူထပ်ပြောရင်း မျက်နှာဖုံးကို ဆွဲချွတ်လိုက်၏။

ရွှေကျားဂိုဏ်းချုပ် မျက်နှာပျက်သွား၏။

‘ကျုပ်ဟာ နဂါးငါးကောင်ကို အစဉ်အစားစားကြည့်ဦး ခဲ့တယ်၊ အခုတော့ ခင်ဗျားတို့ဟာ ရက်စက်ယုတ်မာတဲ့လူတွေ ဖြစ်နေပါပြီလား’

နဂါးဖြူက...

‘သိမ်းသောကမ္ဘာ၊ ရွှေဝင်လမ်း၊ ဝူထန်၊ ဝိုမိ၊ ခွန်လွန်ဂိုဏ်း၊
တောဟာ၊ အလွန်ကြွေးခိုအယ်၊ ပြီးသော ကျုပ်တို့လဲ နဂါးစိမ်း
ဂိုဏ်းကို ထူးသင်တယ်၊ ကြွေးအောင်ကောသိုအောင်လုပ်တယ်၊
တာဆင်းသလဲ၊ တာကြောင့် ချစ်စက်ယုတ်မာတယ်လို့ ပြော
ဆဲ’

ရွှေကျားဂိုဏ်းချုပ်က...

‘ရွှေဝင်လမ်း၊ ဝူထန်ဂိုဏ်းတွေဟာ ထာပုတတယ်က
စင်းတို့လို သူတစ်ပါးအဖွဲ့တွေကို အမွေမသိမ်းသွင်းဘူး’

နဂါးဖြူက...

‘ကျုပ်တို့ လက်အောက်ဝင်ရင် အရာရာ လိုတရပ်စေမယ်၊
ခင်ဗျားရဲ့ ရွှေကျားဂိုဏ်းချုပ်ဆိုတဲ့ အချို့အပို ထက် ပိုကြို
စေရမယ်၊ ခင်ဗျားအနေနဲ့ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းရဲ့ ဌာနခွဲမျှ
တစ်ယောက်ဖြစ်စေရမယ်၊ ဘယ်လိုလဲ’

ဟု စည်ရုံးလိုက်၏။

ရွှေကျားဂိုဏ်းချုပ်က ခေါင်းခေါ်ယမ်းလိုက်၏။

‘ဘယ်အရာမှအစွဲမခံဘူး၊ ပြီးတော့ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ယုတ်
မာတဲ့ အကြံအစည်ကိုလဲ မကံမခံဘူး၊ ကျုပ်အစွမ်းရှိ နဂါး
စိမ်းဂိုဏ်းကို ပြန်ပစ်မယ်ဗျ’

‘တကယ်တော့ဆိုတော့ နဂါးဖြူက ခုနိဝင်က တိုက်
လိုက်လေတည်း။’

ရွှေကျားဂိုဏ်းချုပ်သည် သူ၏ ကျော်ကြားသော ကျား
ဝါးထိပ်ကွေးဖြင့် နဂါးဖြူအား ဝင်ရံ တိုက်ခိုက်
လေတည်း။

—၀—

တိုက်ပွဲကား ပြင်းထန်လှ၏။

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းကားမျှား၊ ဘေသုသေ၊ စက်ဆူဆူ ရန်ရှိ
လေတည်း။

ထိုအတူ ရွှေကျားအဖွဲ့သားများသည်၊ ဆောက်သားပါ။
ထိခိုက်စေဆုံးသူ နေဦးလှတဲ့ရှိနေ၏။

တိုက်ပွဲကား ကြာလေပြီးထန်လေပင်ဖြစ်သည်။

ထိုတိုက်ပွဲနှင့် လှမ်းကမ်း၊ တစ်နေရာတွင် နဂါးဖြူနှင့်
ရွှေကျားဂိုဏ်းချုပ်တို့သည် အကြိတ်ဆနယ် တိုက်ခိုက်နေကြ

သိပ်ကွက်တစ်ရာကျော်အာရုံဖြစ်၏။

အရှုံးအနိုင် ကြေညာပေးပါ။

ရွှေကျားဂိုဏ်းချုပ်မှာ အစွမ်းကုန်တိုက်ခိုက်နေ၏။

နဂါးဖြူသည် သိုင်းကွက် ထစ်ပျားကျော်လာသောအခါ တိုက်ကွက်ကို ပြောင်းလဲလိုက်၏။

ဆု၏ နဂါးကွန်ခြာစားကွက်ကို ထုခါဖော်လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

နဂါးကွန်ခြာစားကွက်ကို ထုခါဖော်လိုက်သည်နှင့် နဂါး ကျားဂိုဏ်းချုပ်မှာ ချက်ချင်းအရေးနိမ့်လာလေသည်။

နဂါးဖြူ၏ခားက ရွှေကျားဂိုဏ်းချုပ်၏ ခန္ဓာကိုယ်ထစ် လုံးကို ဖုံးလွှမ်းသွားလေသည်။

ရွှေကျားဂိုဏ်းချုပ်မှာ ထိခိုက်လန့်သွား၏။

ထုသည် ကျားလက်ဝါးသိုင်းကွက်ဖြင့် အပြင်းအထန်ခုံတိုက်ခိုက်နေရင်းမှ တစ်စထက်တစ်စ နိမ့်ကျလာ၏။

နဂါးဖြူက ရယ်မောလိုက်၏။

'ဟဲ... ဟဲ... ဟဲ... ဘယ်လိုလဲ ခင်ဗျားအရှုံးပေးသင့်ပြီ ထစ်ထယ်'

ရွှေကျားဂိုဏ်းချုပ် ခံပြင်းသွား၏။

ထုရှုံးနိမ့်ခြင်းသည် ရွှေကျားအဖွဲ့၏ ရှုံးနိမ့်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ရွှေကျားဂိုဏ်းချုပ် အံ့ကိုတင်းတင်းကြိတ်လိုက်၏။

ဤအတိုင်း ဆက်လက်တိုက်ခိုက်သွားပါက ခနောက်ထပ် သိုင်းကွက် လေးငါးဆယ်အတွင်း ရှုံးနိမ့်သောမည်မှာ သေချာပေသည်။

ထို့ကြောင့် ထုခါဖော်လိုက်သောတိုက်ခိုက်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။

ရွှေကျားဂိုဏ်းချုပ်သည် နဂါးဖြူ၏ခားချက်ကို လုံးဝ မရွှေ့ငံဘဲ ရှေ့သို့ အဘင်းတိုးဝင်ကာ နဂါးဖြူ၏ ရင်ဝကို လက်ဝါးဖြင့်ခိုက်ချလိုက်၏။

တု၏တက်ကိန်းအရ ထိုသို့တိုက်ခိုက်ခြင်းဖြင့် နှစ်ဦးစလုံး ဒဏ်ဆုံးမည်သာဖြစ်၏။

ထုက မိုက်မိုက်ကန်းကန်းပင်တိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

နဂါးဖြူပင် ထိခိုက်လန့်သွား၏။

ထုသည် ခားကိုရုပ်သိမ်းမရတော့ပါ။

နဂါးဖြူ၏ခားသည် ရွှေကျားဂိုဏ်းချုပ်၏ရင်ဝသို့ ထိုးဖောက်သွား၏။

ထို့အတူ ရွှေကျားဂိုဏ်းချုပ်၏ လက်ဝါးကသည်း နဂါးဖြူ၏ ရင်ဝသို့ တည့်မတ်စွာ ခိုက်ချမိသွားလေသည်။

'အား'

'ဝုန်း'

ရွှေကျားဂိုဏ်းချုပ်မှ နဂါးဖြူ၏ခားချက် အရှင်ထံနှင့်
ခံရသဖြင့် ဘုရားသတ်ဝါးချက်က အားပျော့သွား၏။

ထို့ကြောင့် ဘုရားသတ်ဝါးသည့် နဂါးဖြူ၏နှစ်ဖက်သို့ ရိုက်
ချန် ဘေးတည်း အချိန်ခွဲခွဲကားပါ။

နဂါးဖြူအား နောက်သို့သာ ယိုင်သွားစေခဲ့လေသည်။

ရွှေကျားဂိုဏ်းချုပ်မှ နဂါးဖြူ၏ ခားချက်ကြောင့်
ကြမ်းပြင်ပေါ် ပြိတ်ကျသွားရလေသောသည်။

...၀....

တိုက်ပွဲပြီးဆုံးသွားပြီဖြစ်၏။

ရွှေကျားဂိုဏ်းချုပ် ကျဆုံးသွားပြီးတူစီ ရွှေကျားအဖွဲ့သား
များ အညံ့ခံလိုက်ကြလေသည်။

နဂါးဖြူက ရွှေကျားဂိုဏ်းချုပ် တမောင်အား စိုက်
ကြည့်လိုက်ပြီ။...

'ဂိုဏ်းချုပ်မရှိတော့ မင်းကဂိုဏ်းချုပ်ဖြစ်ပြီ'

တမောင် ခေါ်ဝံ့သွား၏။

နဂါးဖြူက စကားဆက်လိုက်၏။

ရွှေကျားဂိုဏ်းရှိ အနာဂတ်အတွက် မင်းတယ်ထိုဆုံးဖြတ်
မှတ်

တမောင် အန်ပြင်းချလိုက်၏။

ထုသည် နဂါးဖြူအား ဝံ့သို့ချ မယှဉ်နိုင်ပါ။

ထု၏အသက် ရှင်ဆန်ရေးအတွက် အဆုံးပြတ်ရသောတူစွာ
ပါ။

'တမောင်က ဒူးထောက်လိုက်ပြီ...'

'ကျုပ်တို့ ရွှေကျားအဖွဲ့ဟာ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းရဲ့ အစွမ်းကို
ထပ်မံတော့မယ်'

ဟု ပြောလိုက်ရလေသည်။

နဂါးဖြူက တဘောကျသွား ရယ်စရာလိုက်၏။

'တမောင် မင်းက အခြေအနေမှန်ကို တဘောပေါက်လွယ်
သားပါ။ ကေခင်းပြီ။ ရွှေကျားဂိုဏ်းဆိုတဲ့နေရာမှာ နဂါးစိမ်း
ဂိုဏ်း ဌာနခွဲအမှတ်ငါးလို့ ပြောင်းလဲလိုက်ပါ။ ဒီကနေ့က
ပြီးစင်းကို အမှတ်ငါးဌာနခွဲမှူးအဖြစ် ခန့်အပ်လိုက်ပြီ'

'အမိန့်အထိုင်းပါ'

'နေ့ဇက်လ လဆန်းသုံးရက်မှ နဂါးစိမ်းနန်းတော်ကို
အားပေးပါ။ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းထူထောင်ပြီး အစွမ်းပွဲအခမ်းအနား
ကျင်းပမယ်'

'ဟုတ်ကဲ့၊ အမိန့်အထိုင်းပါ၊ ဂိုဏ်းချုပ်'

နဂါးဖြူက ရယ်မောရင်း လက်စွဲပေးလိုက်၏။

၇၆

သို့သော် သူသည် နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းသားများနှင့်အတူ
ကျား ဂိုဏ်းမှ ပြန်လည်သွက်ခွာသွားပေးတော့သည်။

....၀....

ရဲတိုက်တစ်ခု...

အနီရောင်ဆေးခြယ်သောသားစော ရဲတိုက်ဖြစ်၏။

တောင်ကုန်းကစေး တစ်ခုပေါ်တွင် တည်ဆောက်ထား
ခြင်း ဖြစ်ရာ အဝေးမှပင် ထိုရဲတိုက်အားတွေ့မြင်နိုင်ပေသည်။

ထိုရဲတိုက်ကား စီချွမ်းနယ်တွင် ထင်ရှားသော ရဲတိုက်
ဖြစ်၏။

ရဲတိုက်သစ်ကား သိုင်းလောကတွင် ကျော်ကြားသော
သိုင်းထိပ်သီးတစ်ဦးဖြစ်သူ ဝေါင်ဖန်ပင်ဖြစ်ပါသည်။

ဝေါင်ဖန်၏အမည်သည် သိုင်းလောကတွင် ကျော်ကြား
ခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်ကျော်မျှရှိပြီဖြစ်၏။

ဝေါင်ဖန်သည် စီချွမ်းနယ်ရှိ သူ၏ရဲတိုက်တွင်သာ အမြဲ
နေထိုင်လေ့ရှိပေသည်။

တစ်ခါတစ်ရံမှသာ သိုင်းလောကသို့ သွားလာတတ်
သည်။

စာနဲ့ ရဲတိုက်တံခါးရှေ့တွင် လူငယ်တစ်ယောက် ချား
ကပ်လျက် ရှိနေသည်ကို တွေ့ရမည်ဖြစ်၏။

ထိုလူငယ်သည် မိုးလင်းခင်ကပင် ရဲတိုက်တံခါးရှေ့သို့
ကပ်ရှိလာပြီ။ ချားထောက်နေခြင်းပင်ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် မိုးလင်း၍ ရဲတိုက်တံခါးဖွင့်လိုက်သောအခါ
သံကို အံ့အားသင့်စွာ တွေ့လိုက်ရပေသည်။

တံခါးစောင့်မှပင် မျက်လုံးပြူးသွားပြီး...
'ဟေ့ သူငယ်၊ ဒီမှတော့လုပ်နေတာလဲ'။

လူငယ်က ခေါင်းခေါ်သောအခါ...
'ရဲတိုက်သခင်ကြီးနဲ့ တွေ့ချင်လို့ပါ'။

တံခါးစောင့်က မျက်မှောင်ကုတ်သွားပြီး...
'အကိစ္စလဲ'။

'အခင်ကြီးနဲ့တွေ့မှ ပြောပါရစေ၊ သခင်ကြီးနဲ့ တွေ့ခင်
ပါခင်ဗျာ'။

တံခါးစောင့်က...
'အခင်ကြီးက လူတိုင်းကို လက်ခံတွေ့ဆိုတာမဟုတ်ဘူးကွ၊
အခုမည်နဲ့ ကိစ္စပြော'။

လူငယ်က...
'အခုမည်နဲ့ ကိစ္စပြော'။

လူငယ်က...
'အခုမည်နဲ့ ကိစ္စပြော'။

၇၀ အေးချမ်းစွာ

ကျွန်တော်နာမည် ထန်ကျွန်းပါ။ သခင်ကြီးနဲ့တွေ့
အသေးကလေးနဲ့ ဘာပါလိမ့်နာ

တံခါးစောင့်က နှုတ်ခေါင်းရှုံ့လိုက်ပြီး...

‘အခု ကြီးနဲ့ သိကျွမ်းဖူးသလား’

‘မသိကျွမ်းပါဘူး’

‘ဒါဆိုရင် ပြန်ပါ။ ကိစ္စလဲ ခေပြာနိုင်အောင် ကျွမ်း
အကြောင်း ကြားဖူးခြင်းနဲ့ပဲပါဘူး’

ထန်ကျွန်းက အင်အားချလိုက်ပြီး...

‘ဒါဆိုရင် ပြောပါလိမ့်နာ’

‘ပြော’

‘ကျွန်တော် သခင်ကြီး ဆီမှာ အပည့်ခံဖို့ ချောက်သားနဲ့အ
ပါ’

အခုစကားအဆိုဟွန် တံခါးစောင့်က ရယ်စရာလိုက်ပါ။

‘ဟား...ဟား...ဟား...ဟေ့ ကိုယ့် ဒါဆိုရင်အေးက
လမ်း အတိုင်းသာ လှည့်ပြန်သွားပေစေတာ အခင်ကြီးက အယ်
အပည့်မှ လက်ခံပါဘူး’

ထန်ကျွန်းက...

‘ဟုတ်ကဲ့၊ သခင်ကြီးဝေါင်ဖန်ဟာ အပည့်ခံစေမယ့်အားနဲ့
ကျွန်တော်ကြားသိခဲ့ပါကယ်’

ကြမ်းတမ်းစက်ဆန်ဆိုးအားဟန်(၃)ဆင့်။ ၇၁

‘ဒါဆို အကြောင်း မင်းက အစဉ်ပန်းခံပြီး လာရသလဲ’

‘သူများတွေက အပည့်အပြန်လက်ခံခံစေမယ် ကျွန်တော်
ကို လက်ခံချင်လက်ခံမှာပါ။ ကတယ် သခင်ကြီးနဲ့အေး တွေ
ခွင့်ရ သိဆိုရင်...’

အခုစကားအဆိုမိ တံခါးစောင့်က လက်က ပြလိုက်ပြီး...

‘သခင်ကြီးက အယ်အခု အပည့်အပြန်လက်ခံခံပါဘူး’
‘ဂျိမ်း’

စကားဆိုသည်နှင့် တံခါးကိုပြန်လည်ပိတ်လိုက်စေသည်။

အထန်ကြွ ချောင်းကြည့်ပေါက်ကိုဖွင့်ကာ
အပြင်သို့ကြည့်လိုက်ရာ အံ့အားသင့်သွားရ၏။

ထန်ကျွန်းသည် မပြန်သေးဘဲ တံခါးပေါ်တွင် နှုတ်ခေါင်း
ခွာထောက်ခံနေဆဲဖြစ်နေဟန်ပင်ပါ။

တံခါးစောင့်က

‘ဟေ့ ကိုယ့် ခင်းမသွားနဲ့ဘူးဟား’

ထန်ကျွန်းက

‘သခင်ကြီးနဲ့အေးတွေရမချင်း ကျွန်တော်ဒီကတည်းမှာပေါ့ကယ်
ပါဘူး’

ဟု ပြတ်ပြတ်သားသားလေသံဖြင့် ပြောဆိုလိုက်၏။

၈၀ နန္ဒကျော်သူ

တံခါးစောင့်က တပျော့ပြောတဲ့ တံခါးပြန်ပိတ်လိုက်၏။

...၀...

နော်ရည်—

တံခါးစောင့်သည် ယခုအချိန်တွင် ထန်ကျုံးလက်လျှော့
စာပြန်သွားပြီဟု ယူဆလိုက်၏။

ထို့ကြောင့် တံခါးကို ဖွင့်လိုက်သေသည်။

ထု၏အထင်နှင့်အမြင်မှာ တက်တက်စပ်အောင် လွဲမှား
သွား၏။

ထန်ကျုံးသည် တံခါးရှေ့တွင် ခူးထောက်နေဆဲပင်မဟုတ်
ပါလား။

တံခါးစောင့် ထက်ပြင်းချလိုက်၏။

ဇွဲကောင်းလှသော လူငယ်အား ထနားသွား၏။

သခင်ကြီးဝေါင်ဖန်ထံ အကြောင်းကြားပေးရန် ဆုံးဖြတ်
လိုက်၏။

‘ဟေ့ သူငယ် သခင်ကြီးဆီ ကျုပ်အကြောင်းကြားပေး
မယ်၊ သူက လက်ခံမယ် လက်မခံဘူး ဆိုတာတော့ မင်းရဲ့
ကုသိုလ်ပဲ’

ကြမ်းစားစက်ဆန်ညှင်းအားမာန်(၇) ၁၂

ထန်ကျုံး ဝမ်းသာစရာပဲ။

တံခါးစောင့်အား ဦးညွှတ်လိုက်ပြီး...

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ခင်ဗျာ’

...၀...

ဝေါင်ဖန်—

ဝေါင်ဖန်သည် အောက်ခြောက်ဆယ်ငါးနှစ်ကျော်ပြီ ဖြစ်

လျှင်ခဲသောလေးလခန့်က ထု၏အသက် ခြောက်ဆယ်ငါး
နှစ်ကျော် မွေးနေ့ပွဲကို ထု၏ရဲတိုက်တွင် ကျင်းပခဲ့၏။

ထု၏ ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေအနည်းငယ်နှင့်သာ အကျဉ်း
ချုပ်ကျင်းပခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ထိုမွေးနေ့ပွဲတွင် ထု၏ မိတ်ဆွေများက ထု၏ သိုင်းတညာ
အားကို အမွေအဖြစ်ပေးဝေရန် တပည့်မွေးသစ်ကြောင်း အကြံ
ပေးခဲ့၏။

အကယ်၍ ထိုသေဆုံးသွားသျှင် ထု၏သိုင်းတညာရပ်များ
စိန်ပြုတ်ပျောက်ကွယ်သွားမည်ဟု ထောက်ပြကြ၏။

ဝေါင်ဖန်သည် သိုင်းလောကတွင် ကျပ်စည်ကျက်စားခဲ့
သည့်မှာ ကြာမြင့်စည်အလျောက် သိုင်းလောက၏ နှစ်
သုံးပေါက်များကို တွေ့မြင်ကြားသိခဲ့၏။

တပည့်ခင်ကခင်းထပြိုင် နာမည်ပျက်ရသော ဆရာများကို မြင်ခဲ့ဖူး၏။

ထိုအတူ တပည့်သည်ရိုးသား၏။

သို့သော် သိုင်းပညာတွင် ဆရာဖြစ်သူ ကျေနပ်စေအောင် သော်မြက်ကြသူများကိုလည်း တွေ့ခဲ့ရ၏။

ထို့ကြောင့် သူက တပည့်မမှူးဟု ဆုံးဖြတ်ချက်ချခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

သို့ရာတွင် အသက်ကြီးလာသောအခါသူ၏သဘောထားအနည်းငယ်ပြောင်းလဲလာ၏။

မိဘိဆွေများကလည်း ထိုကိစ္စနားသောအခါ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပြင်ဆင်ရန် စိတ်ကူးမိ၏။

ထူ၏သိုင်းပညာကို အမှေးပေးရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့၏။

ထူအနေနှင့် စိတ်ကြိုက် တပည့်တစ်ယောက်ရလျှင် သိုင်းပညာများကို အိတ်သွန်ဖာမှောက် ထပ်ကြားပေးရဟုလည်း စိတ်ကူးမိ၏။

ထူ၏တပည့်သည် ရိုးသားဖြောင့်မတ်ရမည်။

မျိုးရိုးဇာတိသန်ရမည်။

သိုင်းပညာ သင်ကြားရန် ဆင့်လျှော်သော ခန္ဓာကိုယ်အမျိုးအဆန်ရှိရမည်။

ထူကိုယ်တိုင်လည်း သဘောကျရမည်။

ခွဲရှိရမည်။ ဉာဏ်ခင်ကခင်းရမည်။

ထိုသို့သောလူငယ်တစ်ယောက်ကိုတွေ့လျှင် သိုင်းပညာသင်မည်ဟု အကြမ်းဖျင်းစိတ်ကူးထား၏။

ထိုကိစ္စကို ဆိုင်ဆိုင်ပပ် တံခါးစောင့်က ထန်ကျုံးကြောင်း သတင်းအာပို့သောအခါ စိတ်ဝင်စားသွား၏။

ထောင်မှတ်ဘဲ ရောက်ရှိလာသော ထိုလူငယ်အား တွေ့ဆုံအခါကြည့်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။

ထူသည် ထန်ကျုံးအားခေါ်ခိုင်းပြီး ညှော်ခန်းထဲ၌ စောင့်လိုက်လေတော့သည်။

...၀...

ခမ်းနားသောညှော်ခန်းဖြစ်၏။

ထန်ကျုံးသည် ညှော်ခန်းတွင်းရောက်ရှိသွား၏။

ညှော်ခန်းထဲ၌ ထိုင်နေသော အသက်ခြောက်ဆယ်ကျော်အထိအိုတစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။

ထိုအဘိုးအိုသည် သိုင်းထိပ်သီး ဝေါင်ဖန်ဖြစ်ကြောင်း အင်းစွာရိပ်စားမိလိုက်၏။

၈၅ နန္ဒကျော်သူ

ထို့ကြောင့် အဘိုးအို၏ရှေ့တွင် ချီးထောက်၍ ရိုသေဆေးစားစွာ ဂါရဝပြုလိုက်လေသည်။

‘ကျွန်တော်ထန်ကျုံးက ထခင်ကြီးကို ဂါရဝပြုပါမယ်၊ ဝေါ့ဖန်သည် ထန်ကျုံးဝင်လာကတည်းက စူးရှသမျှလုံးများဖြင့် အကဲခတ်ပြည့်နေ၏။’

ထန်ကျုံး၏လှုပ်ရှားပုံအရ သိုင်းပညာ ကောင်းစွာဆင်ခြောက်ထားကြောင်း ရိပ်စားမိ၏။

တစ်ဖန် ထန်ကျုံး၏ခန္ဓာကိုယ်အချိုးအဆစ်မှာ သိုင်းပညာဆင်ကြားရန် အလွန်ကောင်းသည်ကို အကဲခတ်မိ၏။

ထန်ကျုံး၏ရုပ်ရည်ကတည်း ယောက်ျားပီသ၏။

ပြင်ပလက္ခဏာများအရ ထန်ကျုံးလိုလူငယ်တစ်ယောက်က သူ့အတော်ဝင်အတော့ကျမိ၏။

ကောင်းအပြောအဆိုလည်း ယဉ်ကျေးပေသည်။

ထိုရာတွင် ပြင်ပသတ္တန်ကိုသဘောကျရုံဖြင့် သူ၏သတ္တိအဖြစ် လက်ခံခံနိုင်သေးပါ။

စစ်ဆေးကြည့်ရဦးမည်ဖြစ်၏။

အပက်ဖက်မှ ကျေနပ်မှုရလျှင်ပင် ဇွဲရှိမရှိ စမ်းသပ်ရန်အတွက် တစ်လခန့်သာ ထာမန်သိုင်းပညာမျှသာ သင်ပေးမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထား၏။

ကြမ်းတမ်းခက်ထန်သိုင်းသားမာန်(၃) ဒီဂရီ ၈၅

ဝေါင်ဖန်က ထန်ကျုံးအား စိုက်ကြည်လိုက်ပြီး...

‘မင်းက ကျုပ်ဆီ နီတပည့်ခံဖို့ဆုတ်သောသားဟုတ်သား’

‘ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျာ’

‘ကျုပ်က တပည့်မခွေးဘူးဆိုတာ မင်းမသိဘူးသေး’

ထန်ကျုံးက...

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ဒီသတင်းကို ကြားမိပါတယ်’

‘ဒါဆို မင်း သာကြောင့် အပင်ပန်းခံပြီး ထာရသလဲ’

‘ကျွန်တော်ဟာ ထိပ်တန်းသိုင်းပညာ သင်ယူလိုပါတယ်။’

ကျွန်တော်ကို ထိပ်တန်းသိုင်းပညာ ဆင်ကြားပေးနိုင်တာ အခင်ကြီးတစ်ယောက်ပဲရှိပါတယ်။ ဒါကြောင့် အခင်ကြီးထံ

မှာ ဖြစ်ရန် တပည့်ခံမယ်ဆိုပြီး ရောက်အခွင့်စာပါ။ ကျွန်တော်ကို တပည့်အဖြစ်လက်ခံပါလို့ တောင်းပန်ပါတယ်။

ကျွန်တော်အနေနဲ့ အခင်ကြီးရဲ့ဂုဏ်သတင်းကို ပိုပြီး ဓမ္မာပျံ့အောင် စွမ်းဆောင်နိုင်မယ်လို့လဲ ယုံကြည်ထားပါတယ် ခင်ဗျာ’

‘ဒါဆို မင်း သာကြောင့် အပင်ပန်းခံပြီး ထာရသလဲ’

‘ကျွန်တော်ဟာ ထိပ်တန်းသိုင်းပညာ သင်ယူလိုပါတယ်။’

‘အင်း...ကောင်းပြောတော့ လိမ္မာပါပေတယ်’

ထန်ကျုံး စိတ်သက်သာရာရသွား၏။

‘ကျွန်တော်အနေနဲ့ အခင်ကြီးထံမှာ အလုပ်အကျွေးပြုဖို့ အထိုခပေးပါတယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်အတွက် အခင်ကြီး

www.burmeseclassic.com

၈၆ နန္ဒကျော်သူ

ဘယ်တော့မှ ဂုဏ်သိက္ခာ ချဉ်းနှမ်းစေရဘူးလို့လဲ ကတိပြုပါတယ် ခင်ဗျာ'

ဝေါင်ဖန်က ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်လိုက်၏။

'ကောင်းပြီ၊ မင်းရဲ့မျိုးရိုးဇာတိ ပြောပါဦး'

ထန်ကျုံးက....

'ကျွန်တော် ဖခင်ဟာ ထန်လျှာ ဖြစ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော် အစ်ကိုကတော့ မိုးကြိုးဇားထန်ဖုံးဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျာ'

ဝေါင်ဖန်က မျက်မှောင်ကုတ်သွားပြီး...

'မိုးကြိုးဇားထန်ဖုံး ဟုတ်လား'

'ဟုတ်ပါတယ်၊ သူဟာ ကျွန်တော် ရဲ့အစ်ကိုပါ'

'အင်း... ဒီနာမည် ကျုပ်ကြားဖူးပါတယ်၊ လူငယ် သိမ်းသမားတွေထဲမှာ အလားအလာရှိတဲ့ လူငယ်တစ်ယောက်ပါ၊ ဧါထက် မင်းရဲ့သိုင်းပညာ အဆင့်တယ်လောက်ရှိသလဲ'

ထန်ကျုံးက...

'သိုင်းပညာအခြေခံအဆင့်ကို ကောင်းစွာ တတ်မြောက်ထားပြီးပါပြီခင်ဗျာ'

ဝေါင်ဖန်က ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်လိုက်၏။

ထန်ကျုံး၏ ပြင်ပဓမ္မကွဲကွဲသွင်ပြင်ကို သူနှစ်ခြိုက်၏။

ကြမ်းစာစားခက်ဆန်သိုင်း၊ အားမာန်(၇)ဆီး ၈၇

အစ်ဖန် မျိုးရိုးဇာတိလည်း မဆိုးပါ။

စပည့်အဖြစ် လက်ခံမည်ဆိုလျှင် လက်ခံနိုင်သော အနေအထားတွင် ရှိနေပေသည်။

ထက်ဆက်ချက်ချောမွေ့လည်း ဆူသဘောကျ၏။

အစ်ဖန် ထန်ကျုံးသည် အလုပ်တစ်ခုကို ခြေစုံမနေ ဝံ့နပ်ပျာနှင့် လုပ်ကိုင်မည့်သူဖြစ်သည်ကို အကဲခတ်မိ၏။

ဝေါင်ဖန်က....

'ကဲ... မင်းရဲ့ သိုင်းပညာအလုပ်ကို ပြပါဦး... သိုင်းပညာရမ်းကုန် ထုတ်ဖော်ပြဖို့တော့ လိုလိမ့်ခယ်'

ထန်ကျုံးက....

'ကောင်းပါပြီ သခင်ကြီး'

ထူထည် ဝေါင်ဖန်အား ဦးညွှတ်စား ထရပ်လိုက်၏။

ထို့နောက် ခါးမှခုံးကိုဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး....

'ကျွန်တော် ရဲ့ ဖြေစလောက်သိုင်းပညာကို ခွင့်လွှတ်ပြီး ခွင့်ပြုပါခင်ဗျာ'

ထူနှိမ့်ချသောလေသံနှုတ် ပြောလိုက်၏။

ထူမှ ခုံးကိုငှေ့ယမ်းကာ သိုင်းကွက်များစတင်ထုတ်ဖော်၏။

ကုသည့် သိုင်းထိပ်သီး ဝေါင်ဖန်အိချေ့ကွပ် သိုင်းကစား
ပြဿနာခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ထူ ပညာလျှိုမလျှို ဝေါင်ဖန်က ကောင်းစွာအကဲခတ်နိုင်
မည်သာ ဖြစ်၏။

ထန်ကျုံးမှာ ပညာမလျှိုရုံပါ။

ထို့ကြောင့် သူ့ဘာသာစွမ်းအား စားပညာ အားလုံး
အိတ်သွန်ဖာမောက် မြှင်းချော် ကစားပြီလို့ ခံ၏။

ပြီးမှ သူက ခားကိုသိမ်းကာ ဦးညွှတ်လိုက်၏။

ဝေါင်ဖန်မျက်နှာ ပြုံးနေ၏။

ထန်ကျုံးအိစားပညာကား အဆိုးခိုခိုပါ။

လူငယ်တစ်ယောက်အနေနှင့် ထူးချွန်လှသည်ဟုပင် အ
မှတ်ရမည်သာ ဖြစ်၏။

လက်ရှိထန်ကျုံး၏သိုင်းပညာအဆင့်သည် သိုင်းအောက်
ဝင်၍ပင်ရနေပြီဟုဆိုပါလော့။

ဝေါင်ဖန်က—

‘မင်းရဲ့ခားပညာဟာ အတော်ဘို့ အဆင့်မြင့်နေပါပြီ’

ဟု မှတ်ချက်ချလိုက်၏။

ထန်ကျုံးက—

‘အခုလိုချီးမွမ်းတာကို ကျေးဇူးတင်ပါဘယ်ခင်ဗျာ’

ဝေါင်ဖန်က—

‘ကျုပ်မြင်အမျှ ပြောရရင်တော့ မင်းရဲ့ အထက်အရွယ်နဲ့
မင်းရဲ့ခားပညာဟာ သိုင်းလေးကထဲဝင်ဆံ့နေပါပြီ’

ထန်ကျုံးက—

‘မုန်ပါတယ်၊ ခိုပါပေမယ့် သိုင်းလေးကထဲမှာ ကျွန်တော်ရဲ့
ခားပညာဟာ ဘာမှမဖြစ်သောက်စားပါဘူး၊ ကျွန်တော်
အနေနဲ့ သိုင်းပညာတပ်ပြီးဆည်းပူးလေ့လာရဦးမူပါ’

ဝေါင်ဖန် တွေဝေသွား၏။

ခေနေဗု—

‘မင်းက ဘာကြောင့် ထိပ်တန်းခားပညာ လိုချင်ရတာ
လဲ’

ဟု မေးလိုက်၏။

ထန်ကျုံးက—

‘သိုင်းကစားဆိုတာ တယ်တော့မှ ဆုံးခန်းတိုင်တယ်ဆိုတာ
ရရှိပါဘူးခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် အနေနဲ့ အဆင့်မြင့်သိုင်းပညာ
များကို ဆက်လက်လေ့လာဆည်းပူးချင်ပါမယ်’

ဟု စကားကို ဝေပထီဖြေလိုက်၏။

ဝေါင်ဖန်က—

‘သိုင်းပညာသင်ကြားရတဲ့ ရည်ရွယ်ချက် အမျိုးမျိုးရှိကြ
တယ်၊ မင်းရဲ့လက်ရှိသိုင်းပညာဟာ ဆိုးလှပါတဲ့၊ ချေ့ဆက်
ပြီး သိုင်းလောကထဲဝင်ရင်းနဲ့ လေ့လာအားထုတ်သွားရင်
တစ်နှစ်ခြား တိုးတက်လာမှာ သေချာတယ်၊ ဒါပေမယ့်
မင်းက ဘာကြောင့် ကျုပ်ဆီမှာ လွှာပြီးတပ်ညှိခံရသလဲ’

ထန်ကျုံးက ဘာပြောရမှန်းမသိဖြစ်သွား၏။

ဝေါင်ဖန်က ဆက်ပြောလိုက်၏။

‘မင်းရဲ့နာမည်ကျော်ကြားမှုအတွက်အား-’

‘မဟုတ်ပါဘူးခင်ဗျာ’

‘နာမည်ကျော်ကြားမှုအတွက်မဟုတ်ရင် ဘာကြောင့်လဲ’

ထန်ကျုံးက-

‘ကျွန်တော် အနေနဲ့ သိုင်းလောကထဲဝင်ရောက်တဲ့အချိန်
မှာ သိုင်းပညာ ပြည့်ဝနေဖို့ လိုအပ်ပါတယ်၊ အရွယ်ရှိတုန်း
ထိပ်တန်းသိုင်းပညာများ လေ့လာဆည်းပူးလိုပါတယ်’

ဝေါင်ဖန်က ပြီးလိုက်၏။

‘မင်းရဲ့ရည်ရွယ်ချက်အမှန် ကျုပ်သိချင်တယ်’

ထန်ကျုံး ပါးစပ်ပိတ်သွား၏။

ဝေါင်ဖန်က...

‘မင်းက ထိပ်တန်းသိုင်းပညာကို အလွန်အမင်းဆင်ကြား
နေတယ်ဆိုတာ ကျုပ်အကဲခတ်မိတယ်၊ ဘာကြောင့်လဲ
သိုင်းလောကမှာ ပြိုင်ဘက်ကင်းတဲ့လူတစ်ယောက် ဖြစ်ချင်လို့
အား’

ထန်ကျုံးက...

‘မဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ ထိပ်တန်းသိုင်းပညာ တစ်မြောက်
အားတော့မူသာ သိုင်းလောကထဲ ဝင်တဲ့အခါမှာ ဒုစရိုက်
အားတွေကို ဖယ်ရှားနိုင်ပါ့မယ်၊ အများအကျိုးကိုလဲ စွမ်း
မိုက်မိမိ ဆောင့်ရွက်နိုင်ပါမယ်’

ဟု ပြောလိုက်၏။

ထူထိစကားအဆုံးတွင် ဝေါင်ဖန်က အားရပါးရ ရယ်
နေလိုက်၏။

‘ဟား...ဟား...ဟား... စကားလုံးတွေက လှပမိတယ်၊
ပေမယ့် ဒီစကားတွေဟာ မင်းရဲ့ရင်ထဲက ထွက်လာတာ
မဟုတ်ဘူး၊ မင်းရဲ့နှုတ်ခမ်းက ထွက်လာတယ်ဆိုတာ ကျုပ်သိ
တယ်’

ထန်ကျုံး ရင်ထိတ်သွား၏။

ဝေါင်ဖန်သည် လူကဲခတ်ကောင်းလှ၏။

ဝေါင်ဖန်အား လိမ်ညာပြီးပြောရန်မှာ မလွယ်ကူပါ။

ဝေါင်ဖန်က...

‘မင်း အမှန်အတိုင်းပြောပါ။ မဟုတ်ဘူး ကျုပ်က မင်းကို လက်ခံဖို့ဆုံးဖြတ်နိုင်မှာမဟုတ်ဘူး’

ထန်ကျုံးက ဆက်ပြင်းချလိုက်၏။

‘ကျွန်တော်ဟာ ထိပ်တန်းသိုင်းပညာရခဲ့ရင် မခက်ဘူး။ ဒုတိယအဆင့်တွေကို ရှင်းဆင်းသုတ်ဆင်မှာ အမှန်ပါပဲ။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်ရဲ့ အိမ်ကရန်သူကိုလည်း ချေမှုန်းနိုင်မှာ အမှန်ပါပဲ’

ဝေါင်ဖန် ပြုံးသွား၏။

‘ဒါဆို မင်းရဲ့ရန်သူကို လက်တုံ့ပြန်ဖို့အတွက် ကျုပ်ဆီမှာ သိုင်းပညာဆရာသင်တာပေါ့’

ထန်ကျုံးက...

‘ဒါလဲ အချက်အချာကိစ္စပါပဲခင်ဗျာ’

ဝေါင်ဖန်သည် ထန်ကျုံး၏စကားအနှစ်ဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်၏။

ထန်ကျုံး၏လက်ရှိသိုင်းပညာ မဆိုးလှပါ။

သူသည် ထပ်၍ ထိပ်တန်းသိုင်းပညာ ဆင်ယူဖို့ခြင်းမှာ အကြောင်းတစ်စုံတစ်ရာရှိရမည်ဟု ရိပ်မိ၏။

ယခု အခြေရှင်းသွားပြီဖြစ်၏။

ထန်ကျုံးက ထိပ်တန်းဆရာကြီးသည် သူ၏ရန်သူကို လက်တုံ့ပြန်ရန်အတွက်ပင် မဟုတ်ပါလား။

ဝေါင်ဖန် ဆက်ပြင်းချလိုက်၏။

သူသည် သူ့လက်ချက်ချာသော ထန်ကျုံးအား ဆတော့မူ၏။

သို့တော် ရန်သူအား လက်စားချေရန်အတွက်မူ သူ၏ သိုင်းပညာများကို ထပ်ကြားမပေးနိုင်ပါ။

ဝေါင်ဖန်က...

‘ရန်သူကို လက်တုံ့ပြန်ဖို့အတွက် ကျုပ်ရဲ့ သိုင်းပညာတွေကို ထပ်ကြားမပေးနိုင်ပါဘူး’

ဟု ငြင်းပယ်လိုက်၏။

ထန်ကျုံးက အမျိုးမျိုးတောင်းပန်လိုက်လေသည်။

သို့တော် ဝေါင်ဖန်က လက်မခံပါချေ။

ထန်ကျုံးက...

‘ကျွန်တော်ဟာ အမှန်အတိုင်းပြောခဲ့တာပါ။ တကယ်လို့ လိမ်ညာပြောခဲ့မယ်ဆိုရင်...’

ဝေါင်ဖန်က ရယ်မောလိုက်၏။

‘မင်းလိမ်ညာပြောရင်လဲ ကျုပ်သိမှားပဲ’

ထန်ကျုံးက ထပ်မံတောင်းပန်လိုက်၏။

သို့တော် ဝေါင်ဖန်က လုံးဝလက်မခံပါချေ။

ထန်ကျုံး ဒေါသထွက်သွား၏။

‘တကယ်တော့ ခင်ဗျားဟာ သိုင်းပညာမဆင်ပေးချင်တာနဲ့ အမျိုးမျိုးအပြစ်ရှာဖွေလိုက်တာပါပဲ’

ဝေါင်ဖန် မျက်မှောင်ကုတ်သွား၏။

‘ဟေ့ သူငယ်မင်းရဲ့ ထိုဆင်ဆန္ဒမပြည့်တာနဲ့ ကျုပ်ကို တောင်းအပြစ်တင်ဝံ့ပါလား’

ထန်ကျုံးက...

‘ကျုပ် ဒီကိုဇာခွဲတာ မှားသွားပြီ၊ ကောင်းပြီလေ၊ လောကဗ္ဗာ ထိပ်တန်းသိုင်းပညာရှင် မရှားပါဘူး၊ ကျုပ် နောက်တစ်ယောက် ထပ်ရှာလိုက်ပါဦးမယ်’

သူသည် စကားဆုံးအည်နှင့် ဝေါင်ဖန်၏ရှေ့မှ ချခန့်လှည့်ထွက်သွားလေသည်။

ဝေါင်ဖန် သက်ပြင်းချလိုက်၏။

‘ဆင်း...တော်ပါသေးရဲ့ ဒီသူငယ်ဟာ စိတ်ထား နည်းနည်း ညံ့ဖျင်းတယ်၊ တူ့ကို တပည့်အဖြစ်လက်ခံမိရင် ဝါခွေးမှာပါပဲ’

ဟု တစ်ကိုယ်တည်း ရေရွတ်လိုက်လေတော့သည်။

—o—

ခိုင်ဖိုး...

ခိုင်ဖိုးနယ်အတွင်း ထူးခြားစေ့စပ်သော လဲမှုသစ်ရပ် ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

ထိုပြောင်းလဲမှုသတင်းသည် ခိုင်ဖိုးသိုင်းလောကနယ်ပယ်တစ်ဝှမ်း အထူးပင်ပျံ့နှံ့သွားရ၏။

ထိုသတင်းကြားရသူအပေါင်း အလွန်ပင် အံ့သြသွားကြ၏။

ထိတီလန်တုန်လှုပ်သွားကြ၏။

ထို့အတူ အလွန်ပင် စိတ်ဝင်စားသွားကြရလေသည်။

ထိုသတင်းကား အခြားမဟုတ်ပါ။

ခိုင်ဖိုးနယ်ထဲတွင် အဖွဲ့အစည်းသစ်တစ်ခု အလျှိုအလျှိုပေါ်ထွက်လာခြင်းပင်ဖြစ်၏။

ထိုအဖွဲ့အစည်းကား နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

ခိုင်ဖိုးဝန်းကျင်တွင် နဂါးစိမ်းဂိုဏ်း ဌာနခွဲ ရှစ်ခုသည် အလျှိုအလျှိုပေါ်ထွက်လာ၏။

ဂိုဏ်းဌာနခွဲအဆစ် ပေါ်ထွက်လာခြင်းသည် တကယ်အနီးဆိုလျှင် အံ့သြဖွယ်ရာသိပ်မရှိပါ။

သိုင်းလေးအတွင်း အဖွဲ့အစည်းအသစ်များ မကြာခဏဆိုသလို ပေါ်ပေါက်လာတတ်စမြဲဟုဆိုပါလား။

သို့ရာတွင် ယခုတစ်ကြိမ် ပေါ်တီနီကလေးငါးဦးမူ ထူးဆန်းနေပေသည်။

အကြောင်းမှာ နဂါးစိမ်းရှာနဲ့များသည် ယခင်က ထူးနုစည်နှစ်ထူ ကျော်ကြားမှုရှိသော အဖွဲ့အစည်းများဖြစ်နေသောကြောင့်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

—O—

ပန်းသတင်းလေညှင်းဆောင်၊ လူသတင်း လူချင်းဆောင်၏။

သိုင်းလောကဉ်မှ သတင်းတစ်ပိုင်းသည် ကောက်ရိုးမီးသဖွယ် ပျံ့နှံ့လွယ်ပေသည်။

ယခုရက်ပိုင်းအတွင်း ခိုင်ဖုံးဝန်းကျင်တစ်ဝိုက် စည်ကားစေသ နေရာများတွင် နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းသည် လူတိုင်းအတွက် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာကောင်းနေသည်မဟုတ်ပါလား။

ကျန်းစီသည် ခိုင်ဖုံးနယ်မှ ကျော်ကြားသောသိုင်းလေးအစီယောက် ဖြစ်၏။

သူသည် တစ်ကိုယ်တော်သိုင်းလေးတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် မိတ်ဆွေ အလွန်ပေါများသူတစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ပေသည်။

ကျန်းစီ၏ အရင်းနှီးဆုံး မိတ်ဆွေတစ်ယောက်မှာ ဝမ်းရဲပင် ဖြစ်သည်။

ဝမ်းအင်းရဲ့၏ အဖွဲ့အစည်းသည် ယခုအခါ နဂါးစိမ်းနှင့် အမွတ်လေးတို့ ဆိုင်းဘုတ်တစ်ထွားစော့ သတင်းကို အလိုက် ရသည့် အခါ ကျန်းစီ၏ အထူးပင် တုန်လှုပ်ခဲ့ကြကြ၏။

ဝမ်းအင်းရဲ့အကြောင်း သူကောင်းစွာသိ၏။

ဝမ်းအင်းရဲ့သည် လူတို့အပေါ်စွဲနေတတ်သူဖြစ်၏။

သူတစ်ပါးသြဇာခံတတ်သူမဟုတ်ပါ။

သူ၏ဂိုဏ်းသိက္ခာကိုလည်း အလေးထားရပြန်၏။

ယခု အဘယ်ကြောင့် ဝမ်းအင်းရဲ့သည် နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းနှင့်အမွတ်လေး ဖြစ်သွားရပါသနည်း။

ကျန်းစီ စဉ်းစားနေသောအခါ ဖြစ်သွား၏။

အခြေမရသော မေးခွန်းဖြင့် ခေါင်းအရှုပ်ခေံချင်သော နှစ်တစ်ယောက် ဝမ်းအင်းရဲ့ထံသွားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။

သူသည် ချက်ချင်းပင် ဝမ်းအင်းရဲ့ထံသို့ ထွက်လာခဲ့လေသည်။

...O...

နဂါးစိမ်းရိုက်ငှာနဲ့အမှတ်လေး....

အစိမ်းရောင်အောက်ခံဘွင် ရွှေဈေး ဘောင်ကြွေး
ကြီးများဖြင့် ထင်ရှားစွာ ခေးသားထားသော ဆိုင်းတုစီရိ
ဆည် ဝမ်းအင်းရဲ့ ခြံဝင်းတံခါးထိပ်တွင် ဝင်းကြွေးစွာရှိ

တံခါးစောင့်များသည် အစိမ်းရောင်ဝတ်စုံကို ထည့်
ဝတ်ဆင်ထား၏။

အစိမ်းရောင်ဝတ်စုံတွင် ဓာန်ဟန်ပြင်းသည့် နဂါးပုံ
ထိုးထား၏။

ကျန်းစိသည် ခေါင်းအဆာခါးယမ်းလိုက်၏။

ကြားရသောဆတင်းကို သိပ်ယေ့ခဲ့ပါ။

ယခု မျက်စိနှစ် ဂွေနေပြီဖြစ်၏။

သို့သော် စိတ်ထဲ၌ မယုံချင်ဘေးပါ။

‘ဟေ့...ဝမ်းအင်းရဲ့ ခြံဆလား’

အစောဦးများသည် ဝမ်းအင်းရဲ့ တပည့်များပင်ဖြစ်
ထို့ကြောင့် သူတို့သည် ကျန်းစိအား ကောင်းစွာသိရှိ
၏။

‘ရှိပါတယ်ခင်ဗျာ’

ကျန်းစိက ရှိသည်ဆိုသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဂေဟဓာတ်သို့
ခြေလှမ်းကျကျနှင့် ဝီရိယသွားလေတော့သည်။

— ၀ —

ဝမ်းအင်းရဲ့သည် ကျန်းစိအားတွေ့လိုက်သောအခါ အံ့အား
ဆီသွား၏။

ပြီးမှ ပျဉ်းပျဉ်းဆလဲပင် ကြိုဆိုလိုက်၏။

‘မိတ်ဆွေကြီးက အကြောင်းမကြားဘူးမကြားနဲ့ ချောက်
လွှာတားကိုး၊ ထိုင်ပါ...ထိုင်ပါ၊ ကျုပ် စားသောက်ဖို့ တစ်
ခဲနဲ့ စီစဉ်လိုက်ဦးဗယ်’

ကျန်းစိက—

‘အစားအသောက်က အရေးမကြီးပါဘူးဗျာ၊ ကျုပ်တို့
ကားပြောကြရအောင်’

ဝမ်းအင်းရဲ့က ရယ်မောလိုက်ပြီး...

‘စားသောက်ရင်း ပြောကြတာပေါ့ဗျာ၊ ချောက်တုန်း
ချောက်ခိုက် အေးအေးဆေးဆေးနားပါဦး’

သူသည် ကျန်းစိအား အစားအသောက်များနှင့်ညှပ်ခင်း
ညှပ်ခိုက်၏။

ကျန်းစိသည် ထည်ဝင်းထားသော စားထောက်ပွယ်တန်းများကို စိတ်မဝင်စားပါ။

သူ စိတ်ဝင်စားသည်က နဂါးစိမ်းအကြောင်းပင် ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် ထွက်....

‘ဝမ်အင်းရဲ့ တခြားတစ်ခုလုပ်မနေနဲ့၊ ကျုပ်အသေစားစားထောင်ဖို့ မဟုတ်ဘူး။ ခင်ဗျားကို မေးစရာရှိလို့ ထိုင်ပါဦး၊ ဟု ပြောလိုက်၏။

ဝမ်အင်းရဲ့က ဆက်ပြောချက်က ဝင်ထိုင်လိုက်၏။

ကျန်းစိသည် သူ့အား နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းအကြောင်း အေးစော့မည်ကို ဆွဲက ကောင်းစွာသိနေ၏။

ကျန်းစိက....

‘ခင်ဗျားရဲ့ဂေဟာက ဘယ်လိုကြောင့် နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းရဲ့ နှလုံးအမှတ်လေးဖြစ်သွားရတာလဲ’

ထွက် သိလိုသည်ကို အေးစော့အည်းမထားနိုင်ပါ။

ထို့ကြောင့် ပုဒ်ပုဒ်လင်းလင်းပင် မေးလိုက်၏။

ဝမ်အင်းရဲ့က ပြီးလျက်ပြီး....

‘ကျုပ်အနေနဲ့ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းရဲ့ဌာနခွဲမှူးအဖြစ် တာဝန်ယူလိုက်လို့ပါ’

ကျန်းစိက....

‘မိမိ့ဝမ်အင်းရဲ့ ခင်ဗျားကို နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းက အကျပ်ကိုင်ထားသလား’

ဝမ်အင်းရဲ့က ‘ခေါင်းခါယမ်းလိုက်ပြီး....’

‘ဟင့်အင်း အကျပ်ကိုင်ပါဘူး၊ ကျုပ်ရဲ့တိုက်ကိစ္စအတွက် နှလုံးကို လက်ခံလိုက်တာပါ’

‘ဝုန်း...’

ထိုအဖြေကို ကြားရိုက်ရသောအခါ ကျန်းစိမှာ မိမိ့နှလုံးဖြစ်သွားပြီး အရက်ခွက်ကို စားပွဲပေါ် ဆော့ခိုချလိုက်လေသည်။

သူသည် ဝမ်အင်းရဲ့အား စိုက်ကြည့်လိုက်၏။

‘ဝမ်အင်းရဲ့၊ ခင်ဗျားနဲ့ ကျုပ် ပေါင်းသင်းလာတာ နှစ်နှစ်နည်းတော့ဘူး၊ ကျုပ်အကြောင်း ခင်ဗျား ကောင်းကောင်းသိသလို ခင်ဗျားအကြောင်းလဲ ကျုပ်ကောင်းကောင်းသိတယ်’

ဝမ်အင်းရဲ့က ဆက်ပြောချလိုက်ပြီး....

‘ကျန်းစိ ကျုပ် တကယ်မြှော့တာပါ၊ ကျုပ်ရဲ့ အဖွဲ့ဟာ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းနဲ့ ပူးပေါင်းဖို့လိုအပ်တယ်လို့ ကျုပ်က ပူးပေါင်းလိုက်တာပါ’

‘တော်မင်းဗျာ’

၁၀၂

ကျန်းစိ ဆော်ဟပ်လိုက်၏။

ဝမ်အင်းရဲ့ ပါးစပ်ပိတ်သွား၏။

ကျန်းစိက...

‘ဝမ်အင်းရဲ့ ကျုပ်ကို အမှန်အတိုင်းပြောခမ်းပါဗျာ၊ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းက ခင်ဗျားကို ဘယ်လို အကျပ်ကိုင်ခဲ့သလဲ၊ ခင်ဗျားရဲ့ စာမည့်နှစ်ထောက်ကော ဘယ်မှာလဲ’

ဝမ်အင်းရဲ့က...

‘ကျန်းစိ ကျုပ်ရဲ့ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကိစ္စကို ဝင်စွက်သလို ဖြစ်နေပြီ’

ကျန်းစိ၏ မျက်နှာမည်းသွား၏။

သူသည် ရုန်းကန်ထရပ်လိုက်ပြီး...

‘ဒီမှာ ဝမ်အင်းရဲ့၊ ခင်ဗျားဟာ အတ္တိရှိတဲ့လူတစ်ယောက်မပါ၊ ခင်ဗျား တာကိုကြောက်နေသလဲ၊ ခင်ဗျားနဲ့ ကျုပ်ဟာ မိတ်ဆွေရင်းချာတွေပါ၊ ခင်ဗျားရဲ့ အခက်အခဲဟာ ကျုပ်ရဲ့ အခက်အခဲပါ၊ ကျုပ်ဟာ ခင်ဗျားရဲ့ ပြဿနာတွေကို ကူညီဖြေရှင်းပေးပါရစေ’

ဝမ်အင်းရဲ့က...

‘ကျန်းစိ ခင်းရဲ့စေတနာကို ကျုပ်နားလည်ပါတယ်၊ ကျုပ်မှာ ဘာပြဿနာမှမရှိပါဘူး’

၁၀၃

ကျန်းစိ သက်ပြင်းချလိုက်၏။

‘ဝမ်အင်းရဲ့ ခင်ဗျား တာပဲပြောပြော ခင်ဗျားကို နဂါးဂိုဏ်းက အကျပ်ကိုင်ထားတယ်ဆိုတာ ကျုပ် သိပါတယ်’

ဝမ်အင်းရဲ့ ပါးစပ်ပိတ်ထားလိုက်၏။

ကျန်းစိက...

‘ဝမ်အင်းရဲ့၊ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းဟာ နဂါးငါးကောင်ရဲ့ အဖွဲ့ည်းပဲ မဟုတ်လား’

ဝမ်အင်းရဲ့က ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

ကျန်းစိက...

‘ကောင်းပြီ၊ နဂါးငါးကောင်ရဲ့ ကျုပ်သွားတွေမယ်’

ဝမ်အင်းရဲ့ မျက်နှာပျက်သွား၏။

‘ကျန်းစိ’

‘ဘာလဲ...ပြောပါ’

‘ကျုပ်မှာ တစာကို ပြဿနာ မရှိပါဘူး၊ အထင်လေး’

ကျန်းစိမဲပြုံးလိုက်၏။

‘စိစိစိဟာ နဂါးစိစိဂိုဏ်းကိုတော့ နဂါးစိစိနဲ့ ကျ
သွားတော့မို့သိနေပြီ၊ ခင်ဗျား ပြဿနာ ခရီးရင်ပြီးတာပဲဗျာ’
ထူသည် စကားဆုံးသည်နှင့် ဝမ်အင်းရဲ့ခါ ၈၅.၄ ရုဒာ
လှည့်ကွက်သားခဲသေသည်။

ဝမ်အင်းရဲ့သည် ကုလားထိုင်တွင် ခြေပစ် လက်ပစ်တိုက်
လိုက်၏။

သုဇိမျက်နှာသည် ဆယ်နှစ်စာခန့် အိုခင်းသွားသလိုပင်
ကျန်းစိထွက်သွားပြီး မကြာမီပင် အခန်းတွင်းသို့ လူတစ်
ယောက် ဝင်ရောက်လာ၏။

ထိုလူနားတွေ့သောအခါ ဝမ်အင်းရဲ့အ ယဉ် အရိအသေ
ပြလိုက်၏။

‘ခု ဂိုဏ်းချုပ် နဂါးဖြူကို အရိအသေပြပါအယ်’
နဂါးဖြူက...

‘ကျန်းစိက ခင်ဗျား နဂါးစိစိဂိုဏ်းထဲဝင်တာကို မကျေ
နပ်ဘူးနဲ့ကုတယ် ဟုတ်အေး’

ဟု အေးစက်သော လေသံဖြင့် ခေးလိုက်၏။
ဝမ်အင်းရဲ့က...

‘မဟုတ်ပါဘူး ခင်ဗျာ’

နဂါးဖြူက ပဲ့လိုက်ပြီး...

‘သူက ဘယ်သောက် အစွမ်းအစရှိသို့ ကျုပ်တို့နဲ့ လာတွေ့
ချင်သလဲ’

ဝမ်အင်းရဲ့ ထိခိုက်လန့်သွား၏။

‘သူက ကျုပ်နဲ့ စကားများသွားတာပါဗျာ၊ သူ့ကို အထက်
ခေါ်ပါနဲ့’

နဂါးဖြူက အေးစက်စွာ ရယ်မောလိုက်ပြီး...

‘တာပဲဖြစ်ဖြစ် နဂါးစိစိဂိုဏ်းကို ဆန့်ကျင်တဲ့စကားပြော
ရင် အပြစ်ပေးခံရမှာပဲ’

ဝမ်အင်းရဲ့ မျက်နှာပျက်သွား၏။

နဂါးဖြူက...

‘လဆန်း သုံးရက်နေ့ နဂါးစိစိနန်းတော်ကို ဆက်ဆက်
လာခဲ့ပါ၊ ကျုပ်သွားမယ်’

....ဝ....

ကျန်းစိ ဒေါသထွက်သွား၏။

သူ မည်သူ့ကို ဒေါသထွက်ရမှန်းမသိ ဖြစ်နေ၏။

ဝမ်အင်းရဲ့အကြောင်း တူကောင်စွာသိ၏။

ဝမ်းအင်းရွဲသည် နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းကို ကြောက်ရွံ့နေဟန်ရှိသည်။

ထို့အပြင် ဝမ်းအင်းရွဲအပါး၌ အစဉ်အမြဲ ရှိနေတတ်သော ချိုအော့နှင့်ချိုဖာတို့ကို ယနေ့မတွေ့ရသည်မှာ လူးဆန်း၏။

‘နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းဟာ ဘယ်လိုအဖွဲ့အစည်းလဲ၊ သူတို့ကိုဘာကြောင့် ဝမ်းအင်းရွဲက မီးလောင်ကြံ့ခက်နေရသလဲ’

သူသည် တစ်ကိုယ်တည်း ရေရွတ်လိုက်၏။

ထူးစိတ်ထဲ၌ ‘မကျေမနပ်ဖြစ်နေ၏။’

ဝမ်းအင်းရွဲကို နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းက အကျပ်ကိုင်ထားသည်ဆိုပါလျှင် သူနှင့် ဝမ်းအင်းရွဲပူးပေါင်း၍ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းအား ဖြိုခွဲနိုင်၏။

‘ဝမ်းအင်းရွဲဆိုတာ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းက လူတွေ့ ထောက်နေလို့ များလား’

ထိုဆဲတွေး ခေါင်းထဲဝင်လာသောအခါ ကျန်းစိန် ခြေလှမ်းများ ရပ်တန့်သွား၏။

ထူထည် ချက်ချင်းပင် နောက်ကြောင်းပြန်လှည့်လာခဲ့လေတော့သည်။

မကြာလိုက်ပါ။ ဘေးမျှ မကြာလိုက်ပါ။

ထူ နောက်ကြောင်းပြန်လှည့်လာပြီး မကြာမီပင် လူတစ်စုနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ထိုလူစုမှာ စုစုပေါင်း ခုနစ်ယောက်ရှိ၏။

အစိမ်းရောင်ဝတ်စုံ ဆင်တူဝတ်ထား၏။

သူတို့၏ ဝတ်စုံပေါ်တွင် မာန်ဟန်ပြင်းသည့် နဂါးပုံရေးထား၏။

ထိုလူစုသည် နဂါးစိမ်းဂိုဏ်း နှစ်ဦးသည်ကို ဝေးစရာမလိုဘဲ သိလိုက်၏။

ကျန်းစိန်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်တိုးလိုက်သည်နှင့် နဂါးစိမ်းစားသားများက ကျန်းစိန်အား ဝိုင်းရံလိုက်ကြ၏။

ကျန်းစိန်က မျက်မှောင်ကုတ်သွားပြီး...

‘မင်းတို့က ဘာသဘောလဲ’

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းသားတစ်ဦးက...

‘ခင်ဗျားဟာ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းကို ဆန့်ကျင်တဲ့စကား ပြောမယ်၊ မီးအတုက ခင်ဗျားကို အပြစ်ပေးရမယ်’

‘ဟား...ဟား...ဟား’

ကျန်းစိန်က လှောင်ရယ် ရယ်စောလိုက်၏။

‘မင်းတို့ကိုယ်မင်းတို့ ဘာများထင်နေသလဲ၊ လူတိုင်းကို ခေါ်၍ အမိန့်ပေးလို့ရမယ်ထင်လို့လား’

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းသားက...

‘ဟာမိခင်ဖုံးဝန်းကျင်မှာ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းကို အာဟာရ
ဆန့်ကျင်လို့ရတယ်။ ဆန့်ကျင်တဲ့လူဟာ အေးဒဏ်ပဲ ခံရမယ်’

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းသားတင်ဦးက ဝင်ပြောလိုက်၏။

‘ခပ်ဗျားအနေနဲ့ အန္တရာယ်ရှိတောင်းပန်မယ်ဆိုရင်တော့
ပထမအကြိမ်နဲ့ နောက်ဆုံးအကြိမ်အဖြစ် ကျုပ်တို့က ခွင့်လှမ်း
လိုက်ပါမယ်’

‘သာ’

ကျန်းစိ ခေါ်သင်္ချောင်းခြောင်းထွက်သွား၏။

‘မင်းတို့နဂါးစိမ်းဂိုဏ်း စောင်းကျန်းချင်တိုင်း စောင်း
ကျန်းလို့ ရမယ်ထင်သလား။ ကျုပ်တို့ကို အရင်ကြည့်လိုက်’

ထူထည် ချက်ချင်းပင် ဓားကိုဆွဲထုတ်ကာ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်း
သားများကို တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ကျန်းစိမှာ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းသား နဂိုထဲကပင် အစောင့်
ခံပြင်းနေသည့်ဖြစ်ရာ ယခုရင်ဆိုင်တွေ့သောအခါ တရကြမ်း
ပင် တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

သူ့ဓားချက်များက မုန်တိုင်းထူထွယ် ပြင်းထန်လှ၏။

ကျန်းစိမှာ အဆင့်မြင့်သိုင်းသမားတစ်ယောက်ဖြစ်သည်နှင့်
အညီ သူ့ဓားတိုက်ခိုက်မှုများက ပြင်းထန်လှပေသည်။

တစ်စကေအတွင်းမှာပင် နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းသား သုံးယောက်
ညှိ ကျန်းစိ၏ ဓားချက်ထိမှန်ကာ လဲကျသွားလေတော့
သည်။

ကျန်းစိက ရယ်မောလိုက်၏။

‘ခင်၊ တို့အစွမ်းအစသေးနဲ့ ကြိုးကြိုးကျယ်ကျယ်စကားမျိုး
ပြောနေသေးတယ်။ ခေတ္တချင်းရင် ဒီကမြန်မြန်ထွက်သွားကြ
စို့။ ဟစ်...ဟစ်...ဟစ်’

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းသားလေးယောက်မှာ ကျန်းစိအား ဆက်
တက် တိုက်ခိုက်ရန် မဝံ့မရဲဖြစ်သွားကြလေသည်။

ထိုစဉ်မှာပင် စူးရှသော ခဆသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာ
၏။

ထိုခဆသံကို ကြားလိုက်သောအခါ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းသား
များ လှုပ်လှုပ်ရှားရှားပြစ်သွားကြ၏။

စောစောစော ခဝံ့ခရဲဖြစ်နေသောအမှုအရာများ ပျောက်
ကွယ်သွား၏။

ချက်ချင်းပင် ကျန်းစိအား ပြန်လည် ဝိုင်းရံလိုက်ကြလေ
သည်။

ကျန်းစိ မျက်မှောင်ကုတ်သွား၏။

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းမှ စစ်ကူရောက်လာပြီဖြစ်ကြောင်း သူ့နား
ထည်လိုက်၏။

၁၃၀ ❀ နန္ဒာတို့အား

ဆက်လက်တိုက်ခိုက်ခဲ့ရလေ၏။

သို့တော့တော် ရှောင်တိမ်းရလေ၏။ သူ့အပြန်စဉ်းစားလိုက်၏။

ထိုစဉ်မှာပင် နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းသားလေးယောက်က ကျန်းစိထံ ပြေးဝင်တိုက်ခိုက်လာကြလေသည်။

ကျန်းစိ စဉ်းစားမနေနိုင်တော့ပါ။

သူသည် စားကိုဝှေ့ထမ်းကာ တရကြမ်းပင် ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

ကျန်းစိ၏ဘေးကွက်များက သွက်လက်လှ၏။

‘အား’

‘အမယ်လေး’

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းသား နှစ်ယောက်မှာ ကျန်းစိ၏ဘေးချက်ထိမှန်ကာ ပုလျက်သား လဲကျသွား၏။

ထိုစဉ် ပြေးလွှားလာနေသော ခြေသံများကို ကြာလိုက်ရ၏။

ကျန်းစိသည် ပြေးလာနေသောလူဝှေ့မှ အင်အားနှစ်ဆယ်ခန့်မျှရှိကြောင်း ခန့်မှန်းမိလိုက်၏။

သူ့အမိုက်ခံ၍ ဆက်မတိုက်ခိုက်လိုတော့ပါ။

ကြမ်းစာနှင့်ဝက်ထန်သိုင်းသားမာန်(၇)သိရှိ။ ❀ ၁၃၁

သူသည် ချက်ချင်းပင် နောက်သို့လှည့်ကာ ပြေးထွက်သွားခဲ့လေတော့သည်။

....၀....

‘ခင်ဗျားသေလုပ်မှာလဲ’

ကျန်းစိက နဂါးညိုအား စိုက်ကြည့်ကာ မေးလိုက်၏။
နဂါးညိုက ဆက်ပြင်းချလိုက်ပြီး--

‘သူတို့ ဒီလောက်မြန်မြန်လှုပ်ရှားလာကြလိမ့်မယ်လို့ ကျုပ်ထောင်မိခဲ့ဘူးဗျ’

ကျန်းစိသည် နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းသားများအား ရှောင်တိမ်းထားခဲ့ပြီးနောက် နဂါးညိုထံ လာရောက်တွေ့ဆုံခြင်းဖြစ်၏။

သူသည် နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းတွင် နဂါးညို မပါဝင်ခြင်းရှိမရှိ ပြောသောမေးခြင်းဖြစ်၏။

ယခုမှ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းတွင် နဂါးညိုနှင့် နဂါးနီတို့ မပါဝင်ကြောင်း သိရှိလိုက်ရ၏။

နဂါးညိုက....

‘နဂါးစိမ်းဟာ အလွန်ပြောင်းလဲသွားခဲ့တယ်။ သူ့ဟာ ဝေ့နဲ့အာဏာကို ယစ်မှူးသေယာသွားပြီဗျ။ ဒါကြောင့် မကြာခဏအကို ကြံစည်ခဲ့တာပဲ’

၉၉၂။ အဲဒါနဲ့အတူတူ

ကျန်းစိက—

‘နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းကို လက်ပိုက်ကြည့်နေမယ် ဆိုရင်တော့ သိုင်းလောက်အတွက် အလွန်အန္တရာယ်ကြီးလာမှာမဟုတ်ပါဘူး’

နဂါးညို၊ ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

‘ကျုပ်သိတယ်၊ အခုတောင် သူတို့က ကျုပ်ကိုလုပ်ကြံဖို့ ကြိုးစားနေတာ နှစ်ကြိမ်ရှိသွားပြီ’

ကျန်းစိက အံ့အားသင့်သွား၏။

‘မာင်...ခါဆို ခင်ဗျား လူတို့နဲ့ရှင်းသင်ပြီ’

နဂါးညိုက—

‘ကျုပ် နဂါးစိမ်းနန်းတော်ကို သွားမယ်ဆိုရင် ဓားမင်း ခံတွင်းထဲ ဝင်သလိုဖြစ်သွားမှာပေါ့’

ကျန်းစိ ပါးစပ်ပိတ်သွား၏။

မွန်သည်။

အမျှားနွဲ့တစ်ယောက် မည်သို့ ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ရမည် နည်း။

ကျန်းစိက....

‘ခါဆို ကျုပ်တို့ဘာလုပ်ကြမလဲ၊ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းအင်အား မကြီးထွားအောင် ပြိုခွဲနိုင်မှုဖြစ်မယ်ဗျ’

နဂါးညိုက...

‘ကျုပ်နားလည်ပါတယ်၊ အခုနဂါးစိမ်းဂိုဏ်းရွာနဲ့တွေ့ သူတို့အန္တရာယ်လျှော့စေ ပူးပေါင်းပါဝင်နေတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ကြေးမုံရဲ့လူထု ပူးပေါင်းနေရတာပါ’

ကျန်းစိက...

‘ဘေးပြန်ပြန် ကျုပ်တို့၏ အင်အားစုစည်းပြီး နဂါးစိမ်း စိကို တိုက်ခိုက်မဖြစ်မယ်’

နဂါးညိုက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

‘ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်က ဒီလိုပဲဦးစားထားတယ်၊ အင်အား စုစည်းပြီး နဂါးစိမ်းနန်းတော်ကို ပြိုခွဲနိုင်ရင် အားလုံး စူးစူးလည်လည် ပြိုကွဲသွားမှာပဲ’

ကျန်းစိက—

‘ခါဆို ခင်ဗျားက နဂါးနီဆီကိုသွားပါ၊ ကျုပ်က ခိုင်ဖို၊ ဖိစပ်နဲ့ ကျွန်ုပ်တို့အားတွေကို လိုက်ပြီးစုစည်းမယ်’

‘ကောင်းပြီ၊ လဆန်းသုံးရက်နေ့ ပြန်ဆုံကြတာပေါ့’

...၀...

ထန်ကျူးသည် ယူနန်နယ်သို့ ရောက်ရှိလာ၏။
 ထိုသို့ ယူနန် သိုင်းထိပ်သို့ ကုန်းစုတစ်သိန်း သွားရောက်
 တွေ့ဆုံလိုက်၏။
 ကုန်းစုတစ်သိန်း ထပ်မံအနစ်ဦး လက်ခံပြီး ဖြစ်၏။
 ထန်ကျူးကိုလည်း သဘောကျ၏။
 ချက်ချင်းပင် တပည့်အဖြစ် လက်ခံလိုက်၏။
 သို့သော် ကုန်းစုတစ်သိန်း စည်းကမ်းချက်အရ တစ်သိန်း
 အတွက် ကြီးမားသော အခက်အခဲဖြစ်နေ၏။
 ထိုစည်းကမ်းချက်မှာ အခြားဟုတ်ပါ။
 ကုန်းစုတစ်သိန်း တပည့်နှင့်အမျှ ယူနန်နယ် ပြင်ပသို့ သွားလာ
 ခြင်းပြုရဟူသော စည်းကမ်းချက်ပင်ဖြစ်၏။
 ထန်ကျူးသည် အတန်တန် စဉ်းစား၏။
 ကုန်းစုတစ်သိန်းတစ်ပါးကို အေးအေးကြည့်၏။
 ကုန်းစုတစ်သိန်း တပည့်များသည် ကုန်းစုတစ်သိန်းအား
 မှာ ခုနစ်နှစ်ရှိပြီဖြစ်၏။
 ယခုထိ သူ၏သိုင်းပညာမှာ ထန်ကျူးထက်ပင် အား
 ခြင်းမရှိသေးပါ။
 ထန်ကျူး စိတ်ပျက်သွား၏။

ကုန်းစုတစ်သိန်း သူ၏သိုင်းပညာရပ်များအား တပည့်များ
 အကုန်အစင် မသင်ပေးကြောင်း နားလည်လိုက်၏။
 ထို့ကြောင့် ကုန်းစုတစ်သိန်း ဆယ်ရက်ကျော်ခန့် နေထိုင်ပြီး
 ပြည်သို့ စိတ်ပျက်လက်ပျက်နှင့် ပြန်လွှာခဲ့ရလေ၏။

...၀...
 ထိုကွယ်ည...
 ညကား၊ မောင်မိုက်လွန်းလှ၏။
 နဂါးညိုသည် တောအုပ်အတွင်းသို့ ရောက်ရှိလာ၏။
 ထိုသို့ နဂါးနီထံ တွက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။
 ထိုတောအုပ်အတွင်း အထောက်အကူ အရှေ့အက်၌ လူရိပ်
 ကို အမှတ်မထင် တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။
 ထိုကွယ်စုပင်ဖြစ်သည်။
 နဂါးညို စိတ်ဝင်စားသွား၏။
 ထိုသို့ ထိုလူစုနောက်သို့ နောက်ယောင်ခံကာ လိုက်
 လေသည်။

မင်းကဲ့အလင်းရောင်ပြီဆိုလျှင်သည် နဂါးစိမ်းဂိုက်ဆဲ
မျှားပြင်သည့်ကို သိရှိလိုက်၏။

ညဉ့်အခန်းတွင် နဂါးစိမ်းဂိုက်ဆဲများ လှုပ်ရှား
ဆဲများ ကေတု၊ စော၊ အကြံအစည် မဖြစ်နိုင်ပါ။

နဂါးညိုသည် နဂါးစိမ်းဂိုက်ဆဲများနောက်မှ
ကဆိန်လိုက်ပါလားဟု တောအုပ်အပြင်ဘက်သို့ ပြန်ရောက်
လာခဲ့သည်။

နဂါးစိမ်းဂိုက်ဆဲများသည် ခိုင်ဖုံးမြို့ဘက်သို့ ဦးတည်
သွားနေ၏။

နဂါးညိုမှာ နောက်မှလိုက်လာရင်းမှ အတွေးတစ်ခု
လာ၏။

‘တောအုပ်ထဲကနေ မြို့ဘက် လာကြတယ်၊ အလုပ်ရှိလဲ
ခိုင်ဖုံးမြို့မှာ တစ်လုပ်လုပ်ရရှိမှာလဲ’

‘ဟေ့... သူတို့ကိစ္စပြီးလျှင် ပြန်လာတာလား၊ တောထဲမှာ
ရှိသလဲ’

‘န...နဂါးနီ’
ထိုသို့ တွေးလိုက်မိသည်နှင့် သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်မှာ တုန်ခါ
သွား၏။

ချက်ချင်းပင် အေးအုပ်ဘက်သို့ ပြန်လှည့်ပြေးလာခဲ့လေ
တော့သည်။

ကြမ်းတမ်းခက်ထန် ခိုအောင်းနေသော နဂါးနီ...
...

နဂါးနီ၏ ဂုဏ်ဘာသည် အထူးကောင်းမွန်၏။

နဂါးနီ၏ ဂုဏ်ဘာသည် နားလည်သူများထံ သူ၏ ဂုဏ်ဘာ
တို့ကို တစ်သည့်သည့် ပြန်သွားရသေးသည်။

နဂါးနီ၏ ဂုဏ်ဘာသည် နားလည်သူများပင် နဂါးနီ၏ ထူး
ဆောင် ဂုဏ်ဘာမှ လွတ်မြောက်ရန် မလွယ်ကူပါ။

နဂါးညိုသည် ဂုဏ်ဘာအနီးသို့ ရောက်ရှိလာသောအခါ
မျက်နှာတစ်ခုလုံး ဖြူရောင်သွား၏။

နဂါးနီ၏ ဂုဏ်ဘာတစ်ခုလုံး ပျက်စီးနေသည် မဟုတ်ပါလား။

နဂါးနီသည် သူ၏ ဂုဏ်ဘာကို အလွန်အားထား၏။
ထိုသူ သူ၏ ဂုဏ်ဘာပျက်စီးခြင်းသည် သူ့အတွက် ချီးမြှင့်ခြင်း
လော။

နဂါးညို ထိတ်လန့်စွာဖြင့် ပြေးဝင်သွား၏။
ဖမ်းတစ်လျှောက် ခြေစုများ ရှုပ်ပွနေ၏။

ထူးပါးသော များစွာ ဤနေရာသို့ ရောက်ရှိခဲ့ခြင်း ထင်ရှား
၏။

နဂါးညို အားကုန်ပြေးသွားရာ နဂါးနီ အိမ်ကလေး
သို့ ရောက်ရှိလာ၏။
အိမ်တံခါးစာ ကျိုးပဲ့ ပျက်စီးနေ၏။

www.burmeseclassic.com

၁၀၈ နန္ဒာ့ချစ်သူ

နဂါးညိုက...

‘နဂါးနီ...နဂါးနီ’

ဟု ခေါ်ဝေါ်ရင်း အိမ်ထဲ ပြေးဝင်လိုက်၏။

အိမ်တွင်း၌ မျှောင်စည်းနေသည်။

နဂါးညိုက မီးထွန်းလိုက်၏။

မီးရောင်ဖြင့် အိမ်အိမ်လုံးကို သဲသဲကွဲကွဲမြင်လိုက်ရ၏။

အိမ်ခန်းအတွင်း ပရိဘောဂများ ပြုလုပ်ပျက်စီးနေ၏။

ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ဆွေးစက်များက နေရာအနှံ့ ရှိနေ၏။

တိုက်ပဲ့တစ်ခု ပြင်းထန်စွာ ဖြစ်ပွားခဲ့ကြောင်း ထင်ရှားအောင် ဖြစ်သည်။

နဂါးညိုသည် စေ့စေ့စပ်စပ် ကြည့်လိုက်၏။

သွေးများကို တွေ့ရသော်လည်း ထက်ရှိုက်မဲ့ လူသားတစ်ဦး တစ်ယောက်ကိုမူ မတွေ့ရပါ။

‘နဂါးနီ...နဂါးနီ’

ဟု ဆော်ခေါ်ရင်း တစ်အိမ်လုံး အနှံ့ လိုက်ရှာကြည့်၏။

နဂါးနီ၏ အရိပ်အယောင်ကိုပင် မတွေ့ရပါ။

နဂါးညိုသည် အိမ်ထဲမှ ပြန်ထွက်လာခဲ့၏။

ကြမ်းစာဝင်းခက်ဆန်ဆိုင်၊ သွေးမာန်(၄)အိမ် ၁၀၉

ထိုအခါ အိမ်နံ့ဘေးကွက်လပ်တွင် မြေပုံ အသစ်စက်စက် ရှိနေသည်ကို မထင်မှတ်ဘဲ တွေ့လိုက်ရ၏။

‘ဟင်...’

နဂါးညို မြေပုံရှေ့သို့ ရောက်သွားသည်။

‘နဂါးနီ’

ဟု ဆိုင်းဘုတ်ကလေး တစ်ခု စိုက်ထူထားသည်ကို တွေ့ရသေးသည်။

နဂါးညို၏ မျက်နှာတစ်ခုလုံး ညိုမည်းသွား၏။

‘မင်း...မင်းထို့’

ထူသည် ခံပြင်းကြေကွဲစွာ ရေရွတ်လိုက်၏။

ထူသည် မြေပုံရှေ့တွင် ဒူးထောက်လိုက်၏။

‘နဂါးနီ...မင်းအတွက် ကျုပ်လက်တုံ့ပြန်ပါ့မယ်၊ နဂါး’

‘ရိုက်ကံ့ ကျုပ်မြို့ခွဲယေလို့ ကတိပေးပါတယ်’

နဂါးညိုသည် ထိုကေားဆုံပြီးသည်နှင့် မြေပုံရှေ့မှ ရုတ်တရက် ပြေးထွက်လာခဲ့တော့သည်။

...၀...

‘ဒေါင်...ဒေါင်’

၁၂၀ နဂါး နဂါး

အဝေးမှ အင်းအောင်းထဲမှ နဂါးတို့ ထွက်ပေါ်လာ၏။
ဤအခိုက်အခတ်တော် ပတ်ဝန်းကျင်ထဲမှ လူတို့
တိတိဆိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်နေလေသည်။

ကောင်းကင်တွင် လမဍိပ်ပါး
ကြယ်ကလေးများ၏ အပင်းအဖျားဖြင့် မယုံမယုံ မြိမ
ရ၏။

ဤအခိုက်အခတ်တော် အခိုက်အခတ်တော် တစ်ခုခု
ငြိမ်သက်နေ၏။

ထိုအခိုက်အခတ်တော် အခိုက်အခတ်တော် ကြီးမားသော ဆိုးဝါး
တစ်ခု ချိတ်ဆွဲထားပေသည်။

နဂါးစိမ်းဌာနခွဲအမှတ်-၁၂-
ဟူ၍ပင် ဖြစ်၏။

နဂါးစိမ်းဌာနခွဲအမှတ်-၁၂-တွင် အခိုက်အခတ်တော်
ဆည် ဝက်ကျ နဂါးကျ ဝေပုံကြီးနေသည်။

ဤနဂါးလေးက အခိုက်အခတ်တော် ဝက်ကျနေ၏။
ထိုအခိုက်အခတ်တော် အခိုက်အခတ်တော် အခိုက်အခတ်တော်

ထိုအခိုက်အခတ်တော် အခိုက်အခတ်တော် လူတစ်ယောက်ထောက်
လာသည်ကို မသိလိုက်ကြပါ။
ထို့လူက နဂါးညိုပင်ဖြစ်ပါသည်။

ကြမ်းမာသော အခိုက်အခတ်တော် နဂါးစိမ်း ၁၂၁

နဂါးညိုသည် အခိုက်အခတ်တော် အခိုက်အခတ်တော်
စိမ်း

ထို့အခိုက်အခတ်တော် အခိုက်အခတ်တော် အခိုက်အခတ်တော်
စိမ်း

အခိုက်အခတ်တော် အခိုက်အခတ်တော် အခိုက်အခတ်တော်
ဂိုဏ်းသားဝါးဆယ်ခန့် ထိပ်ပျော်နေကြ၏။

ထိုအခိုက်အခတ်တော် အခိုက်အခတ်တော် အခိုက်အခတ်တော်
ထိုအခိုက်အခတ်တော် အခိုက်အခတ်တော် အခိုက်အခတ်တော်

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်း ဌာနခွဲမှူး အမှတ်-၁၂-ပင်ဖြစ်၏။
ကြာကြာရှေးရှေးလှပ၏။

အခိုက်အခတ်တော် ဌာနခွဲမှူး အမှတ်-၁၂-
ထိုအခိုက်အခတ်တော် အခိုက်အခတ်တော် အခိုက်အခတ်တော်

ဌာနခွဲမှူး အမှတ်-၁၂-သည် အခိုက်အခတ်တော်
ယောက် ဖြစ်၏။

ထို့အခိုက်အခတ်တော် အခိုက်အခတ်တော် နဂါးညိုဝင်အခိုက်အခတ်တော်
သည် နဂါး အခိုက်အခတ်တော် အခိုက်အခတ်တော်

ဝေါက်ခန့်ထောက်ပြီး
‘အယ်အယ်’

နဂါးညိုက...

၁၂၁ နန္ဒမာရ်သူ

‘မင်းရဲအမင်းကွ’

ဟု ကြုံးဝါးပြီ ဌာနခွဲမှူးအမှုတိုင်းကို ဝင်ရောက် တိုက်
ခိုက်လိုက်လေသည်။

အမှုတိုင်းဌာနခွဲမှူးကလည်း တွေ့ဝေစနေပါ။

ချက်ချင်းပင် ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

နဂါးညှိ၏တိုက်ခိုက်မှုများကား အလွန်ပင်ပြင်းထန်လှ၏။

ထူသည် နဂါးနီအတွက် လွန်စွာမှ ခံပြင်းနေ၏။

ထို့ကြောင့် အနီးဆုံးနဂါးစိမ်းဌာနခွဲအပ်သူကို ဝင်ရောက်
တိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဌာနခွဲမှူးအမှုတိုင်းဌာနအဆင့်မြို့သိုင်းသမားတစ်ယောက်
ဖြစ်၏။

ထို့သော် နဂါးညှိ၏ပြိုင်ဘက်ကား မဟုတ်ပါ။

ထို့ကြောင့် သိုင်းကွက်တစ်ခုခန့်ရောက်သောအခါ နဂါး
ညှိအား ရှုံးနိုင်သွားလေသည်။

နဂါးညှိသည် အမှုတိုင်းဌာနခွဲမှူး၏သိုင်းပညာများကို
ဖျက်ဆီးလိုက်၏။

‘မင်းထိုခေါင်းဆောင် နဂါးစိမ်းကိုပြောလိုက်မိ၏။ မကြာ
ခင် ကျုပ်က မင်းထို့ထံမှလုံးကို ဖြိုခွဲပစ်ဖော်လို့’

ကြမ်းတမ်းခက်ထန်ခြင်းအားမဝန်(၃) ၁၂၃

သူသည် နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းဌာနခွဲ အမှတ်ငါးဆား မီးရှို့
လိုက်လေသည်။

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းသမားများသည် ရုတ်တရက်သဲသဲဖြူ သွားကြ
၏။

အိပ်ပျော်နေခိုက် ရုတ်တရက် မီးလောင်သဖြင့် ဘေးလုပ်
မှုနှင့်မသိဘဲ ကြောက်လန့်တကြား ထွက်ပြေးကြ၏။

ထို့ကြောင့် ဌာနခွဲအမှုတိုင်း အဆောက်အအုံသည် မီး
ဟုန်းဟုန်းတေတေသွားလေတော့သည်။

....ဝ’

ထန်ကျုံးသည် ပြည်မသို့ပြန်ရောက်လာ၏။

သူသည် ထိပ်တန်းသိုင်းပညာသင်ကြားရန် လက်မလျှော့
ဘေးပါ။

ဝေါင်မန်နုစီ ကုန်းစုံတထိုက်မှ သိုင်းပညာ ဓရသဖြင့်
မြောင်ရှမ်းထံမှ ရအောင်သင်ယူမည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။

မြောင်ရှမ်း၏သိုင်းပညာသည် လွန်စွာမြင့်မားသည်ကို သူ
သိ၏။

ထူထာ မြောင်ရှမ်းထံမှ သိုင်းပညာရလျှင် နဂါးစိမ်း
အား ကောင်းစွာရင်ဆိုင်နိုင်မည်ဟု ယုံကြည်၏။

www.burmeseclassic.com

၁၁၄ နှစ် နှစ်ကျော်သူ

သို့သော် မြောင်ရွှမ်းက သူ့အား တပည့်ခံဖြစ်လက်ခံဟု
အတိအလွန်ပြောထားခဲ့ပြီ ဖြစ်၏။

သူက ရိုးရိုးသားသား တပည့်ခံ၍ရှိနိုင်မည်ဟုဆိုပါ။

မြောင်ရွှမ်းက သူ့အားသိုင်းပညာဆင်ပေးချင်သောအောင်
ထူးကံ ကြံစည်ရမည်ဖြစ်၏။

သူသည် မြောင်ရွှမ်းက သူ့အား သိုင်းပညာဆင်ပေးအ
နိုင်မည် နည်းလမ်းများကို ပြသခဲ့သို့အပြန်အလှန်အလှောက်
လုံး စဉ်းစားကြစည်လာခဲ့၏။

ယခု သူ့တွင် အကောင်းဆုံးအကြံစည်တစ်ခု ရရှိထား
ပြီ ဖြစ်၏။

မြောင်ရွှမ်းနှင့် နှစ်ရက်သာ လိုသောအခါ။

မြောင်ရွှမ်းကား သိုင်းပညာဆင်ပေး သွားသောနေ့တစ်
နေ့၌ ရွာဖွေရန်လွယ်ပါ။

ထို့ကြောင့် သူက မြောင်ရွှမ်း၏ထံသို့ စုံစမ်းနိုင်ရန်
အတွက် လင်းယုန်အမိခံဌာန၏ အကူအညီကို ရယူနိုင်ရန်
လင်းယုန်အမိခံဌာနသို့ အဆောက်သွားလိုက်၏။

လင်းယုန်အမိခံဌာနမှာ ထန်ကျုံး၏ ကျေးရွာရှိသည့်
အလှောက် အချိန်မဆိုသည့် သူ၏အိမ်သားများကို စေလွှတ်
ကာ မြောင်ရွှမ်း၏ထံသို့ စုံစမ်းခိုင်းလိုက်လေသည်။

လင်းယုန်သည် ထန်ကျုံးအား လိုသောအခါမျိုးခေါ်ခဲ့၏။

ထန်ကျုံးမှာမူ တစ်နေ့တစ်နေ့ မြောင်ရွှမ်း၏ အထံသို့
ဆရာ မျှော်နေမိလေသည်။

ထန်ကျုံးနက်လက်ဖက်ရည်ခိုင်းတွင် လင်းယုန်က ထန်ကျုံး
အား အထံသို့ကောင်းပေးလိုက်၏။

‘ညီလေးထန်ကျုံး။ အစ်ကို့လူတွေ ခိုကနေ ပြန်ထွက်လိမ့်
မယ်။ သူတို့ မြောင်ရွှမ်းထံသို့ စုံစမ်းရပြီဆိုလျှင် အကြောင်း
ကြားလာမယ်’

‘ဟုတ်တာ။ ဝမ်းသာလိုက်တာဗျာ’

ထန်ကျုံး ဝမ်းသာသွား၏။

သူသည် လင်းယုန်အား ဦးညွှတ်လိုက်ပြီး...

‘အစ်ကို့ရွေးကျေးရွာကို ကျွန်တော်ခံမေ့ပါဘူးဗျာ။ အစ်ကို
ကြောင့်သာ မြောင်ရွှမ်းရွေးကောင်းကို အချိန်တိုအတွင်း စုံစမ်း
မိခဲ့တာ။ ကျွန်တော် တစ်ဆင့်စုံစမ်းရန် လွယ်မူမဟုတ်ဘူး’

လင်းယုန်က...

‘ကျုပ် အကူအညီက ဘာမှမဟုတ်ပါဘူး။ ညီလေးရွေး
ကျေးရွာတွေသာ ကျုပ်အပေါ်ရှိခဲ့တာ။ အခုလို ညီလေးကို
ပြန်မည်ခွင့်ရခဲ့တာပဲ ကျုပ်က ဝမ်းသာလှပါပြီ’

ထန်ကျုံး ပျော်ရွှင်နေ၏။

၂၁

လူသည် မြောင်ရှမ်းသောင်းရပြီဖြစ်၍ ဆူဒါအစီအစဉ်ကို အကောင်အထည်ဖော်ရန် ရှမ်းစုထံ အကြောင်းကြား စီစဉ် ခိုင်းလိုက်သောတော့သည်။

— ၀ —

လူရိပ်တစ်ရိပ်သည် မြေနီလမ်းအတိုင်း ပြေးလွှားလာနေ

၏။ လရောင်ဖြူစွာ ထိုလူရိပ်အား ကောင်းစွာ တွေ့မြင်နေရ၏။ ထိုလူရိပ်ကား ထန်ကျုံးပင်ဖြစ်ပါသည်။

ထန်ကျုံးသည် ကိုယ်ဖော့ပညာကို အသုံးပြုကာ မြေနီ လမ်းအတိုင်း ပြေးလွှားနေပေသည်။

မကြာမီ အရှေ့ဘက်၌ မီးရောင်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။

ထန်ကျုံးက ပြေးလွှားခြင်းကို ရပ်တန့်လိုက်ပြီး ခြေလှမ်း ခုန်ခုန်ဖြင့် ဆက်လျှောက်လာခဲ့သေးသည်။

ထိုစဉ် လမ်းဘေး သစ်ပင်များကြားမှ လူတစ်ယောက် ထွက်ပေါ်လာ၏။

ထန်ကျုံး၏လက်သည် ခားရိုးပေါ်ကျရောက်သွား၏။

‘သခင်လေး ကျွန်တော်ပါ’

ဟူသော အသံကြားမှ ထန်ကျုံးက ခားပေါ်မှလက်ကို ဖယ်လိုက်၏။

ထွက်လာသူမှာ သူ၏လူယုံခံဘက်ရှမ်းစုံပင် ဖြစ်သည်မဟုတ် ပါလား။

ထန်ကျုံးက...

‘ရှမ်းစု အားလုံးစီစဉ်ပြီးပြီအား’

ရှမ်းစုက...

‘အစစအရာရာ အသင့်ဖြစ်ပါပြီ၊ ဒါပေမယ့်...’

ထူထဲ စကားရပ်သွား၏။

ထန်ကျုံးက...

‘ဒါပေမယ့် ဘာဖြစ်သလဲ’

ရှမ်းစုက...

‘သခင်လေး အစီအစဉ်က ရက်စက်လွန်းလှ ကျမနေသွား

စား’

ဟု ခုခံရဲလဲသံနှင့် ပြောလိုက်၏။

ထန်ကျုံးက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး...

‘မင်းပြောတာမှန်တယ်၊ ကျုပ်အစီအစဉ်ဟာ အလွန်

ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်ပါအံ့’

ရှမ်းစုက...

'ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ ဒီလို ပြောဆိုတာလို့ ထင်ပါတယ်' ထန်ကျုံးက...

'ကျုပ် အမျိုးမျိုး နည်းလမ်းရှာဖွေခဲ့ပြီ ပြီ၊ မပါပေမယ့် ဒီအစီအစဉ်လေးကောင်းတာမရှိဘူး၊ ဒါကြောင့် ကျုပ်က လွှဲပြောင်းသွားတဲ့ ရွေးချယ်ထိုက်ရတာပဲ'

ရှမ်းစု ဆက်ပြင်းချလိုက်၏။

ထန်ကျုံးက...

'အခု ကြိုးစားစာ အင်္ကျီအတွက် နဂါးစိမ်းကို ဆွေးကြေး ပြန်ဆင်ပို့ပေးတယ်လား၊ ငါ့အဖေ နဲ့ ဖြစ်စေ၊ မတူဘဲ ဆင်ခြင်စေ ကျုပ်တို့ကိုင်ရမယ့်'

ရှမ်းစုက...

'သခင်လေးသဘောပဲ၊ သခင်လေးမှန်ကြားတဲ့အတိုင်း အစီအစဉ်တိုင်း ဆောင်ရွက်ထားပါတယ်'

'ကောင်းတယ်၊ ဒါက နီညာယုပြိုင်ပွဲရှိတာကော ဆရာတယ်နော်'

'အခုပဲပါတယ်၊ ရောက်အောင်လေးတေးဘူး၊ ထုကစိုက် ဝင်ပြီးမှ လူမန်ကို ဆက်လေမယ်ဆိုတဲ့သတင်း အတိုအကျရထားပါတယ်'

မြင်းတမ်းခက်တန် ညိုင်းကားမာန်(၅)ဆိပ်၊ ၁၂၁

'ဒါဆို ဆွေးကြစို့၊ သူ့ရဲ့အစွမ်းကို မင်းလဲကြည့်ခွင့်ရမှာပါ၊ ကျုပ်ရွေးချယ်တာ မှန်မှောင် မင်းလဲ တစ်ခါတည်း သိရှိမယ်'

သံတို့နှစ်ယောက်သည် မီးရောင် ထွက်ပေါ်ရာဘက်သို့ နှစ်ဦး လျှောက်သွားလျက် ကြွလေတော့သည်။

---O---

ခြံဝင်းကျယ်ကြီးတစ်ခု...

ခြံဝင်းကျယ်ကြီးအတွင်း အဆောက်အအုံတစ်ခုရှိ၏။

ယုံအဆောက်အအုံရှေ့တွင် မြက်ခင်းတစ်ခုရှိ၏။

မြက်ခင်းပတ်ဝန်းကျင်တွင် မီးတိုင်များ စိုက်ထူထားရာ အကား ထိန်လင်းနေပေသည်။

ထန်ကျုံးနှင့် ရှမ်းစုတို့သည် ခြံဝင်းအတွင်း တိတ်တဆိတ် ချီရက်သောကြွလေသည်။

ထို့နောက် မြက်ခင်းပြင်နှင့် လှေမီးမကမ်းရှိ သစ်ပင်ကြီး ပေါ်ပေါ် တက်ကာ ပုန်းအောင်း နေထိုင်ကြလေတော့သည်။

---O---

၁၃၈ နန္ဒကျော်သူ

ခြံဝင်းကျယ်ကြီးအတွင်း မီးများလင်းထိန်နေ၏။

ပွဲဇာမ်းသတင်းဟု ဆိုရအောင်လည်း မြက်ခင်းပြင်တွင် များ၊ ချထားပါ။

ထို့အတူ လူနည်းတစ်ဆောက်မျှမရှိပါ။

အဆောက်အအုံအတွင်း၌မူ လူချိပ်များကိုတွေ့နေရ၏။

အဘယ်ကြောင့် မြက်ခင်းပတ်ပတ်လည်တွင် မီးတိုများ စိုက်ထူထားရပါသနည်း။

တစ်စုံတစ်ခုသော အကြောင်းရှိရပ်မည်။

ထန်ကျုံးနုဖို ရှမ်းစုတို့ကား အစ်ပင်ပေါ်တွင် ငြိမ်သက်စွာ ထိုင်နေကြ၏။

သူတို့သည် မြက်ခင်းပြင်တွင်း ရောက်ရှိသာမည့်သူများကို စိတ်ရှည်လက်ရှည် စောင့်ရှောက်နေလေသည်။

ထိုခြံဝင်းရှင်ကား မည်သူနည်း။

....၀....

ခြံဝင်းရှင်၏အမည်မှာ ရီအော့ခန်းဖြစ်၏။

ရီအော့ခန်းသည် အဆက်-ခြောက်ဆယ်ဝန်းကျင်ခန့်ရှိ၏။

ကြမ်းတမ်းစက်ဆန် သိုင်းအားမာန်(၇)ဆီရှိ ၁၃၉

တူ၏အမည်သည် သိုင်းလောကတွင် လျှမ်းလျှမ်းတောက် ကျက်ကြား၏။

ရီအော့ခန်း၏ ဓားပညာ အလွန်ပင် ကောင်းလှသည်ဟု သိုင်းလောကဘေးများက ချီးမွမ်းကြပေသည်။

ရီအော့ခန်းသည် တစ်ချိန်က ဝူတန်ဂိုဏ်းသားတစ်ဦး ဖြစ်လာသည်။

သူသည် ဝူတန်ဂိုဏ်းတွင် အနှစ်နှစ်ဆယ်မျှ ဘဝန် ထမ်းဆောင်ခဲ့၏။

ဝူတန်ဂိုဏ်း၏ လက်ရွေးစဉ် ဓားသမားတစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ခဲ့သည်။

သူသည် အသက်အရွယ် ရလောသောအခါ ဝူတန်ဂိုဏ်းမှ နားယူခဲ့၏။

ထို့နောက် အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုတည်ထောင်ကာ သိုင်းလောကတွင် ရပ်တည်ခဲ့၏။

ရီအော့ခန်း၏အမည်မှာ ဝူတန်ဂိုဏ်းတွင်ရှိစဉ်က ကျော်ကြားခဲ့သလို အနားယူပြီး တစ်စင်တေခင်သောအခါ၌လည်း ကျက်ကြားဆဲပင်ဖြစ်၏။

ယနေ့အထိ တူ၏ဓားပညာသည် ထက်မြက်နေဆဲဖြစ်၏။

သူ့ဓား လာရောက်ယှဉ်ပြိုင်စွာတိုင်းသည် သူ့ဓား သိုင်းတိုက် တစ်ဗျာဉ်အောင် ယှဉ်ပြိုင်နိုင်ကြခြင်းမရှိပါချေ။

www.burmeseclassic.com

၁၃၂။ နိဗ္ဗာန်သို့

သို့၊ ဝေဇာကယားများသည် နဝမညကျော်ကြားလှသဖြင့်
ရီအော့ခန်းအား မကြာခဏဝင် လာရောက် ယှဉ်ပြိုင်ကြားလှ
သည်။

ရီအော့ခန်းသည် လာရောက်ယှဉ်ပြိုင်သူတိုင်းကို လက်ခံ
ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့၏။

သူသည် ယှဉ်ပြိုင်သူ၏အဆင့်ကို သုံးလပ်ပြီး သူ၏တမ္ဘာ
များနှင့် အရံယှဉ်ပြိုင်စေ၏။

သူ၏ဘဝညီများကို အနိုင်ယူနိုင်မှသာ သူက ယှဉ်ပြိုင်ဆက်
၏။

တစ်နှစ်လျှင် အနည်းဆုံး လေးငါးဆယ်ယောက်ခန့် သူ
အား လာရောက်ယှဉ်ပြိုင်တတ်၏။

သို့သော် ထိုဆယ်ယောက်ခန့်တွင် သူနှစ် ယှဉ်ခွင့်ရသူအောင်
အများဆုံး တစ်ယောက်နှစ်ယောက်ခန့်သာရှိ၏။

ရီအော့ခန်းသည် ဝေးကမ်းတစ်ဦး ဖြစ်သည်နှင့်အညီ
ဝေးကမ်းစိတ်ဝင်စားရှိသူဖြစ်၏။

သူ၏ခားပညာသည် အစဉ် လေးကျိီယှဉ်ပြိုင်နေမှသာ
ကျဆင်းမသွားနိုင်ဟု ယုံကြည်ထား၏။

ထို့ကြောင့် သူ့အား ယှဉ်ပြိုင်ရန်ရောက်ရှိလာသူတိုင်းကို
ပြင်းတဲ လက်ခံလာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

ခြင်းတို့အားလုံးကို ခံနိုင် အားမာန်(၅) ၁၃၂

ထို့ကြောင့်မည်း သူ၏နားညက်က တစ်နှစ်သက်သစ်ခန့်
ရှိသော ကျော်ကြားသောခံ့သည့်သူ နိပါလကား။

— ၀ —

ယနေ့ရီအော့ခန်း၏ ခြံဝင်းအတွင်းရှိ မြက်ခင်းပြင်တွင်
များယွင်းညီသားသည်ကို ကြည့်ခြင်းဖြင့် သိုင်းယှဉ်ပြိုင်မှု

ကြောင်းကို ရိပ်စားနိုင်မည်ဖြစ်ပေသည်။

ဤတစ်ကြိမ်မည် သူက ရီအော့ခန်းနှင့်ယှဉ်ပြိုင်ရန် ဖော့စ်ဂျီ
သားသည်။

အဖြေကား မကြာခင်သိရကော့မည်ဖြစ်၏။

ရှမ်းစုနှင့် ထန်ကျုံးတို့ ကြည့်နေစဉ်မှာပင် အသောက်
အတွင်းမှ လူတစ်စုထွက်လာ၏။

ခရမ်းဆောင်ဝတ်စုံ ဆင်ဘူဝတ်ဆင်ထားသော လူဆယ်
ယောက် ဖြစ်၏။

ထုတို့၏ ဝတ်စုံပေါ်တွင် နံပါတ်များ၊ ထင်ထင်ရှားရှား
ရေးထိုးထား၏။

အမှတ်စဉ်တစ်မှ တစ်ဆယ်အထိဖြစ်၏။

ထိုလူရွယ်ဆယ်ဦးသည် ရီအော့ခန်း၏ လက်ရွေးစင်တစ်ဦး
အယ်ဦးပင်ဖြစ်ပါသည်။

လူငယ်တို့သည် မြက်ခင်းအစပ်တွင် တန်းစီကာ ရပ်
တန့်လိုက်ကြ၏။

သူတို့သည် ကျောက်ဆစ်ရှပ်များပမေ့ ခလွပ်ယွက်တည်
ငြိမ်စွာ ရပ်လိုက်ကြခြင်းဖြစ်၏။

သူတို့၏ခန္ဓာကိုယ်ကသာ ခလွပ်ရှားသော်လည်း သူတို့၏
မျက်လုံးများကမူ ပတ်ဝန်းကျင်ကို အကဲခတ်နေ၏။

ထိုစဉ် အရိပ်တစ်ရိပ်သည် ခြံဝင်းအတွင်း ရောက်ရှိလာ၏။
ထိုလူရိပ်၏ လှုပ်ရှားမှုမှာ အလွန်ပင် လျင်မြန်လှ၏။

ရုတ်တရက် မြက်ခင်းပြင်ပေါ် ကျရောက်လာခြင်းပင်
ဖြစ်သည်။

မီးရောင်ဖြင့် ထိုလူအား ကောင်းစွာတွေ့မြင်ရစေသည်။
ထိုလူသည် အသက်လေးဆယ်ကျော် ဝါးဆယ်ဝန်းကျင်ခန့်

ဖြစ်၏။
လက်တွင် ရောင်စုံပုတီးကို ဝတ်ဆင်ထား၏။

သူသည် အဖြူရောင်ဝတ်ရုံရှည်တစ်ထည်ကို ဝတ်ဆင်ထား
၏။

သူ၏ပုံဟန်မှာ အတော်ပင်ခန့်ညားပေသည်။
ထိုလူသည် မြက်ခင်းပြင်ပေါ်ရောက်ရှိလာသည်နှင့်...

‘ကျုပ် မြောင်ရှမ်းရောက်စရာပါပြီ’

သူ အောင်မြင်သောအသံဖြင့် ပြောလိုက်၏။

အမှတ်စဉ်တစ်က ဦးညွှတ်လိုက်ပြီး...

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ဆရာစောဦးနေပါတယ်’

သူ့စကားအဆုံးတွင် လူရိပ်တစ်ရိပ်က မြက်ခင်းစပ်သို့ ကျ
က်လာ၏။

လူငယ်ဆယ်ယောက်သည် ထိုလူအား ဦးညွှတ်ဂါရဝ ပြု
ကြလေသည်။

ရောက်လာသူကား ရီအော့ခန်းပင်ဖြစ်၏။

ရီအော့ခန်း၏ခါးတွင် ဗျက်ကျယ်လှသော စားကြီး တစ်
ခု ချိတ်ဆွဲထား၏။

မြောင်ရှမ်းက ‘ရီအော့ခန်းအား လက်နှစ်ဖက်ဆုပ်ဂါရဝ
ပြုပြီး...

ကျုပ်ကို လက်ခံယှဉ်ပြိုင်ခွင့်ပေးတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်
တယ်’

ရီအော့ခန်းက...

‘မလိုပါဘူး၊ သိုင်းပညာဆိုတာ ယှဉ်ပြိုင်သူရှိနေမှ ထိုး
စိမ်းလို့ ကျုပ်က ခံယူထားပါတယ်’

မြောင်ရှမ်းက...

ကျုပ် ဗြည်မ ခိုဆက်လာတာ မကြာခဏပါဘူးဆိုပညာ မြို့မားတဲ့လူတွေနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်ကြသိရှိပါ။ အခုဆို ကျုပ်ဆိုလား ဆယ်ငါးဆယ်ကံကို အနိုင်ယူခဲ့ပြီးပါပြီ။ တယောက်စု မစွဲကြပါဘူး။

သူ့စကားကြားလျှင် မြောင်ရွှမ်းသည် အလွန် အကြားဆည်ဟု ထင်ကြပြီး အမြင်ကပ်မည်မှာ သေချာ၏။

ဆိုသော် ရိုးအာခန်းကမူ ထိုစကားကို မြောင်ရွှမ်းက အစွန်အဘိုင်း ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း နားလည်လိုက်၏။

‘မှန်တယ်၊ သိုင်းလောကမှ အရည်အချင်းရှိတဲ့နဲ့ ကျေးဇူးနဲ့ လူတွေမနည်းပါဘူး။ ဒါပေမယ့် တကယ် အရည်အချင်းရှိတဲ့ လူတွေလဲ မနည်းလှပါဘူး။’

မြောင်ရွှမ်းက...

‘ကျုပ်ဟာ ခင်ဗျားရဲ့နာမည်နဲ့ဂုဏ်သဘာဝကို နားမဆံ့အောင် ကြားခဲ့ရပါတယ်။ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားဟာ ကျုပ်ဆန္ဒကို ဗြည်ဆည်းပေးနိုင်မယ်လို့ ယင်ပါတယ်။’

ရိုးအာခန်းက မဲပြုံးပြုံးဆိုပြီး -

‘ကျုပ်ဆီကိုယ် တစ်နှစ်တစ်နှစ် လာပြီးယှဉ်ပြိုင်တဲ့လူတွေ မနည်းလှဘူး။ သူတို့ဟာ အရည်အချင်းမပြည့်ဝတဲ့နဲ့ ပြတ်ကပ်နည်းနဲ့ နာမည်ကျော်ချင်ကြလို့ ကျုပ်ဆီဆက်လာကြတယ်။ ကျုပ်ကိုနိုင်ရပ် သူတို့ရဲ့နာမည် တစ်ဟုန်ထိုး ကျော်ကြားစွာ မယ်လို့ ယူဆနေကြတယ်။’

မြောင်ရွှမ်းက...

‘ကျုပ်က နာမည်တက် သိုင်း ယှဉ်ပြိုင် ဝိုးစားပေးပါဏယ်။ ဒါကြောင့် ယှဉ်ပြိုင်ပွဲကို အခု ယှဉ်ဆုချိန် ချိန်းဆိုတာပါ။ ပြီးသော တိုက်ပွဲကနိုင်အရှုံးကိုလဲ ကြေညာဖို့မလိုပါဘူး။’

ရိုးအာခန်းက...

‘ကောင်းပါတယ်။ ဒါပေမယ့် တစ်ခုခုတော့ ကြိုတင်ပြောပါရစေ’

‘ပြောပါ’

‘ကျုပ်ဆီကို ယှဉ်ပြိုင်သူတွေ မကြာခဏဆက်လာကြတဲ့အတွက် ကျုပ်က စည်းကမ်းချက်သတ်မှတ်ခဲ့ရတယ်။ အရည်အချင်း မရှိတဲ့နဲ့ ကျုပ်နဲ့မယှဉ်ရဘဲ အဝင်လို့ပဲ ဗျ’

မြောင်ရွှမ်းက...

‘ဘယ်လိုစည်းကမ်းများလဲ’

ရိုးအာခန်းက...

‘ကျုပ်နဲ့ ယှဉ်မယ့်လူဟာ ကျုပ်နဲ့မယှဉ်ခင်မှာ ကျုပ်ရဲ့တစ်ညသုံးယောက်နဲ့ တစ်ယောက်ချင်းယှဉ်ရပါမယ်။ သူတို့ကို နိုင်မှသာ ကျုပ်နဲ့ယှဉ်ရမှာဖြစ်တယ်။’

‘ဪ...’

‘ဧည့်ကမ်းချက်အကြည့်ရင် ကျုပ်ပြိုင်ဆက်လဲအသားစီး
ယူထားရာတွေ ဖောက်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် အရည်အချင်း
မရှိတဲ့ လူတစ်ယောက်နဲ့ ကျုပ်မယှဉ်ဖြစ်ဖို့ တားဆီးရမယ်
မဟုတ်လား’

မြောင်ရှမ်းက ခေါင်းထဆတ်ဆတ်ညှိတ်လိုက်၏။

‘ဟုတ်တာပေါ့၊ ကျုပ်လဲ ခင်ဗျားနေရာမှာဆိုရင် ဧည့်
ဧည့်ကမ်းအတိုင်းပေါ့၊ ဒါကို မဆရာဘူးလို့ ပြောစရာ
ပါဘူး’

ရီအော့ခန်းက—

‘ကဲ...မိတ်ဆွေ အဆင့်ဖြစ်ပြီလား’

မြောင်ရှမ်းက—

‘ကျုပ်တစ်ခုပေးပါရစေ’

‘ခေးပါ’

‘ခင်ဗျားရဲ့ တပည့်သုံးယောက်ကို အနိုင်ရမှ ခင်ဗျားနဲ့
ယှဉ်ခွင့်ရမယ်မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါတယ်’

‘ဒါဆိုရင် ခင်ဗျားစိတ်ကြိုက် တပည့်သုံးယောက်ကို ရွေး
ချယ်ပါ၊ သူတို့သုံးယောက်နဲ့ ကျုပ်ယှဉ်ပါမယ်’

ရီအော့ခန်းက မျက်မှောင်ကုတ်သွား၏။

‘သုံးယောက်လုံးနဲ့ ဟုတ်လား’

မြောင်ရှမ်းက ခေါင်းညှိတ်လိုက်၏။

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါမှ အချိန်ကုန်သက်သာမယ်မဟုတ်လား’

မြောင်ရှမ်း၏ စကားကြောင့် ရီအော့ခန်း၏တပည့်များ
ဒါထဲထွက်သွားကြသေးသည်။

ရီအော့ခန်း၏မျက်လုံးများကမူ ဘောက်ပသွား၏။

ယနေ့ညအဖို့ သူ့အတွက် ပြိုင်ဆက်ကောင်းတစ်ယောက်
မပြီဟုလည်း ကောင်းစွာနားလည်လိုက်၏။

သူနောက်ဆုံးတိထွင်ထားသော ခားကွက်ခနစ်ကွက်အား
မ်းအပ်လိုသည်နှင့် ရီအော့ခန်းက အတော်ဖြစ်သွားပြီဟု
တွေးလိုက်၏။

ရီအော့ခန်းက သူ၏တပည့်ဆယ်ဦးအား စိုက်ကြည့်လိုက်
၏။

မြောင်ရှမ်းအား အထင်သေး၍မရပါ။

မြောင်ရှမ်း၏ ခားပညာကို သူကြည့်ရှုနိုင်ရန်မှာ သူ၏
တပည့်များအပေါ် ကောင်းစွာမူတည်၏။

တိုက်ပွဲကို ခပ်ကြာကြာထိန်းထားနိုင်စေ မြောင်ရှမ်း၏
ခားပညာကို သူက ကြိုတင်ဆွဲလာခွင့်ရလေမဟုတ်ပါလား။

ထို့ကြောင့် သူက...

‘...သို့တင်... အမှတ်ကြောက်... အမှတ်ချစ်... မင်းတို့က
ဟေ့ ဒီက မိတ်ဆွေကြီးထဲက ခားပညာကို ဆည်းပူးကြပါ’
ဟု အမိန့်ပေးလိုက်လေသည်။

‘သူ၏ တပည့်များတွင် အမှတ်တစ်ဆယ့် အတွင်းအား
ကောင်း၏။’

အမှတ်ခြောက်ဆယ့် ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်ပြီး တိုက်ကွက်
ပေးပေးတတ်၏။

အမှတ်ချစ်မင်းမူ ကိုယ်ပညာကောင်းပြီး ခားကွက်
များကို လျှ မြန်စွာ အသုံးပြုတတ်၏။

သတ္တိ၏ တစ်ဦးချင်းသို့ ပညာသာ အာဟာရပင်အဆင့်မြင့်
နေပြီဖြစ်၏။

ယခုလည်း သုံးစာထက်ပေါင်းတိုက်ခိုက်ရမည်ဆိုလျှင် နဂိုထက်
ဆက်ဆံမက စွမ်းအားတိုးတက်လာမည် ဖြစ်ပေသည်။

သုတ္တံသုံးယောက် ပူးပေါင်းတိုက်ခိုက်လျှင် တော်ရုံအဆင့်
မြင့် ခားအမှတ်တစ်ယောက်ကို အလွယ်တကူ အနိုင်ယူနိုင်သည်
ဟု ရှိအောင်ခန့်က တွက်ဆပြီး ရွေးချယ်ပေးလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်
ပါသည်။

‘တိဇနးကျပ်ကပ်ရလုံး တိတိဆိတ်နေ၏။
အားလုံး၏မျက်လုံးအစုံသည် မြက်ခင်းပြင်ပေါ်တူရောက်
၏။’

မြက်ခင်းပြင်အလယ်တွင် မြောင်ရွှမ်းသည် သည်မြိန်စွာ
ပေါ်နေ၏။

အမှတ်တစ်၊ အမှတ်ခြောက်နှင့် အမှတ်ချစ်တို့သည် ဗို
လောက်ဆိုင် အနေအထားဖြင့် မြောင်ရွှမ်းအား ဝိုင်းရံထား
ကြ၏။

သုတ္တိလက်တွင်းမှ ပေါ်တို့သည် မီးရောင်ဖြင့် ဝမ်းထက်
ထောက်ပနေလေသည်။

အမှတ်တစ်က...

‘မိတ်ဆွေ ခားထုတ်လိုက်ပါ’

မြောင်ရွှမ်းက ပြုံးလိုက်၏။

‘ဝိတ်ချ... လိုအပ်တဲ့အချိန်မှာ ကျုပ်ရဲ့ခားကို မင်းတို့တွေ
ရမှာပါ’

အမှတ်တစ်က...

‘ကောင်းပြီလေ ခင်ဗျားခားထုတ်ဖို့အချိန်မရရင် ကျုပ်
တို့ကို အပြစ်မဆိုပါနဲ့’

သုသည် ဆဖော်နှစ်ဦးအား ချက်ချင်းပြလိုက်၏။

၈၄၂။ နန္ဒကျော်သူ

ထို့နောက် ဓားကိုငဲ့ ယမ်းကာ တိုက်ပွဲကိုစတင်လိုက်၏။

သူသည် အတွင်းအားကို အပြည့်အဝအသုံးပြုကာ ဓားကွက် သုံးကွက်တိတိ ထုတ်ဖော်တိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

ထိုအချိန်မှာပင် အမှတ်ခုနစ်သည် ပေါ့ပါးသောကိုယ်တွေ့ပညာကို အသုံးပြု၍ လျင်မြန်စွာရွှေ့လျားကာ မြောင်ရှမ်း၏ ခန္ဓာကိုယ်သုံးနေရာအား ဓားနှင့်ထိုးစိုက် တိုက်ခိုက်လိုက်စေသည်။

သူတို့နှစ်ဦး၏ တိုက်ခိုက်မှုတွင် တစ်ဦးကလေးပြီး တစ်ဦးက မြန်ဆန်သဖြင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် သူတို့၏တိုက်ခိုက်မှုကိုရှောင်တိမ်းရန် အလွန်ပင် ခက်ခဲပေသည်။

မြောင်ရှမ်းက ရှောင်တိမ်းခြင်းခဏ္ဍိပါ။

အင်္ကျီလက်ဖြင့် ငွေ့ယမ်းကာ အမှတ်ခုနစ်၏ဓားကိုလိပ်ယူဖမ်းဆွဲ၍ အမှတ်တစ်၏ဓားကို ခံပေးလိုက်၏။

‘ခြမ်း’

တစ်ဆက်တည်းပင် သူ၏ဘယ်သက်က အမှတ်ခုနစ်၏ ဓားကိုလက်ကို ပုတ်ချလိုက်သေးသည်။

‘ခြမ်း’

‘အား’

ခြမ်းအားက နှစ်ဆင့်သိုင်းအားမာန်(၃)ခွက် ၈၄၃

အမှတ်ခုနစ်မှာ ဓားလွတ်ကျသွား၏။

သူ၏လက်ကောက်ဝတ်တစ်ခုလုံး နာကျင်သွား၏။

ထိုစဉ် အမှတ်ခြောက်က ရုတ်ခြည်း မြေတွင်လိပ်ကာ မြောင်ရှမ်း၏ခြေထောက်နှစ်ဖက်ကို ဓားနှင့်ပိုင်းချလိုက်၏။

ဤက အခွံအရေးကိုစောင့်ပြီး အပိုင်တိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် တွက်ကိန်းလွဲသွား၏။

အကြောင်းမှာ မြောင်ရှမ်းသည် နေရာတွင်မရှိတော့သောကြောင့် ဖြစ်၏။

မြောင်ရှမ်းသည် ရုတ်ခြည်းရွှေ့လျားကာ အမှတ်တစ်၏ ခန္ဓာကိုယ်မှ သွေးကြောနေရာများကို လှမ်းထောက်လိုက်၏။

အမှတ်တစ်မှာ ထိတိလ်န့်စွာဖြင့် ဓားငွေ့ယမ်းပြီး နောက်ဆုတ်သွားရ၏။

မြောင်ရှမ်းသည် အမှတ်တစ်အား ဟန်ပြတိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်၏။

သူသည် ရုတ်တရက် အမှတ်ခြောက်ထံ ခုန်ဝင်သွား၏။

အမှတ်ခြောက်သည် ဓားချက်လွဲသွားသဖြင့် မြေပေါ်မှ ဖြန်အထဲတွင် သူ့ထံ မြောင်ရှမ်းခုန်ဝင်လာသည်ကို ရိပ်ခနဲ ရှေ့လိုက်ရသဖြင့် ဓားဖြင့်ဆီးကြိုကာ ခုတ်ချလိုက်၏။

www.burmeseclassic.com

ဆိုရာတွင် လူ၏လုပ်ရှားမှုက များစွာနောက်ကျသွား၏။
မြောင်ရှမ်း၏ခြေထောက်က ထူ၏ပုခုံးကို ကန်ချမိသွား
စေသည်။

‘စုန်း’

အမှတ်ခြောက်မှာ နောက်သို့လွှင့်စဉ်သွား၏။

သူ့အား မြောင်ရှမ်းကညှာတာပြီ၊ ပခုံးကိုသာ ကန်ချ
လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်ကို ကောင်းစွာနားလည်လိုက်၏။

ထို့ကြောင့် သူက တိုက်ပွဲအတွင်းမဝင်တော့ဘဲ နောက်
ဆုတ်သွား၏။

တစ်ခါချိန်အတွင်းမှာပင် အမှတ်ခြောက်နှင့် အမှတ်ခုနစ်
တို့ ရှုံးနိမ့်သွားရပြီဖြစ်၏။

အမှတ်တစ်ဆယ်မျက်နှာ ခည်းပျော့ဝသွား၏။

ရင်ထဲ၌ အလွန်ခံပြင်းသွား၏။

ဆူသည် ခားကို ဖမ်းကျပ်စွာဆုပ်ကိုင်လိုက်၏။

မြောင်ရှမ်းအား ပြင်းပြင်းထန်ထန်တိုက်ခိုက်ရန် ဆုံးဖြတ်
လိုက်၏။

ထိုစဉ်—

‘ရပ်လိုက်’

ရီဆော့ခန်း၏အမိန့်သံ ထွက်ပေါ်လာ၏။

အမှတ်တစ်မူစ ချက်ချင်းပင် နောက်ဆုတ်သွားစေသည်။

မြောင်ရှမ်းက...

‘ခင်ဗျားရဲ့တပည့်တွေ ဆိုးပါဘူ၊ တစ်နေ့ ခင်ဗျားရဲ့
ကံအရာကို ဆက်ခံနိုင်မှာပါ’

ရီဆော့ခန်းက...

ကျပ်တဝဇ္ဇာ ပြိုင်ဘက်များစွာရဲ့ တွေ့ကြုံယှဉ်ပြိုင်ခံသွား
တယ်၊ ဒီကနေ့တော့ ပြိုင်ဘက်ကောင်းတစ်ယောက်ရပြီလို့
ဆိုက်ပါပြီ’

မြောင်ရှမ်းက...

ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ကျပ်က သိုင်းပညာသာစမ်းသပ်
အပါ၊ ဒါကြောင့် ကျပ်ထိုယှဉ်ပြိုင်ပွဲမှာ အရှုံးအနိုင်
အနိုင်ရုံပဲ ပြိုင်ပါရစေ’

ရီဆော့ခန်းက...

‘မိတ်ဆွေပြောတစ သတစကျပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ခား
အသုံးပြုယှဉ်ပြိုင်မှာဖြစ်တဲ့အတွက် အနည်းနဲ့အများထိခိုက်
အနိုင်တာတော့ ကြိုတင်ဆက်ပေးပါရစေ’

မြောင်ရှမ်းက ရီဆော့ခန်းအား ဦးညွှတ်လိုက်၏။

‘ခင်ဗျားရဲ့စိတ်ထားကို စားစားပါတယ်၊ ကဲ...ကျပ်တို့
ကြည့်စို့’

၁၄၆ နဂါးချောင်း

မြင်းအင်းခက်ဆန် ဆိုင် အားမာန်(၁၂) ၁၄၇

ရီအော့ခန်းက ကွက်လပ်အတွင်းဝင်လာပြီး မြောင်ရွှမ်းနှစ်
မျက်နှာချင်းဆိုင်ရပ်လိုက်၏။

ထို့နောက် သူ၏ခါးမှခွေးကို ဆွဲထုတ်လိုက်၏။

အပြားကြီးပြီး ငေးလံသုသောခွေးသည် ရီအော့ခန်း၏
လက်တွင်း၌မူ အလွန်ပေါ့ပါးနေဟန်ရှိ၏။

‘မိတ်ဆွေ ခွေးထုတ်ပါ’

မြောင်ရွှမ်းက ခေါင်းညိတ်ရင်း သူ၏ခါးကိုထုတ်လိုက်၏။

သူသည် ရီအော့ခန်းအား ခွေးမထုတ်ဘဲ မယှဉ်အပ်
ကြောင်း နားထည်လိုက်သောကြောင့်ပင်ဖြစ်ပါသည်။

မြောင်ရွှမ်း၏ခါးမှ နှစ်ဘက်သွားခွေးဖြစ်၏။

နှစ်ယောက်စလုံး ခွေးထုတ်ကိုင်ထားပြီး တစ်ဦးကိုတစ်ဦး
အကဲခတ်နေကြပေသည်။

ရီအော့ခန်းက...

‘မိတ်ဆွေက ညွှန်သည်မို့ အရှင်စေတိုက်နိုင်ပါတယ်’

မြောင်ရွှမ်းက ခေါင်းခါယမ်းလိုက်၏။

‘ကျုပ်တို့သိုင်းပညာယှဉ်ပြိုင်ကစဉ် တယ်သူမှ အခွင့်အလမ်း
ပိုမိုရသကဲ့သို့ပင်’

‘ကောင်းပြီလေ’

ထို့နောက် နှစ်ယောက်စလုံး စကားပြောဖြစ်သောပုံပါ

တစ်ဦးကို တစ်ဦး အကဲခတ်လိုက်ကြ၏။

မကြာမီပင် နှစ်ယောက်စလုံး ပြိုင်တူပင် တိုက်ခိုက်လိုက်ကြ
သောသည်။

...၀...

‘ကျွန်း...’

‘ငြိမ်’

‘ငြိမ်း’

ခွေးသံများ ဆူညံနေ၏။

အန်ကျီသည် တိုက်ပွဲကို မျက်စိတောင်မခတ် ကြည့်ရှုနေ
သည်။

တိုက်ပွဲကား အလွန်ပင် ကြည့်ကောင်းလှ၏။

ရီအော့ခန်း၏ ခွေးပညာမှာ အလွန်ပင် အဆင့်အတန်းမြင့်
၏။

သူသည် ဂူသန်ဂိုက်၏ အက်ရွေးစဉ် ခွေးသမားဖြစ်ခဲ့သည့်
ခွေးလျှောက် ခွေးကို ကျွမ်းကျင်စွာ အသုံးပြုနိုင်၏။

သူ၏ ကြီးမားသောခွေးသည် ဆေးထဲတွင် တဝီဝီနှုတ် မြည်
သည်နေပေသည်။

www.burmeseclassic.com

မြောင်ရှမ်းကလည်း ခေသုမဟုတ်ပါ။

သူ၏ ဓားကွက်များက ထူးခြား ဆန်းကြယ်၏။

လျင်မြန်သလို တိကျ၏။

နှစ်ယောက်စလုံး ဓားကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် အသုံးချနိုင်ကြစေသည်။

သိုင်းကွက်တစ်ရာကျော်လစပြု ဖြစ်၏။

စည်သူမျှ အသာမရသေးပါ။

ထန်ကျားသည် ထိုတိုက်ပွဲမှ သိုင်းကွက် သုံးရာခန့်အထိ ယှဉ်ပြိုင်ပြီးမှသာလျှင် အရှုံးအနိုင်ပေါ်စည်ဟု အကဲခတ်မိ၏။

သူ၏ တစ်သက်တာတွင် အကောင်းဆုံး တိုက်ပွဲတစ်ခုကို ကြည့်ရှုရခြင်းဖြစ်၏။

သူသည် နှစ်ယောက်စလုံး၏ ဓားကွက်များကို လေ့လာ ဓူတိအားနေ၏။

တိုက်ပွဲကိုကြည့်ရင်း ပညာများ၊ ထိုးပွားစေ၏။

သူ၏ လက်ရှိဓားပညာသည် ထိုလူနှစ်ယောက်နှုမီယှဉ်လျှင် မိုးနှင့်မြေဟု ခံစားရ၏။

တစ်ဖန် ထိုနှစ်ယောက်၏ ဓားပညာနှင့် နဂါးစိမ်း၏ဓားပညာကို ယှဉ်ထိုးကြည့်လိုက်၏။

နဂါးစိမ်း၏ ဓားပညာကို စူးအကုန်အစင်မတွေ့ပေ။

သို့သော် သူ့အား တစ်ခဏနှင့် အနိုင်ယူနိုင်ခဲ့၏။

မည်သို့ဆိုစေ မြောင်ရှမ်း၏ ဓားပညာသည် နဂါးစိမ်းအား ယှဉ်ပြိုင်အနိုင်ယူနိုင်သည်ဟု ယုံကြည်၏။

မြောင်ရှမ်းထံ တပည့်ခံရန်ဆန္ဒများလည်း ပို၍ ပြင်းပြအောင် ဖြစ်သည်။

သူ၏ အစီအစဉ်ကို ဆက်လက် အကောင်အထည်ဖော်ရန် မိုးဖြစ်ချက်လည်း ပို၍ ခိုင်မာလစေလေတော့သည်။

တိုက်ပွဲကား ပြင်းထန်နေ၏။

ဓားရိပ်များ လူရိပ်များ ခွဲခြားမရတော့ပါ။

သိုင်းကွက် သုံးရာခန့် နောက်ရှိသပြီဖြစ်၏။

ထိုစဉ်....

‘ခြွမ်း’

ဓားသံတစ်ချက် မြည်ဟည်းသွား၏။

လူရိပ်များ ကွဲပြားသွား၏။

နှစ်ယောက်စလုံး နောက်ဆုတ်သွားကြ၏။

ကလေးကိုယ်တိုင် ခိုက်ကြည့်နေကြ၏။

ရီအော့ခန်းက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီ။

ကျုပ်ကို မထိခိုက်အောင် ညာတစ်ဘက်ကို ခိုက်နေတယ် ဆို
တာ ကျုပ်ပဲတယ်။ ခင်ဗျားရဲ့ခဏပညာကို ကျုပ် ကျေးကျေး
နပ်နပ် အရှုံးပေးပါတယ်။

ဟု ပြောလိုက်သေးသည်။

ထန်ကျုံး အံ့အားသင့်သွား၏။

ထူထိပ်ကို ကြည့်ခဲ့ရာ ချော်လှဲမှုမှ အသေရခဲ့ပါ။

ယခုမူ ရီအော့ခန်းက ကျေနပ်စွာပင် အရှုံးပေးနေသေး
သည်။

မြောင်ရှမ်းက...

ခင်ဗျားရဲ့ ခဏပညာက ကျွန်တော် တွေဖူးသမျှ ထဲမှာ
အကောင်းဆုံးပါပဲ။ ဒီကနေ့ ယှဉ်ပြိုင်ရတာကို ကျေနပ်ချိမဆုံး
ပါဘူး။ ကျုပ်ကိုသွားခွင့်ပြုပါ။

စုသည် စကားဆုံးသည်နှင့် ချားခနဲ လှည့်ကာ ထွက်ခွာ
သွားလေတော့သည်။

မြောင်ရှမ်း ထွက်ခွာသွားပြီ ဖြစ်၏။

ရီအော့ခန်းသည် နေရာတွင် ရပ်လျက်ရှိနေသေး၏။

အမှတ်တင်က မကျေမနပ်နှင့် မေးလိုက်၏။

‘ဆရာ...တို့ကပဲသာ အရှုံးအနိုင် မပေါ်သေးဘဲနဲ့ ဘာ
ကြောင့် အရှုံးပေးလိုက်ရတာလဲ’

ရီအော့ခန်းက သက်ပြင်းချလိုက်၏။

‘သိုင်းကွက် သုံးရာကျော်သာတဲ့အခါ ဘုရား ကျုပ်ကိုအပိုင်
ခိုက်ခိုက်နိုင်တဲ့ အခွင့်အရေးနှင့် ကြိမ်ရခဲ့တယ်။ ဘုရား အဲဒီအခွင့်
အရေးနှင့် ကြိမ်စလုံးကို ထောက်ပြရုံပဲပြန်ပြန်၊ မထိုက်ခိုက်ခဲ့ဘူး
တယ်လို့ တိုက်ခိုက်ခဲ့မယ်ဆိုရင် ကျုပ်အခုခါနဲ့ မော်တော်ရပ်
မှာ ဟုတ်တော့ဘူး’

အမှတ်တင် မျက်နှာပျက်သွား၏။

ရီအော့ခန်းက ဆက်ပြောလိုက်သည်။

‘ဒီလူဟာ စိတ်ထား အလွန်ကောင်းတယ်။ ခဏပညာစိတ်
အပြည့်အဝရှိတယ်။ ဘုရား ခဏပညာပေးပေးလို့ သွေးထွက်
မယ့်မူကို အထက်နိုင်ဆုံး ရှောင်ရှားတဲ့အချက်ကို ကျုပ် မချီး
ကျူး မလေးစားဘဲ နေနိုင်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် ကျုပ်က
သူ့ကို ကျေးကျေနပ်နပ်နဲ့ အရှုံးပေးခဲ့တာပါ’

စုသည် စကားဆုံးသည်နှင့် ချားခနဲ လှည့်ကာ ရပ်တန့်
အတွင်းသို့ ပြန်ဝင်သွားလေတော့သည်။

‘ရှမ်းစု...မင်း ဘယ်လိုသဘောချသလဲ’

ထန်ကျုံးက ခေးလိုက်သည်။

ရှမ်းစုက....

‘ဒီလူရဲဓားပညာ အလွန်ကောင်းတာသေချာတယ်’

‘အေး...ဟူ့ ဆီက ဓားပညာသရုပ် နဂါးစိမ်းကို ယှဉ်ပြိုင်နိုင်မယ်လို့ ကျုပ်သံကြည်တယ်။ သူ့ထွက်ကို အမှားသေချာတယ်နော်’

‘လာမ္မာပါသခင်လေး၊ သူက လှည့်က စန့်ကွမ်းတင်း ယှဉ်ပြိုင်ဖို့ ချိန်းဆိုထားပါတယ်’

‘ကောင်းပြီ၊ သူ့လှည့်ကဆွဲချက်ကောင်းနဲ့ ကျုပ်တို့အစီအစဉ်စမယ်’

ရှမ်းစု ထက်ပြင်းချလိုက်ပြီး—

‘အစီအစဉ်လွှဲချချင်ရင် သခင်လေးအသက်ဆုံးရှုံးနိုင်တယ် ဆိုတာကို ထည့်တွက်ဦးနော်’

ထန်ကျုံးက—

‘ကျုပ်နားလည်ပါတယ်၊ ကျုပ်အလွှာအိမ်ရှမ်းပြေးနိုင်မယ်လို့ ယုံကြည်ပါတယ်၊ မင်းစီစဉ်ပြီးတာနဲ့ ပြန်ပေးတာ၊ ကျုပ်နောက်မှပြန်ဆက်သွယ်မယ်’

‘ကောင်းပါပြီ သခင်လေး’

‘ဪ...ဘတ်ကျင်းကို မှာလိုက်ဦးမယ်’

‘ဘာများလဲသခင်လေး’

ထန်ကျုံးက အံ့ကြိတ်လိုက်ပြီး—

‘တကယ်လို့ ကျုပ်သေဆုံးသွားခဲ့ရင် ကျုပ်ရဲစဉ်းစိမ်ဥစ္စာအားလုံးကို မင်းတို့နှစ်ယောက် ထိုက်သင့်သလောက်ခွဲဝေယူပြီး ကျန်တာကို ဆင်းရဲအားတွေကို ဝေငှပေးလိုက်ပါ’

ရှမ်းစု မျက်နှာပျက်သွားသည်။

‘အ...သခင်လေး’

‘ကျုပ်ပြောသလိုသာ ဆောင်ရွက်ပါ၊ ကဲ...သွားပေတော့၊ ဒီကနေ့ကစပြီး မင်းနဲ့ ကျုပ် တွေစုစုမလိုတော့ဘူး၊ နဂါးစိမ်းကို အနိုင်ရပြီး ကျုပ်အသက်ရှင်နေသေးရင်တော့ အထောက်ပြန်လာခဲ့မှာပါ’

—၀—

လှည့်မြို့—

လှည့်မြို့သည် အလွန်ကြီးမားသော မြို့တစ်မြို့ဖြစ်၏။

လှည့်မြို့၏ မင်းလမ်းမတစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် စားသောက်ဆိုင်များ၊ တည်းခိုခန်းများ စပ်လျက်တည်ရှိနေ၏။

မင်း... ပေါ်ရှိ စားသောက်ဆိုင် ထစ်ခုအတွင်းဝယ်
မြောင်ရှမ်းသည် ထစ်ဦးကည်းထိုင်ကာ စားသောက်နေ၏။
သူသည် လှည်းမြို့မှ ကျော်ကြားသောသိုင်းသမားတစ်ဦး
ဖြစ်သည်။

စန်ကွမ်းထင်းနှင့် ယှဉ်ပြိုင်ရန် ဆောက်ရှိလာခြင်းဖြစ်သည်။
စန်ကွမ်းထင်းနှင့် ယှဉ်ပြိုင်ရန် သူဖိတ်စာပေးပို့ထားပြီး
ဖြစ်၏။

ယှဉ်ပြိုင်ရန် ရက်ချိန်းစေ့ရန် ရန်ကုန်ခရိုင်မှလိုက်သွား၏။
ထိုက အေးအေးဆေးဆေး အနားယူရန် စိတ်ကူးပြီး
လှည်းမြို့သို့ စောစောစော စောစော ဆောက်ရှိလာခြင်းဖြစ်သည်။

အေးအေးဆေးဆေးအနားယူရင်း သိုင်းပညာလေ့ကျင့်
နိုင်ရန် လှည်းမြို့အရှေ့ဘက်တွင် အိမ်ငယ်ကလေးတစ်လုံးကို
ငှားရမ်း၍ တည်းခိုလိုက်၏။

ယနေ့နံနက်ပိုင်း သိုင်းလေ့ကျင့်ပြီးစီး၍ စားသောက်
ဆိုင်သို့ လာဆောက်ကာ စားသောက်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

နံနက်စာစားချိန်မှ စားသောက်ဆိုင်တွင်းဝယ် လူအဝေး
များများ ရှိနေလေသည်။

မြောင်ရှမ်းက စားသောက်ပြီးသွားပြီးနောက် စားပွဲထိုး
ကို ခေါ်ကာ ငွေရှင်းလိုက်၏။

စားပွဲထိုးက ဦးညွတ်လိုက်ပြီး...

‘ရှမ်းပြီးပါပြီခင်ဗျာ’
မြောင်ရှမ်းအံ့အားသင့်သွား၏။

‘ဟေ့... ငါက အခုမှစားပြီးတာ ဘယ်တုန်းက ရှမ်းရသေး
လို့လဲ၊ မင်းမှားနေပြီ’

‘မမှားပါဘူးခင်ဗျာ၊ အခါကြီးအတွက် မိတ်ဆွတ်ဦး
စာကြိုတင်ရှင်းပေးအားပါဘယ်’

မြောင်ရှမ်း မျက်မှောင်ကုတ်သွား၏။

သူသည် လှည်းမြို့သို့ မနေ့ကမှ ဆောက်လာခြင်းဖြစ်၏။
ထုနှင့် သိကျွမ်းအမှုမရှိပါ။

ဘယ်ကမိတ်ဆွေများနည်း။

သူ စဉ်းစား၍မရပါ။

ထို့ကြောင့် စားပွဲထိုးအား မေးလိုက်၏။

‘နေပါဦး၊ ကျုပ်အတွက် ငွေရှင်းပေးတာ ဘယ်သူလဲ’

စားပွဲထိုးလေးက စားပွဲတစ်လုံးသို့ လှမ်းပြလိုက်၏။

မြောင်ရှမ်းက ကြည့်လိုက်ရာ သူ့အား ပြုံးကြည့်နေသော
လူငယ်တစ်ယောက်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။

ထိုလူငယ်သည် စိချမ်းပြည်နယ်တွင် သူနှင့်တွေ့ဆုံခဲ့သော
လူငယ်တစ်ဦးဖြစ်သည်ကို ချက်ချင်းမှတ်မိလိုက်၏။

ထိုစဉ်လူငယ်က သူ၏စားပွဲဆီနီး ဆောက်ရှိလာပြီး-

'ကျွန်တော် ထန်ကျုံးပါ၊ ဘဲဘ ကျွန်တော် ကို မှတ်မိခဲ့လား'

ဟု နှုတ်ဆက်လိုက်၏။

မြောင်ရှမ်းက-

'မင်းက ဝေါင်ဖန်ဆီသွားပြီး သိုင်းပညာသင်မယ့်ဆို အခု ဘယ်နှယ်ကြောဇီ ဒီကိုရောက်နေတာလဲ'

ထန်ကျုံးက ခုံတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်ပြီးမှ စိတ်ပျက်အေးစေသဖြင့် ပြောလိုက်၏။

'ဝေါင်ဖန်မကဘူး ကုန်းစုတဆီကိုပါ ရောက်ခဲ့ပါတယ်။ သူတို့က သူတို့သိုင်းပညာကို အစောဆုံးလို့ အထင်ရောက်နေတယ်။ သူတို့ရဲ့သိုင်းပညာကို သင်ပေးချင်စိတ်မရှိကြဘူး။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လဲ စိတ်ပျက်ပြီး အိမ်ပြန်လာခဲ့တာပါ'

မြောင်ရှမ်းက-

'မင်းအိမ်က ဒီလူယန်မှာလား'

'ဟုတ်ကဲ့ဘာဘ၊ အချိန်ရရင် ကျွန်တော် အိမ်ကိုလာလည်ပါဦး။ ဖေဖေတို့ကလဲ ဘဲဘကို တွေ့ချင်ကြပါတယ်'

မြောင်ရှမ်းက ရယ်မောလိုက်၏။

'ဘာလဲ၊ မင်းက ကျုပ်ဆီမှ သိုင်းပညာသင်ရဖို့အတွက် နည်းလမ်း.....'

သူ့စကားမဆုံးမီ ထန်ကျုံးက လက်ကပြလိုက်၏။

'ကျွန်တော် သိုင်းပညာသင်ယူဖို့ စိတ်ကူးမရှိတော့ပါဘူး'

'ဒါနဲ့ မင်းမှစ ရန်သူရှိတယ်ဆို'

'ဟုတ်ကဲ့၊ ဘဝအတွက်နိုင်ငံမှလဲ သူ့ကို ကျွန်တော်မှ ယှဉ်မယှဉ်နိုင်ဘဲ လက်လျှော့လိုက်ပါပြီ၊ ဒါထက် ဘာမှတည်း အခက်အခဲများရှိလေလား'

မြောင်ရှမ်းက....

'ကျုပ်တည်းခိုဖို့နေရာရှိပါတယ်'

'ကောင်းပါပြီ၊ ဘဲဘ တစ်ရက်ရက်လာလည်ဖို့ ဖိတ်ပါရအောင်၊ ကျွန်တော် မိသားစုနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးချင်လို့ပါ'

မြောင်ရှမ်းက စဉ်းစားလိုက်ပြီး-

'မင်း ဘဲဘအခွင့်အရေးမှ တောင်းဆိုရင် ကျုပ်လာခဲ့မယ်'

'စိတ်ချပါခင်ဗျာ၊ ဒီညလာနိုင်မလား၊ ညစစစိစဉ်ထားပါရစေ'

'ကေခင်းပြီ၊ ကျုပ်လာခဲ့မယ်'

'ကျွန်တော် အိမ်က မြို့တောင်ဘက်အစွန်ဆုံးက အနီးဆောင်အေးသုတ်ထားတဲ့အိမ်ပါ၊ သိသာပါတယ်'

၁၅၀ နန္ဒကောရီသူ

မြောင်ရှမ်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။
 ထန်ကျုံးက မြောင်ရှမ်းအား ဝါရဝပြုလိုက်ပြီ။
 'ဒါဆို ကျွန်တော့်ကို သွားခွင့်ပြုပါဦး။ ပေဇံတို့ကို
 ထတင်းပေးလိုက်ချင်လို့ပါ။'
 ဟု နှုတ်ဆက်ကာ စားသောက်ဆိုင်အတွင်းမှ ထွက်ခွာ
 သွားလေသည်။
 မြောင်ရှမ်းသည် ထန်ကျုံးအား ဆူတပည့်အဖြစ် မွေး
 ထင်၏။
 ဘို့သော် သူက မအေးလပ်ပါ။
 ပြည်မအနှံ့ သိုဝ်းပညာယှဉ်ပြိုင်ရန် စိတ်ကူးရှိသေး၏။
 တစ်ဖန် ထန်ကျုံး၏ ညစ်ချင်သော စိတ်ဒေသကို ကြွေကံ
 လှပါ။
 တစ်ဖန် မာနကလည်း ကြီးသေး၏။
 ထို့ကြောင့် သူက တပည့်အဖြစ် လက်မခံခြင်းပင် ဖြစ်၏။
 ယခုလည်း စာအားညစာဖတ်ကျွေးပြီး အားလုံးကဝိတ်ရှိ
 တောင်းပန်ပြောဆိုပြီးမှ စိုးသဖြင့် ကြိုတင်ပိတ်ဆို့ကိခြင်းဖြစ်၏။
 ထန်ကျုံးက မနေရဲ၏။
 တပည့်အဖြစ်မလိုချင်သူက တပည့်မခံချေ။

ကြမ်းတမ်းဝက်ဆန် လိုင်းအားစာန(၃)ဆင့် ၁၅၁

ဤအချက်ကလည်း လူ့အတွက် အနှောင့်အယှက် ဖြစ်ရ
 ပေသည်။
 မြောင်ရှမ်းက သက်ပြင်းချရင် အေးသွေးစကို ဖြာသောကံ
 ထိုက်၏။
 လူသည် စာသောက်ဆိုင်အတွင်းမှ ထွက်လာခဲ့သော
 ဟည်။

...

ည
 မောင်ရီသန်းရှေ့ပြီ ဖြစ်သည်။
 မြောင်ရှမ်းသည် ထန်ကျုံး၏ အိမ်သို့ ရောက်ရှိလာ၏။
 ထန်ကျုံး၏ အိမ်သည် မြို့စွန်တွင်ရှိပြီး အနီးရောင်ဆေးယုတ်
 ကားရာ ထင်ရှားနေသဖြင့် ရွှေလိုက်ရသည့် ရောက်လာခြင်းဖြစ်
 သည်။
 ထန်ကျုံးသည် မြောင်ရှမ်းအား ဝမ်းသာအားရ ဆီးကြို
 လိုက်၏။
 ထိုနေ့အက် ညှော်ခန်းတွင် နေရာချပေးလိုက်၏။
 ညှော်ခန်းတွင်းရှိ စားပွဲတွင် စားသောက်ဖွယ်ရာများအလှူ
 ပယ် ခမ်းကျင်းထားသည်ကို တွေ့ရ၏။

ကြောမိ ညှော်ခန်းတိုင်းသို့ အသက်ငါးဆယ် ဝန်းကျင်ခန့်
ဇနီးမောင်နှံ နှစ်ဦး အသက်ဆယ်နှစ်ကျော်ခန့် ကလေးငယ်တစ်ဦး
ဝင်ရောက်လာ၏။

ထန်ကျုံးက ထိုဇနီးမောင်နှံအား သူ၏မိဘနှစ်ပါးအဖြစ်
ကလေးငယ်အား ထူထောင် ညီငယ်အဖြစ် မြှောင်ရွှမ်းအား မိတ်
ဆက်ပေးလိုက်၏။

ထန်ကျုံး၏ မိဘနှစ်ပါးက မြောင်ရွှမ်းအား လေးလေး
စားစား ဝါရဝပြုကာ ကြိုဆိုနှုတ်ဆက်လိုက်၏။

မြောင်ရွှမ်း အနည်းငယ် အံ့အားသင့်မိ၏။

ထန်ကျုံး၏ မိဘနှစ်ပါးနှင့် ညီငယ်သည် ထန်ကျုံးနှင့်
ရုပ်ရည်ခြင်း သိပ်မတူပါ။

ထန်ကျုံး၏ မိဘနှစ်ပါးမှာ ရိုးသားသော တောရသူတော်
ဆေးများနှင့် တူလှသည်ဟု ဓူတိချက်ချမိ၏။

ညစာစားပွဲကား ပျော်ရွှင်ဖွယ်ကောင်းလှ၏။

စကားအပြောဆုံးသူမှာ ထန်ကျုံးပင်ဖြစ်၏။

ထန်ကျုံး၏ မိဘနှစ်ပါးမှာ အစဉ်ပြုံးနေပြီး စကားနည်း
လှ၏။

တစ်ခါ တစ်ရံမှသာ ပြောဆိုပေသည်။

မြောင်ရွှမ်းသည် ရိုးသားဖြူစင်သော ထိုလင်မယားအား
ထဘောကျမိ၏။

ထို့ကြောင့် သူက စပ်စုလိုက်၏။

‘ခင်ဗျားတို့မှာ ရန်သူရှိဘယ်လို ထန်ကျုံးက ပြောတယ်၊
ဗျားတို့လို ရိုးသားတဲ့လူ၊ သိုင်းပညာမတတ်တဲ့လူက ဘယ်လို
ဖြစ်ဦး ရန်သူရှိတာလဲ’

ထန်ကျုံး၏ ဖခင်က ထက်ပြင်းချလိုက်ပြီး...

‘ပြဿနာက ကျုပ်ရဲ့သားကြီးက စခဲ့တာပါ’

မြောင်ရွှမ်းက...

‘သားကြီးရှိသေးတယ် ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါတယ် အခုတော့ ဆေးဆိုးသွားပါပြီ’

မြောင်ရွှမ်း ဆက်ပြင်းချလိုက်၏။

ထန်ကျုံး၏ ဖခင်က...

‘ကျုပ်သားကြီးနဲ့ သားလတ်ဟာ သိုင်းပညာဝါသနာပါ
တယ်၊ သားကြီးက သိုင်းလောကထဲ ဝင်ရောက်ခဲ့တယ်၊
မိမိတစ် ခုရန်သူရှိခဲ့တယ်၊ သူ့ရဲ့ရန်ငြိုးဟာ ဆူဆေးသွား
တောထဲမှာ ကျုပ်တို့မိသားစုအပေါ် ကျန်ရစ်ခဲ့တယ်’

‘ဘယ်လို ရန်မျိုးလဲ’

‘သူ့ရဲ့ ရန်သူဟာ ကျုပ်တို့တစ်မိသားစုလုံးကို ရှင်းပစ်ပေး
ကြိုးဝါးခဲ့တယ်လေ၊ ဒါပေမယ့် ဒါဟာ စကားအဖြစ်
မကလေး ဖြစ်နိုင်ပါဘယ်၊ ကျုပ်တို့က သိုင်းလောကနဲ့ ပတ်

၁၆၅

သက်တဲလူတွေမှ မဟုတ်ဘဲ ဒါကြောင့်လဲ သားလက်ထန်ကျုံးကို သိုင်းပေးကတဲ မဝင်ဖို့ တာမြစ်နေရတာပေါ့။

ထန်ကျုံးက...

‘ဝိတ်ချပါပေးဒေ၊ ကျွန်တော် သိုင်းလောကထဲမဝင်တော့ပါဘူး’

မြောင်ရှမ်းက...

‘ထန်ကျုံး...မင်းရဲ့ ရန်သူဟာ အခက်ကို ရက်စက်ချင်ပါလား၊ သယ်သူများလဲ’

ထန်ကျုံးက...

‘ဒါက ပြီးခဲ့ပါပြီ၊ သားလိုက်ပါတော့ ညာ ဓားပျံမှ ပျော်ပျော်ခွင့်ခွင့် စားစောက်တာ တောင်ပေါ်တယ်’

မြောင်ရှမ်းကထဲ ထန်ကျုံး မပြောချင်မှန်း သိလိုက်တခြင်း ဆက်မမေးတော့ပါ။

ထိုညစာကို အားလုံး ပျော်ပျော်ပါးပါးနှင့် စားစောက်လိုက်ကြတော့တော့သည်။

ညဉ့်ခင်းတော်နက်မှပင် မြောင်ရှမ်းသည် ထန်ကျုံး၏ အိပ်ရာထဲ လာခဲ့လေတော့သည်။

အနွယ်သည် ထန်ကျုံးတို့အိပ်သည့် ထိုညတွင် ကျားချစ်အစည်းကိုသာ ခြံတင်သိခဲ့ပါလျှင် မြောင်ရှမ်း ထိုညစာဖြင့် ဖြစ်စည် ဖျတ်ပါချေ။

ကြမ်းတမ်းခက်ထန် ဆိုင်းသားမာန်(၃)သိမ်း ၁၆၆

‘ဝူ...ဟန်ဆောင်ရတဲ့အလုပ်က ပပ်ပန်းတယ်ကွ’

ထန်ကျုံးက ပြုံးလိုက်ပြီး...

‘ဘာမှ မခက်ပါဘူးဗျာ အခုပြီးသွားပါပြီ’

ထန်ကျုံး၏ မိဘအဖြစ် ဟန်ဆောင်ပေးကြသူများသည် ယန်နှုတ် ဆယ်မိုင်အကွာ ရွာသေးတစ်ရွာမှပင်ဖြစ်၏။

တစ်ညသာ မိဘအဖြစ် ဟန်ဆောင်ပေးရုံဖြင့် သူတို့ တစ်နှစ်စာဝင်ငွေရရှိမည်ဆိုသောကြောင့် ထာရောက်ဟန်ဆောင်ပေးခြင်းဖြစ်၏။

သို့တော် ရိုးသားသော ရွာသားများဖြစ်၍ တစ်ခဏတာ ဟန်ဆောင်ပေးရသည်ပင် အစော်ပပ်ဝန်းကာ စိတ်ဆိုးနွမ်း၏။

ထန်ကျုံးက ငွေတုံးကလေးများအား ပေးလိုက်ပြီး...

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ၊ မနက်ကျပြန်နိုင်ပါပြီ’

ရွာသားလင်မယားက ထန်ကျုံးအား ဦးညွှတ်လိုက်၏။

‘ကျေးဇူးပါပဲ ထခင်လေး’

‘ကဲ...ကဲ...အနားယူကြတော့၊ မနက်ဖြန်ဆို ပြန်လို့ရပါပြီ’

ရွာသားလင်မယားနှင့် ကလေးက ထန်ကျုံးအား ဦးညွှတ်ကာ အတွင်းခန်းသို့ ဝင်သွားကြ၏။

ထန်ကျုံး သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

‘ဆပြစ်မဲ့တဲ့ ခပ်ဗျားထို့ကို စတေးရမှာ ကျုပ် ခိတ်
မကောင်းပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ်ရှာ ရွေးချယ်စရာလမ်းခွံ
တဲ့အတွက် ခွင့်လွှတ်ပါဗျာ’

... ၀ ...

‘ဒေါ်’

အဝေးမှ အုန်းမောင်းခေါ်သံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာ
သည်။

ညဉ့်နက်နေပြီဖြစ်၍ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး ထိတ်ဆိတ်နေ
၏။

အိမ်တိုင်းလိုလို မီးများပိုတိတေး၍ ညဉ့်သည် ပို၍မှောင်
မည်းနေပေသည်။

ထိုသို့ မှောင်မိုက်ခြင်းကို အကာအကွယ်ယူကာ လူတစ်စု
သည် မြို့တောင်ဘက်သို့ ပြေးလွှားလာနေကြ၏။

စုစုပေါင်း ဆယ်နှစ်ယောက်ခန့်ရှိ၏။

ထူထုံ၏ငယ်ထဲတွင် လက်နက်မျိုးစုံ ကိုင်ဆောင်ထားကြ
၏။

ထိုလူစုသည် အနက်ရောင်ဝတ်စုံများ ဝတ်ဆင်ထားကြပြီး
ရှက်နာတုန်လည်း ပဝါများစည်းနှောင်ထားကြ၏။

ထိုလူစုသည် ပြေးလွှား လာနေကြသော်လည်း အသံ
မရှိစဉ် မျှမထွက်ပါ။

လှုပ်ရှားမှုက ပေါ့ပါးညင်သာ၏။

ထို့အပြင် ထိုကဲ့သို့ ညဘက်လှုပ်ရှားခြင်းမျိုးတွင် ကျွမ်း
ကျင်ကြသော လက္ခဏာလည်းရှိပေသည်။

မကြာမီ ဝတ်စုံနက် ဆယ်နှစ်ယောက်သည် မြို့စွန်ဘက်သို့
ရောက်ရှိလာ၏။

သူတို့သည် အနီးရောင်ဆေးခြယ်စာထားသောအိမ်ကို မသိ
ဘာ ဝိုင်းရံလိုက်ကြလေသည်။

‘ဒီအိမ်ပဲမဟုတ်သေး အမှတ်တစ်’

အမှတ်တစ်က...

‘ဟုတ်တယ်’

‘ကျုပ်တို့ ဘယ်သူ့ကို ရှင်းရမလဲ’

‘တွေ့သမျှ လူအားလုံး ရှင်းပစ်ရမယ်၊ တစ်ယောက်မှ
လွတ်စေရဘူးလို့ အလုပ်ရှင်က ပြောခဲ့တယ်’

‘ကောင်းတယ်၊ လူရှာမနေရတော့ဘူး’

အမှတ်တစ်က ဇက်ဝေ့ယမ်းလိုက်ပြီး...

‘အုပ်စုခွဲပြီး တစ်ပြိုင်တည်း ဝင်မယ်၊ အယ်သုဗ္ဗ အစွန်
တေးနဲ့’

ထိုလူတစ်ဆယ့်နှစ်ယောက်ကား ရှမ်းစု ငှားရမ်းခဲ့သော
ကြေးတန်းစားလူသတ်အများစုပင် ဖြစ်၏။

ထန်ကျူးခါးခိုင်းစင်ချက်အရ ရှမ်းစုက ထန်ကျူးတို့ အား
လုံးကို သုတ်ဆင်ရန် ငှားရမ်းခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

ကြေးတန်းစားလူသတ်အများဆယ့်နှစ်ယောက်သည် အိမ်
အနီးသို့ ဆုံဖွဲ့ခဲ့ကာ ခြေသံလုံလုံဖြင့် ချဉ်းကပ်လာကြလေ
တော့သည်။

...

မှောင်ရိပ်ထဲတွင် ထန်ကျူးရှိနေ၏။

သူသည် ယနေ့ညတွင် ကြေးတန်းစားလူသတ်အများစုများ
ထောက်ခံလှူဒါန်းမှုကို တို့တင်သိရှိထား၏။

ထို့ကြောင့် ‘ပုန်းအောင်းကာ စောင့်နေ၏။’

ကြေးမီ အိမ်အနီး ချဉ်းကပ်လာသော ကြေးတန်းစား
လူသတ်အများစုကို တွေ့လိုက်ရ၏။

‘ငါ့အစဉ်စော့မယ်၊ ကွက်တိလှုပ်ရှားနိုင်မှသာ ဖြစ်
မယ်၊ နို့ဖျတ်ရင် ငါ့အသွားနိုင်မယ်’

တေးရင်း အမှောင်ရိပ်ထောင့်တွင် ပုန်းနေလိုက်လေ
၏။

ကြေးမီပင်...

‘ပုန်း’

‘ပုန်း’

အိမ်ရှေ့တံခါးနှင့် အိမ်ရှေ့ကံပေးတံခါး ပြီးတူ ပွင့်
၏။

ကြေးတန်းစား လူသတ်အများစုရှိသည် အံ့ရှေ့နှင့်
အနက်မှ တစ်ပြိုင်တည်း ပြေးဝင်လာကြ၏။

ဆူညံသံများကြောင့် ရွာအားနှိုးမောင်နှံနှင့် ကလေးတို့
အနောက်မှ ထွက်လာရာ ကြေးတန်းစားလူသတ်အများစုများ
ပတ်ပတ်တိုးမိသွားလေသည်။

ကြေးတန်းစားလူသတ်အများစုကား မြန်ဆန်စွာ လှုပ်
ရှားလိုက်ကြ၏။

‘အား’

‘အမယ်လေး’

စူးရှကောင်စွာ ဇော်ဟန်သံများ ထွက်ပေါ်လာပြီး
အိမ်သားစုလုံး ကြမ်းပြင်ပေါ် အတုံးအရုံး လဲကျသွားလေ
သည်။

အမှတ်တစ်က...

'အားလုံးလေးယောက်၊ တစ်ယောက်ကျန်ရစ်ခဲ့မယ်'

ဟု အတိပေးလိုက်၏။

မှောင်ရိပ်အတွင်းမှ ထန်ကျူးသည် သူလုပ်ရှားရန် အချိန်ကျဆုတ်လာပြီဖြစ်ကြောင်း နားလည်လိုက်၏။

သူသည် အပြစ်ဘက်တွင် စောင့်နေသော ကြေးစားလူသတ်သမားများထံ တစ်ယုန်ထိုး ပြေးဝင်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ကြေးတန်းစား လူသတ်သမား လေးယောက်သည် အိမ်တွင်းမှ ပြေးထွက်လာသူကို ရှင်းရှန် တာဝန်ယူသားရ၏။

ထို့ကြောင့် သူတို့က အိမ်တွင်းဘက်သာ စိုက်ကြည့်နေကြ၏။

ထိုအခါ အပြစ်ဘက် အမှောင်ရိပ်အတွင်းမှ ထန်ကျူးပြေးထွက်လာသည်ကို သတိပြုမိပါ။

ထန်ကျူး အနားဆုတ်လာမှပင် သိလိုက်ကြရ၏။

သူတို့သည် ထိတ်လန့်စွာဖြင့် ချက်ချင်းခုခံလိုက်ကြ၏။

ထန်ကျူးက ဓားကို သွက်ထက်စွာ ဝှေ့ယမ်းတိုက်ခိုက်လိုက်ရာ—

'အား'

'အမယ်လေး'

'အ...နို့'

ကြေးစားလူသတ်သမားလေးယောက်သည် အဝိုက်မိသွားပြီး ထန်ကျူး၏ ဓားချက်အောက်ဝယ် အသက်ပျောက်သွားလေသည်။

ထိုစဉ် အိမ်ထဲမှ ကြေးစားလူသတ်သမားနှစ်ယောက် ပြေးထွက်လာ၏။

သူတို့လူလေးဦး သေဆုံးသွားသည်ကို တွေ့သောအခါ ဒေါသခြေခင်းခြေခင်းထွက်သွားကြလေသည်။

'ဟေ့...မလွတ်စေနဲ့'

'မိမိကောင်ကိုသတ်ပစ်'

ဟု ကြုံးဝါးရင်း ထန်ကျူးဆီသို့ တစ်နှိန်ထိုး ပြေးလာကြလေသည်။

ထန်ကျူး သဘောကျစွာ ပြုံးလိုက်၏။

ယခုအထိ သူ၏အစီအစဉ်များ ချောမွေ့နေသည် ဟုတ်ပါလား။

ကြေးစားတို့သည် သူတို့လူလေးယောက် ကျဆုံးခဲ့သဖြင့် သူ့အား အလွတ်ပေးတော့မည်မဟုတ်ပါ။

သူ့နောက်သို့ လိုက်ကြတော့မည်သာဖြစ်၏။

ထန်ကျုံးသည် ချစ်ခင်လှည့်ကာ ပြေးထွက်လာ၏။
သူ၏နောက်မှ ကြေးစားများလှည့်သောများက ထန်ကျုံး
ကဲ့သို့ လိုက်ပါလာကြသေးတော့သည်။

...၀...

ထန်ကျုံးသည် မြို့အရှေ့ဘက်သို့ ဦးတည်ပြေးလာခဲ့၏။
သူ့နောက်မှ ကြေးစားများက လိုက်ပါလာကြ၏။

စမ်းတစ်လျှောက် သူက ရပ်စောင့်ကာ တိုက်ခိုက်လိုက်၊
လှည့်ပြေးလိုက်ဖြင့် ကြေးစားများကို ခေါ်ဆောင်ဆောင်
ဆွပေးလေခဲ့၏။

သို့မှသာ ကြေးစားများသည် သူ့နောက်သို့ သဲကြီးမဲကြီး
လိုက်လာကြသည်ဟုတ်ပါလား။

ထိုသို့ ပြေးရင်းတိုက်ခိုက်ရင်းဖြင့် မြို့အရှေ့ဘက် ဖမ်း
ကြားတစ်ခုအတွင်းသို့ ရောက်ရှိလာ၏။

ထိုလမ်းကြားအတွင်း ရောက်သောအခါ ထန်ကျုံးက
ခပြေးတော့ပါ။

သူသည် ကြေးစားများအား ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်၏။
ကြေးစားများကလည်း ချက်ချင်းပင် ဝိုင်းရံကာ တိုက်ခိုက်
လိုက်ကြ၏။

ထန်ကျုံးက ဓားကို တခုကြမ်းစေ့ယမ်းရင်း...
'ငါမိသားစုကိုသတ်တဲ့စပြိုင် ဝါဆိုပါ ဝိုင်းပြီ ခုတီချင်
ကြတယ်၊ လူယုတ်မာတွေ မင်းတို့ကို ဝယ်တော့မှ အညံ့ခေ
ဘူးကွ'

ဟု အော်ဟစ်ကာ ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

တိုက်ပွဲကား ပြင်းထန်လှ၏။

ကြေးစားများကား ထန်ကျုံးကိုအထောက်အကူ
ပင် တိုက်ခိုက်နေ၏။

သူတို့၏ တိုက်ခိုက်မှုကား ပြင်းထန်လှ၏။

ထန်ကျုံး၏ ဆိုင်းမညွှတ်သည် ကြေးစားတစ်ဦးစီနှင့် ယှဉ်
ယှဉ် ဖြင့်မား၏။

သို့ဆော် ကြေးစားရှစ်ယောက်နှင့် တိုက်ခိုက်ရသောအခါ
ထွက်မှု အခြေအနေအထားလည်းကောင်း။

သိုင်းကွက် တစ်ရာခန့် ရောက်လာသောအခါ ထန်ကျုံးမှာ
အထောက်အကူ ခုခံနေရသော အနေအထားသို့ ရောက်ရှိလာ၏။

ကြေးစားရှစ်ယောက်သည် ထန်ကျုံးအား ပြေးပေါက်မရှိ
အောင် ပိတ်ဆို့တိုက်ခိုက်သေးခြင်းဖြစ်ရာ ယခု သူကထွက်ပြေး
၍လည်း ရေခဲတော့ပါချေ။

ထန်ကျုံးထိတိလန့်သွား၏။

ဤအတိုင်းသာ အက်လက် တိုက်ခိုက်သွားရလျှင် နောက်
ထပ် သိုင်းကွက် သုံးဆယ်ခန့်အထိပင် သူ့ခွန်ခိုင်းစွမ်းရှိ မရှိမသေ
ချာတော့ပါ။

‘ငါ့ကွက်ကိန်း လွဲပြီသေး’

‘မြောင်ရှမ်း ဘာကြောင့် ထွက်မလေသေးလဲ’

‘ခုကွပ်-မြောင်ရှမ်းသာထွက်မလေရင် ငါ့သေတော့မှာပဲ’

အထွေးများ ယေချက်ယက်ခတ်အစဉ်။

မှန်သည်။ သူသက် သူ၏ မိသားစုတစ်ခုလုံးအား ရန်သူက
လုပ်ကြံသည်ဟု မြောင်ရှမ်းယုံကြည်အောင် အကွက်ဆင်ခဲ့ခြင်း
ဖြစ်၏။

ထိုသို့အကွက်ဆင်ရာတွင်လည်း ဟာကွက်မရှိအောင် ရှမ်းစုံ
အား ကြေးစားလှသတိသမားများ ငှားရမ်းခိုင်းကာ တကယ်
ပင် အသေသတ်ခိုင်းခဲ့၏။

သူ၏ မိဘဟန်ဆောင်ထားသူများကား သူ၏ အကြံစေ့
တွင် စသေးခံများဖြစ်သွားရချေပြီ။

ယခု ထိုက မြောင်ရှမ်းတည်းခိုနေသော အိမ်သက်ပြေးလာ
ပြီးမှ ရန်သူများနှင့် တိုက်ခိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

တိုက်ပွဲမှာ လုပ်ပွဲမဟုတ်ပါ။

တစ်ဦးကိုတစ်ဦး အသေသတ်သည့်ပွဲဖြစ်၏။

ထိုတိုက်ပွဲကိုမြောင်ရှမ်းမြင်လျှင် မနေနိုင်ဘဲထွက်ကာ သူ့
အား ကူညီမည်ဟု ယူဆထား၏။

မြောင်ရှမ်းဝင်ပြီးကူညီသောသည်နှင့် သူ့အစီအစဉ်တစ်ဝက်
အောင်မြင်သွားပြီ ဖြစ်၏။

ကျန်တစ်ဝက် အောင်မြင်ရန်ကား ခဲမဲယဉ်းတော့ပါ။

သို့သော် ခုထိ မြောင်ရှမ်းထွက်မလာသဖြင့် ထန်ကျူးမာ
ကြေးစားများနှင့် အသေအလဲ တိုက်ခိုက်နေရတော့သည်။

....၀....

အိမ်ခေါင်မိုးတစ်ခုပေါ်တွင် လူတစ်ယောက်ထိုင်နေ၏။

ထိုလူကား မြောင်ရှမ်းပင်ဖြစ်သည်။

မြောင်ရှမ်းသည် အိပ်ပျော်နေရာမှ လမ်းကြားတွင် ပြေး
စွားလာသော ခြေသံများကြားသောအခါ နိုးလာ၏။

ထိုနောက် တိုက်ခိုက်သံများကြားသောအခါ သူကထကြည့်
မိက်၏။

လူငယ်တစ်ယောက်အား လူတစ်စုကဝိုင်းရံတိုက်ခိုက်နေသည်
ကို တွေ့လိုက်ရ၏။

သူက တိုက်ပွဲကို အကဲခတ်ရန် ခေါင်မိုးပေါ် တက်ထိုင်ပြီး
ကြည့်လိုက်၏။

စနေ၊ နဂါး၊ ကြေးမုံ၊

ဝိုင်းအတိုက်ခံရသော လူငယ်သည် ထန်ကျုံ့ ဖြစ်နေသည်ကို
တွေ့သောအခါ အံ့အားသင့်သွား၏။

သူသည် တိုက်ပွဲကို ဆိုက်ကြည့်နေမိ၏။

ကြည်ရင်းမှ ထန်ကျုံ့အား ကြေးစားများက ခိုင်းတိုက်
ခိုက်နေခြင်းဖြစ်သည်ကို သိလိုက်၏။

ဈာန် အရှုပ်အရှင်းထဲ ပေါ်လို၏။

ထန်ကျုံ့၏ သိုင်းပညာ စဆိုးပါ။

ထိုကြေးစားများလက်မှ အလွတ်ရှင်းပြေးနိုင်သည်ဟု ယုံ
ကြည်၏။

သို့သော် ထန်ကျုံ့က မပြေးဘဲ ရန်သူများနှင့် ပြင်းပြင်း
ထန်ထန် တိုက်ခိုက်နေ၏။

အများနှင့်တစ်ယောက်။

ထို့အပြင် အလွတ်အကြံရှိသူကလေး လူသတ်သမားတို့၏
ဝိုင်းဝန်းတိုက်ခိုက်ခံရသောထံ ထန်ကျုံ့ ပရိမရဲနှင့် ခုခံနေ
သည်ကို တွေ့သရ၏။

ထန်ကျုံ့၏ အခြေအနေ ခဏောင်းတော့ပါ။

ကြေးစားတို့သည် ဟန်ပြု တိုက်ခိုက်နေခြင်းမဟုတ်ဘဲ ထန်
ကျုံ့အား အသေသတ်နေခြင်းဖြစ်သည်ကို သူကောင်းစွာ သိ
လိုက်သည်။

ကြမ်းတမ်းစွာ တိုက်ခိုက်သောအခါ (၃) ဒီဇင်ဘာ ၁၇၅၅

သူ့လက်ဝိုက်ကြည့်နေနိုင်တော့ပါ။

ခေါင်မိုးပေါ်မှ ခုန်ချကာ တိုက်ပွဲကြားသို့ ပြေးဝင်သွား
လေတော့သည်။

၀...

ထန်ကျုံ့၏ အခြေအနေမှာ ဆိုးရွားသေးသည်။

သူ၏ပခုံးတွင် ဒဏ်ရာတစ်ချက် ကျောတွင် ဒဏ်ရာတစ်ချက်
ရှိနေပြီဖြစ်သည်။

သူ၏တိုက်ခိုက်မှုကလည်း အားပျော့သေး၏။

မကြာမီ သူ့သေရသောတံ့မည်သောဟု တွေးလိုက်၏။

ထိုစဉ်မှာပင် တိုက်ပွဲအတွင်းသို့ လူရိပ်တစ်ရိပ်ကျရောက်လာ
သည်။

‘ခြစ်...’

‘ဝုန်း...’

‘အား’

ကြေးစားလူသတ်သမားသုံးယောက် ခုခံကာ သူ့ခိုက်
ထွား၏။

မြောင်ရွှမ်းရောက်ရှိလာခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

၁၇၆

ထန်ကျုံးပျော်ရွှင်သွား၏။

ထု၏ အစီအစဉ်အတိုင်း ဖြစ်သေပြီ မဟုတ်ပါလော့။

မြောင်ရှမ်းက—

‘ထန်ကျုံးတောင့်သား၊ ကျုပ်ရောက်သောပြီ’

ထန်ကျုံးက အားတက်သွားဟန်ဖြင့် ကြေးစား လူသတ်
သမားများကို တရကြမ်းပင် တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

ထန်ကျုံးနုစို့ မြောင်ရှမ်းတို့ နှစ်ဦးပေါင်း တိုက်ခိုက်ဆိုက်
သောအခါ ကြေးစားလူသတ်သမားတို့ အခြေအနေမကောင်း
တော့ပါ။

‘ကျီဟို...’

ပြေးကြစို့ဟု အချက်ပေးလိုက်ပြီး အားလုံး ထမ်းကြား
အတွင်းမှ ထွက်ပြေးသွားကြရေတော့သည်။

ထန်ကျုံးက အလွတ်မပေးပါ။

နောက်မှ အပြေးလိုက်သွား၏။

သို့သော် မြောင်ရှမ်းက ဟန့်ဘားလိုက်သည်။

‘မလိုက်နဲ့’

ထန်ကျုံးက—

‘ဘုတ ဖယ်ပါ—သူတို့ကို...’

ကြမ်းအင်းခတ်နေကြိုင်းအားမာန်(က)မိန်း ၁၇၇

ခင်း ခုတ်ရာရထားတယ်။ သူတို့ကို ခင်းတစ်ယောက်တည်းနဲ့
ခိုက်လို့မရပါဘူး။’

ကျန်တော့ အသက် သေပါစေ။ သူတို့ကို အလွတ်မပေးနိုင်

ဘဲသည် ကေတုဆုံးသည်နှင့် မြောင်ရှမ်းအား ကျော်ဖြတ်
လမ်းကြားအတွင်းမှ ပြေးထွက်လိုက်ရေသည်။

မြောင်ရှမ်းကလည်း နောက်မှလိုက်လာ၏။

ထမ်းမပေးဘဲ ရောက်သောအခါ ကြေးစားများ၏ အရိပ်
အောက်ထိပ် မြေပြင်တော့ပါချေ။

ထန်ကျုံးသည် လမ်းမပေါ်တွင် ခြေပစ်လက်ပစ်ထိုင်ချလိုက်

နောက် မြေကြီးအား လက်ဝဲဖြင့် အားကုန်ခိုက်ချ
သည်။

မြောင်ရှမ်းက ထန်ကျုံးအား ကြည့်နေသည်။

ထန်ကျုံးသည် မျက်ရည်များစီးကျနေ၏။

အောက်ကြမ်းမှ ထွက်လာသူ ထိန်းနိုင်သွားဟန်ဖြင့် ထရပ်

မြောင်ရှမ်းတက်လျှင်က ဦးညွှတ်လိုက်ပြီး...

‘တဘက်ညီက ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ဒါ...ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်ပါ တစ်ခါတည်းအေသွားဖို့ ကောင်းပါတယ်။ ကျွန်တော် အသက်မရှင်သဖို့တော့ဘူး။ မိသားစုကို အကဲအကွယ်မပေးနိုင်တဲ့ ကျွန်တော်ဟာ သေဖို့ပဲကောင်းပါတော့တယ်’

သူမည် စကားဆုံးသည်နှင့် ချာခနဲလှည့်ကာ ထွက်ပြေးလာခဲ့၏။

သူ့နောက်မှ မြောင်ရှမ်းလိုက်လာသည်ကို သူမကောင်းစွာ လိုက်ကြည့်သွား၏။

...၀...

ထန်ကျုံးသည် အိမ်ပြန်ထောက်သည်နှင့် မီးများ ထွက်လိုက်၏။

အိမ်တွင်း၌ ပစ္စည်းများ ပရိပရဲဖြစ်နေ၏။

ညှော်ခန်းအနီးတွင် လဲကျနေသော အလေ့အဝမ်းသုံးလောင်းရှိ၏။

ထန်ကျုံး၏ မိဘနှင့်ညီ ဟန်ဆောင်ထားသူတို့ပင် ဖြစ်သည်။

ထန်ကျုံးသည် အလေ့အဝမ်းအနီးတွင် ချွေးထွေးကံထိုင်လိုက်၏။

‘ဟေ့ဟေ့...မေမေ...ညီဇေး’
ဟု ဝမ်းနည်းကြေကွဲသံနှင့် ခေါ်လိုက်၏။

‘ကျွန်တော်ဟာ အသုံးကျေတဲ့ ကောင်ပါ။ မိသားစုအတွက် ရန်သူကို မချခံနိုင်ခဲ့ပါဘူး။ ဒါ့အပြင် ရန်သူကိုလဲ အကဲတုံ့ပြန်နိုင်တဲ့အရည်အချင်းရှိပါဘူး’

‘ကျွန်တော် တစ်မိသားစုလုံးသေဆုံးပြီး ကျွန်တော် တစ်ယောက်တည်း အသက်ရှင်နေရတာလဲ အဓိပ္ပာယ်မရှိပါဘူး’
‘ရန်သူဟာ တစ်နေ့မဟုတ်တစ်နေ့ ကျွန်တော် ကိုလဲ ရှင်းစီးချာမယ်’

‘ဟေ့ဟေ့...မေမေ...ကျွန်တော် ကို ခွင့်လွှတ်ပါ။ ကျွန်တော် အားလုံးနောက်ကို လိုက်ခဲ့ပါတော့မယ်’
သူသည် ငိုကြွေးရင်း ခားကိုဆွဲထုတ်လိုက်၏။

ထို့နောက် သူ၏ရင်ဝသို့ ပြန်လည်ဆုံးစိုက်လိုက်လေတော့သည်။
ခားဦးသည် ရင်ဝသို့ တန်းခနဲတိုးဝင်လာ၏။

ထန်ကျုံးက သူ၏ အစိအစဉ်အတိုင်း အချိန်ကိုက် ပြုမူဆောင်ရွက်လိုက်ခြင်းဖြစ်၏။
သူ မျှော်သမိထားသည့်အတိုင်းပင် အသားတန်း တစ်ခုလက်လက်သွားပြီး သူ၏လက်တံတံများသည် အခင်းသို့ လွင့်စဉ်သွားလေတော့သည်။

‘မြင်း’

— ၀ —

‘မင်း ယောက်ျားမဟုတ်ဘူးလား’

မြောင်ရှမ်းက ထန်ကျုံးအား စေ့စေ့ကြည့်ကာ မေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။

ထန်ကျုံး ခေါင်းငုံ့ဘူး၏။

မြောင်ရှမ်းက...

‘ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဘယ်ဘေဘယ်ဆိုတာ လူပျားလူညံ့ တွေရဲ့ အလုပ်ကွ’

ထန်ကျုံးက အံ့ကိုတင်းတင်းကြိတ်လိုက်၏။

‘ရူးသုယံ ကျွန်တော်ရဲ့ မိသားစုတစ်ခုလုံးကို လုပ်ကြံခဲ့တယ်။ ကျွန်တော်က ဘာအကြောင်းနဲ့ အသက်ရှင်နေရမှလဲ၊ ထူထို့က ကျွန်တော် ကိုလဲ အလွတ်ပေးမှာဟုတ်ဘူး။ တစ်ချိန် ဟေ့တစ်ချိန် ရှင်းပစ်မှလဲ၊ အဲဒီရှမ်းလားကဲ့နေအထိ စေခင် နေရမှလား’

မြောင်ရှမ်းက...

‘မင်းရဲ့မိသားစု ဘေရဲ့ပျို သူတို့အတွက် မင်းက ဘာမှ အဆောင်ရွက်ဘဲ ကိုယ့်ကိုကိုယ် ဘယ်ဘေရင် သူတို့ကျန်ပုံကြံ မှာ မဟုတ်ဘူး’

ကြမ်းတမ်းမက်ထန် ချင်းအေး... (၅) ၁၈၁

ထန်ကျုံး ပျက်ရည်ချွေးကျလေ၏။

‘ကျွန်တော် ဘာလုပ်နိုင်မှာလဲ၊ ဒီဒုန်သူကို ကျွန်တော် ဘာမှပြန်လုပ်နိုင်စွမ်းမရှိဘူး၊ ကျွန်တော်... ကျွန်တော်...’

သူသည် စကားဆုံးအောင်မပြောနိုင်တော့ဘဲ ငိုကြွေးလိုက်လေသည်။

မြောင်ရှမ်း သက်ပြင်းချလိုက်၏။

ထန်ကျုံး၏ပခုံးကို အသာပုတ်ကာ နှစ်သိမ့်လိုက်၏။

မိသားစုတစ်ခုလုံး အသတ်ခံရ၍ ထန်ကျုံး ဝမ်းနည်းကြေကွဲနေမည်ကို သူကနားလည်မိ၏။

ထန်ကျုံး၏ရန်သူသည် ရက်စက်လွန်းသည်ဟု တွေးမိ၏။

ထိုသူမည်သူနည်း။

ထိုသူ၏သိုင်းပညာသည် အတော်ဝင်မြင့်မားသည်ဟု ထန်ကျုံး ပြောခဲ့၏။

ထိုသူအား သွားထွက်သောလေသည်။

‘ထန်ကျုံး မငိုနဲ့၊ မင်းမှာ ဆောင်ရွက်စရာတွေ ရှိသေးတယ်’

ထန်ကျုံးက...

‘ကျွန်တော် ဘာဆောင်ရွက်နိုင်မှာလဲ’

၁၀၂ နန္ဒကျော်သူ

‘မင်းရန်သူကို မင်းတုံ့ပြန်ရမယ်၊ ကဲ...အခုလောလော
ဆယ် အသောင်းတွေ သင်္ကြန်ဖို့ကိစ္စ ဆောင်ရွက်ရအောင်’

မျက်ရည်များကြားမှ ထန်ကျုံး ကြိတ်ပြီးလိုက်၏။

သူသည် ထရပ်ဆောင် အလွန်ကောင်းသွားပြီဟု သိလိုက်
၏။

မြောင်ရှမ်းသည် အူအား မလွဲမသွေ ကူညီတော့မည်
တောက်ပါလား။

...၀...

နေရောင်ခြည်သည် အခန်းတွင်းသို့ တိုးဝင်နေ၏။

ထန်ကျုံးသည် ပြတင်းပေါက်မှတစ်ဆင့် အပြင်သို့ ငေး
မေးကြည့်နေ၏။

မြောင်ရှမ်းက...

‘မင်းရန်သူဘယ်သူလဲ’

ထန်ကျုံးက...

‘နဂါးစိမ်း’

သူက ခံပြင်းနာကြည်းသောစေသဖြင့် ပြောလိုက်၏။

မြောင်ရှမ်းက...

မြောင်ရှမ်း၏စာနိဒ္ဒါ။ အားမာန်(၇)ဆုံး ၁၀၃

‘ကောင်းပြီ၊ ခင်းအတွက် ကျုပ်က နဂါးစိမ်းကိုရင်ဆိုင်
ပေးမယ်’

ထန်ကျုံးက...

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဘာ၊ ကျွန်တော် မှန်သူကို ကျွန်
တပ် တုံ့ပြန်ပါရစေ’

သူသည် မြောင်ရှမ်းရှေ့တွင် ခူးထောက်ဆီကပ်ပြီး...

‘ကျွန်တော်ကို ခေးပါညာ အနည်းအကျဉ်း သင်ကြား
ပေးလို့ တောင်းပန်ပါတယ်’

မြောင်ရှမ်းက သက်ပြင်းချလိုက်၏။

‘ခေးပါညာသင်ကြားတယ်ဆိုတာက ခုဆင်ခုတတ်တဲ့အလုပ်
တုတ်တူးက၊ ခေးပါညာ ကျွမ်းကျင်ဖို့အတွက် အနည်းဆုံး
လေးငါးနှစ်သင်ယူရမယ်’

ထန်ကျုံးမျက်နှာ ပြူရောင်သွား၏။

မြောင်ရှမ်းက...

‘ကျုပ်က ခေသင်ပေးချင်လို့ဟေ့တီဘူး၊ ကျုပ်က သိုင်း
သောကအနွဲ့ လျှောက်သွားချင်တဲ့လူ၊ ခင်းကို သင်ကြား
ပေးဖို့ အချိန်မရနိုင်ဘူး၊ ဒါကြောင့် ခင်းကိုယ်စား နဂါးစိမ်း
ကိုကျုပ်က ရင်ဆိုင်ပေးမယ်လို့ပြောတာပါ’

ထန်ကျုံးက...

‘သဘင်္ဂမေကနာ’ကို ကျွန်တော်နားထောင်ပါသည်။ ဒါပေမယ့် နဂါးစိမ်းဟာ ကျွန်တော် မိသားစု၌ ရှိသည်။ သူ့ကို ကျွန်တော်မတို့ နှိမ့်ကဲရရင် ကျွန်တော်အသက်ရှင်သန်နေတာ အလကားပါပဲ’

မြောင်ရှမ်း ခေါင်းကုတ်လိုက်၏။

ထန်ကျုံးက...

‘ကျွန်တော်ကို အကောင်းဆုံးစားကုန်အနည်းအကျဉ်းသာ ထပ်ကြေးပေးပါ။ ကျွန်တော် နဂါးစိမ်းနဲ့ သွေးပြိုရင်ဆိုပါ့မယ်’

မြောင်ရှမ်း သက်ပြင်းချလိုက်၏။

‘ကျုပ်စဉ်းစားပဲ ဦးမယ်’

— ၀ —

သင်္ဂြိုဟ်ကိစ္စများ အားလုံးပြီးစီးသွားပြီဖြစ်၏။

ထန်ကျုံးနှင့် မြောင်ရှမ်းတို့ နည်းညှိခန်းတွင်း၌ ‘ငြိမ်’ ဆက်စွာ ထိုင်နေကြ၏။

မည်သူမှ စကားမပြောကြသဖြင့် ညှော်ခန်းထစ်ခုလုံး တိမ်ဆိတ်နေ၏။

‘ဆတုကြံ့မူ မြောင်ရှမ်းက ဆူဆီဆောင်စုံသက်ကောက်ကို အထိမြည့်အောင် တစ်ချပ်လှုပ်ခဲ ယမ်းလိုက်ပြီး စကားစလိုက်၏။’

‘ငါတို့ ခနက်ဖြန် ခိုပုံကိုသွားကြမယ်’

ထန်ကျုံးက...

‘ကျွန်တော် သိုင်းမညာ...’

မြောင်ရှမ်းက လက်ကားယမ်းလိုက်ပြီး...

‘မိကနာ ခိုပုံကိုသွားရင် ဆယ်ချက်ကြာမယ်။ မိဆယ်ချက် ဆတုစဉ်း မင်းကို ဇားကွက်ခုနစ်ကွက်သင်ကြားပေးမယ်။ မိဇားကွက် ခုနစ်ကွက်ဟာ ကျုပ်ရဲ့ ဇားပညာတွေကို အနှစ်ချုပ်ထားတာပါ။ မိသုံးရက်ဆတုစဉ်း မင်းကို သင်ကြားပေးဖို့ ကျုပ်တီထွင်ခဲ့တာပဲ။ မင်း မိဇားကွက်ခုနစ်ကွက်ကို ခရီးသွားရင်း ရအောင်သင်ယူပါ’

‘ဟုတ်ကဲ့တဘာ၊ ကျေးဇူးပါပဲ’

‘နေဦး၊ ကျုပ်စကားမဆုံးထားဘူး’

‘ပြောပါတတ်’

မြောင်ရှမ်းက...

‘မင်းအနေနဲ့ မိသိုင်းကွက်ခုနစ်ကွက်ကို မလက်ခံရင်တော့ နဂါးစိမ်းနဲ့ ရင်ဆိုင်ဖို့မစဉ်းစားပါနဲ့’

၁၈၆ နန္ဒကျော်သူ

‘တကယ်လို့ ဒီသိုင်းကွက်ရန်ကွက်ကို တတ်ခဲ့ရင် ကျွန်တော် ရင်ဆိုင်ခွင့်ရှိရမယ်ပေါ့’

‘ဟုတ်တယ်၊ ဒါပေမယ့် မင်း ကျုပ်ကို ကတိတစ်ခုတော့ ပေးရလိမ့်မယ်’

ထန်ကျုံးက -

‘ဘာကတိပေးရမှလဲဘာ’

‘မင်းအနေနဲ့ နဂါးစိမ်းကိုအနိုင်ရခဲ့ရင် ချက်ချင်း ပြန်ဆုတ်ရမယ်၊ အသေခံတိုက်ခိုက်ဖို့မလိုဘူး၊ မိကတိကိုပေးမှ ကျုပ်က မင်းကို ခေးပညာသင်ကြားပေးမယ်’

ထန်ကျုံးက ခေါင်းကို အလျင်အမြန်ပင် ညီတိလိုက်၏။

‘ဟုတ်ကဲ့ဘာဘာ၊ ကျွန်တော်ကတိပေးပါတယ်’

မြောင်ရှမ်းက ပြုံးလိက်ပြုံး -

‘မင်းကတိပေးလွယ်တယ်၊ ကတိတည်ဖို့ အရေးကြီးတယ်’

ထန်ကျုံးက -

‘ဟုတ်ကဲ့ဘာဘာ၊ ကျွန်တော်ကတိတည်ပါ့မယ်’

မြောင်ရှမ်းက -

‘ကောင်းပြီ၊ မင်းစောစောအနားယူပေတော့၊ ကျုပ်တို့ မနက်ဖြန်မနက် ခိုင်ဖုံးကျိသွားကြမယ်’

ကြမ်းတမ်းခက်ထန်ဆိုးဝါးသော နန်း(၄)ဆင့် ၁၈၇

ထန်ကျုံးက -

‘အနားယူမယ့်အစား မိကနေကပ် စပြီး ခေးကွက်ထင်ယူပါရစေ၊ ကျွန်တော် အတွက် အချိန်တစ်ရက်ပိုရထားပေါ့’

မြောင်ရှမ်းက စဉ်းစားပြီးမှ သဘောတူလိုက်၏။

‘ကောင်းပြီ’

....၀....

လဆန်းသုံးရက်...

နဂါးစိမ်းနန်းတော်၌ လူတစ်စုံ့ထက်ရှိလာ၏။

သူတို့သည် နဂါးစိမ်းဂိုဏ်း၏ သစ္စာကိုခံယူရန် ထောက်ခံကြခြင်း ဖြစ်သည်။

လဆန်းရက်မို့ လထွက်နေခက်ကျ၏။

ညဉ့်နက်မှပင် တိမ်ကြားမှ လကွေးစေးက ခေါင်းပြူထွက်လာ၏။

နဂါးစိမ်း နန်းတော်အတွင်း၌မူ မီးများ လင်းထိန်နေအောင် ထွန်းညှိထားပေသည်။

နဂါးစိမ်းနန်းတော်၏ ခန်းမအတွင်း၌ လူဆယ်ဦးခန့် ထုတ်ရှိနေ၏။

၁၀၀ နန်း နန်းတော်သူ

ခန်းမတော်တွင်း ကုလားထိုင် သုံးဆယ်ကျော် ချထား
အသံပေး နေရာလွှဲတီးနေသည့်ဟု ဆိုရပေမည်။

နန်းမတော်စင်စင်မြင့်သောတိုင် ကုလားထိုင်သုံးလုံးရှိ၏။
တယ်ညှစ်နှစ်လုံးတွင် နဂါးဖြူနှင့် နဂါးဝါတို့ ထိုင်နေ
၏။

ထိုတို့သည် ခန်းမတော်တွင်း ထောက်လာသည့်အခါအတွက်
ဆက် ဗျားစွာလျှော့နည်းနေသဖြင့် ဗျက်နှာပုပ်သိုးနေကြ၏။

ဖိတ်ကြားသားသောအချိန် ဝေ့ထောက်လာပြီဖြစ်၏။

နဂါးစိမ်းသည် အတွင်းခန်းမှ ဟန်ပါမပါထွက်လာပြီး
ထွက်နေရာတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်၏။

ထို့နောက် ခန်းမတော်တွင်း ဝေ့ကြည့်လိုက်၏။

ထိုကခါ လူအထောင်နည်းနေသည့်ကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့်
အံ့အားသင့်သွားမိ၏။

‘နဂါးဖြူ ကျန်တဲ့လူတွေ မလေးသေးဘူးလား’

နဂါးဖြူက...

‘ဟုတ်ကဲ့၊ သူတို့နောက်ကျနေပြီဘင်တယ်’

နဂါးစိမ်းမျက်နှာ တင်းမာခက်ထန်သွား၏။

‘နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းရဲ့အမိန့်ကို ဆေးစားလိုက်နာခြင်းမရှိရင်
နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းရဲ့ သိက္ခာကျတယ်၊ ဒီအဖွဲ့တွေကို ကောင်း
ကောင်း အပြစ်ပေးဆုံးရှုံးရမယ်’

ဤအခန်းကလေးကို ဆိုင်းသားစာနိဂုံး(၃)ပိုဒ် ၁၀၉

တူ၏အသံက ခန်းမတော်တွင်း ဟိန်းထွက်လာ၏။
အားလုံးငြိမ်ကျသွား၏။

နဂါးစိမ်းက...

‘ကဲ... အစွာခံပွဲစဖော်၊ ထောက်တဲ့အဖွဲ့ပဲအစွာခံယူပါစေ၊
တဲ့အဖွဲ့တွေကို ပြီးမှ အပြစ်ခတ်ခတ်မယ်’

နဂါးစိမ်း၏စကားအဆုံးတွင် နဂါးဝါကထရပ်လိုက်ပြီး...

‘ဌာနခွဲအမှတ်ကလေး’

‘မောင်ထောက်ပါ’

‘အမှတ်ဝါ’

အမောင်က ခေါ်ဆိုထွက်လာပြီး ခူးထောက်လိုက်၏။

နဂါးဝါက...

‘ဒီကနေ့ကစပြီး နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းရဲ့အစွာခံကို ခံယူစေ’

‘ဒီမှာ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းရဲ့ အမှတ်တံဆိပ်’

ထိုက ထမောင်အား နဂါးစိမ်းအမှတ်အသား နဂါးပုံ
စိပ်ကို ပေးအပ်လိုက်လေသည်။

ထမောင်က ရှိရှိဆေးထေလက်ခံလိုက်၏။

ထို့နောက် ထောက်လာသော အမှတ်ခန့်နှင့်အမှတ်ကို
ခံယူစွာခံလိုက်ကြ၏။

နဂါးစိမ်းဌာနခွဲ တစ်ဆယ်ခုအထိ စည်းရုံးခြိမ်းခြောက်
သိမ်းသွင်းပြီး ထွာခံပွဲကို ခမ်းခမ်းနားနားကျင်းပရန် စီစဉ်
ခဲ့၏။

ယခု ဌာနခွဲသုံးခုသာ ရောက်လာသဖြင့် အခမ်းအနားက
ခြောက်တစ်ကပ်နိုင်လှ၏။

ထို့အတွက် နဂါးစိမ်းစွာ ဒေါသခြောင်းခြောင်းထွက်နေ
၏။

ဌာနခွဲသုံးယောက် ထွာခံပြီးသည့်နဦး သူက ထရပ်လိုက်
ပြီ။

‘နဂါးဖြူ...နဂါးဝါ...ကျွန်တို့ဌာနခွဲတွေကိုသွားခေါင်း
ဆောင် အားလုံးကို ထုတ်ပစ်လိုက်၊ အမိန့်နာခံတဲ့သူကိုသာ
ခေါင်းဆောင်တင်ထားခဲ့’

ဟု အေးစက်သောသံဖြင့် အမိန့်ပေးလိုက်၏။

ထိုစဉ် တမောင်က ထရပ်လိုက်ပြီ။

‘ကျွန်တော်တစ်ခု အစီရင်ခံပါရစေ- ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး’

နဂါးစိမ်း မျက်မှောင်ကုတ်သွားပြီ။

‘မင်းဘာပြောချင်လို့လဲ’

တမောင်က...

‘နဂါးစိမ်းဌာနခွဲတွေ အရောက်မလာနိုင်ကြတော့ဟေ့ ဌာန
ခွဲတွေ ပျက်စီးသွားလို့ပါ’

‘ဘာ’

နဂါးစိမ်း အံ့အားသင့်သွား၏။

‘ဘာ...ဘာ ပျက်စီးသွားကြပြီဟုတ်လား’

တမောင်က...

‘ဟုတ်ပါတယ် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၊ ဒါကြောင့်လဲ ထုတ္တိုဒီက
နေပြီလုပ်တဲ့ ထွာခံပွဲကို မတက်ရောက်နိုင်တော့တာပါ’

‘တော့က...’

နဂါးစိမ်း ခံပြဦးစွာ ထက်ခေါက်လိုက်၏။

နဂါးဖြူက...

‘ဘယ်လိုကြောင့် ပျက်စီးသွားတာလဲ မင်း သိသလား-
တမောင်’

တမောင်က...

‘အတိအကျတော့ မသိပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကြားရတာ
ကတော့...’

‘မြန်မြန် ပြောစမ်းကွာ’

‘နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းရဲ့ ဌာနခွဲတွေ ရုတ်တရက် တိုက်ခိုက်ခံခဲ့ရပါ
အယ်၊ ခေါင်းဆောင်တွေအားလုံးကို သိုင်းပညာမျက်ဆီးပစ်
ပြီး ငယ်သားတွေကို သွေးလိုဏ်သွေးခိုင်းခဲ့ပါတယ်၊ ဌာနခွဲ
တွေကိုလဲ မီးရှို့ ပျက်ဆီးပစ်ခဲ့ပါတယ်’

‘ဝုန်း...’

နဂါးစိမ်းမှာ ဒေါသခြင်းခြင်းထွက်သွားပြီး အနီးရှိ ခုံကို လက်ဝါးနှင့် ချိတ်ချလိုက်ရာ ကုလားထိုင်မှာ ကျိုးပဲ့ပျက်စီးသွားရလေသည်။

‘ဘယ်သူလဲ... ဘယ်သူ့မျက်ဆိပ်ကလဲ’

နဂါးစိမ်း၏ အသံက ဟိန်းထက်လာ၏။

တမောင်က...

‘ဟုတ်ကဲ့ ကြားသိရသလောက်ဆိုရင်... တိုက်ခိုက်တာ လျှို့ဝှက်လှအပ်စေပေ။ သူတို့ရဲ့ ခေါင်းဆောင်ဟာ နဂါးညိုနဲ့ကျန်းစိလို့ ပြေးကြပါတယ်’

‘တစ်ခဏ...’

နဂါးစိမ်း အကဲခေါက်လိုက်ပြီးနောက် နဂါးဖြူနှင့်နဂါးဝါတို့ဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်၏။

နဂါးဝါက...

‘နဂါးညိုကို ရှင်းလင်းဖို့ ကျုပ်အာဝန်ယူပါတယ်’

နဂါးဖြူက...

‘သူ့ကိုလွှတ်ထားမိတာမှားသွားတယ်။ သူ့ကြောင့် ကျုပ်တို့ အကြံအစည် ပျက်ခဲ့ပြီ။ နဂါးညိုကို ကျုပ်အတွက်ထား။ ကျန်းစိကိုသာ ခင်ဗျားအာဝန်ယူလိုက်’

နဂါးစိမ်းက...

‘မင်းထို့ ဒီညပဲ လှုပ်ရှား။ ငွှာနဲ့ခွဲကလူတွေကိုပါခေါ်သွား’

‘အမိန့်အတိုင်းပါ ဂိုက်ချပြကြီး’

... ၀ ...

‘ဟား...ဟား...ဟား’

နဂါးညိုအတောအကျစွာ ရယ်မောလိုက်၏။

ကျန်းစိက...

‘အခုချိန်ဆိုရင် နဂါးစိမ်းတို့တွေ ကျုပ်တို့ကို အသေဖော်ဖို့ အစီအစဉ်ဆွဲနေလောက်ပြီ’

နဂါးညိုခေါင်းညိတ်ဆိုက်၏။

၁၉၄ နန္ဒာကျော်သူ

'ဟုတ်တယ်၊ ထူထို့ရဲ့ ဌာနရဲ့ ခုနစ်ခု ပျက်စီးသွားမှတော့ ကျုပ်တို့ကို အစိမ်းလိုက် ဝါးစားချင်မှာပဲ'

ကျန်းစိက....

'ဒီရက်အတွင်း ခင်ဗျား အသွားအလာ ဆင်ခြင်ပါ'

ကြောက်စရာ မလိုပါဘူးဗျား၊ ထူရဲ့ဌာနရဲ့က လူတွေဟာ ထူတို့ကို ကြောက်လို့သာ သစ္စာခံရတာ၊ အခု ကျုပ်တို့က ဆန်ကျပ်မှုပြုတဲ့အခါ အားလုံး ကျုပ်တို့နောက် ပါလာကြတာပဲ မဟုတ်လား'

ကျန်းစိက....

'သိုင်းသောကကို ဘယ်သူမှစိုးမိုးလို့မရပါဘူး၊ နဂါးစိမ်းရဲ့ အကြံအစည်ဟာ ပျက်စီးရမှာပါပဲ၊ ဒါထက် ကျုပ်တို့ ဘယ်နေ့သောက် နဂါးစိမ်းနန်းတော်ကို ဖြိုခွဲခလဲ'

နဂါးညိုက....

'သိုင်းသမား ခေါင်းဆောင်တွေနဲ့ ဆွေးနွေး ညှိနှိုင်းကြတာပေါ့'

'ကောင်းပြီ၊ ဒါဆိုရင် ကျုပ်ပဲ ဆွေးနွေး ညှိနှိုင်းဖို့ကပါ၊ ဧဟိ၊ သူတို့ကို မြန်မြန် ဖြိုခွဲပစ်တာ အကောင်းဆုံးပဲ'

ကြမ်းတမ်းစက်ဆန် သိုင်းသားမာန်(၄)ဆင့်၊ ၁၉၅

'ဟုတ်တယ်၊ မြစ်နိုင်ရင် လပြည့်နေ့ကို ဆတ်မှတ်ကြတာပေါ့'

'ကဲ....ဒါဆို ကျုပ်သွားမယ်'

....O....

နေ့ခက် ဆယ်ရက်ခန့်အကြာ....

နဂါးညိုသည် အမ်းကလေး အတိုင်း ခပ် သွက် သွက် လျှောက်လာ၏။

သူသည် ခုရက်ပိုင်းအတွင်း တစ်ရက်မှ ဓနားမဲ့ရပါ။

နဂါးစိမ်းနန်းတော်ကို ဖြိုခွဲပစ်ရန် သိုင်းသောကသားများ ကို စုစည်းခဲ့၏။

'ယခု ချွတ်တုတ် အင်အားစုနည်းတော့မပါ။

လပြည့်နေ့ညတွင် နဂါးစိမ်းနန်းတော်ကို ဖြိုခွဲရန် ယတ်
ဗွတ်လိုက်ပြန်၏။

နဂါးညိုမှာ အနားယူရန် သူ၏အိမ်ကသေးသို့ ပြန်လာ
နေခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

လပြည့်နေ့ရောက်ရန် သုံးရက်ခန့် ခဏ်း၏။

ထိုသုံးရက်အတွင်း သူက ကောင်းစွာအနားယူ သိုင်းလေ
ကျင့်ရန် စိတ်ကူးထား၏။

နဂါးသုံးကောင်နှင့် ရင်ဆိုင်ရန်မှာ မလွယ်ကူပါ။

တစ်ယောက်ချင်းယှဉ်ရာ၌ မည်သူ့သာခံည်ကို မသိပါ။

သို့ရာတွင် နဂါးငါးကောင်အနက် နဂါးစိမ်း၏ သိုင်း
ပညာက အမြဲစီးဆုံးဖြတ်ခံည်ဟု ယုံကြည်ထား၏။

နဂါးစိမ်းအား ရင်ဆိုင်နိုင်ရန် အင်အား ပြည့်ဝနေစေရန်
ညော် ဟုတ်ပါလော့။

—o—

ကြွယ်ဝသော စက်ယန္တရားအားဖြင့် (၃) ပုံ၊ ၁၃၇

နဂါးညိုသည် ယမ်းကသေးအတိုင်း လျှောက်လာရင်းမှ
ရုတ်တရက် ခြေသွမ်းမျှားရင်ဘန်သွား၏။

သူ၏ မသိမိဘိအတွင်းမှ အန္တိဗုဒ္ဓိအစွမ်းအားဖြင့်
ရရှိခဲ့သော လိုက်ရအေးကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

နဂါးညိုသည် ပတ်ဝန်းကျင်ကို အကဲခတ်လိုက်၏။

ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးကား ထိတ်သိမ်း ငြိမ်အက်နေ၏။

သို့ရာတွင် အမှောင်ထုအတွင်း တစ်စုံတစ်ယောက် ထောက်
ခိုနေသည်ကိုမူ သူ၏ ရင်ကျက်သော အားထွက်ကြုံအရ သိရှိ
နေ၏။

နဂါးညိုက အေးအေးအေးအေးနုနုပြောလိုက်၏။

‘မိတ်ဆွေ ပုန်းကွယ်ခဲ့နေပါနဲ့၊ ထူးစွာပါ’

သူ့စကားအဆုံးတွင် အမှောင်ထုအတွင်းမှ ဇေးဝက်
အေး ရယ်ခေါသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ရယ်သံနှင့်အညီ အဖြူရောင် အရိပ်တစ်ရိပ်က လမ်းပေါ်
ထွက်ရှိလာ၏။

တစ်ကိုယ်လုံး ဆွတ်ဆွတ်ဖြူနေသော အဝတ်အစားများ
တော်ဆင်ထားသော လူတစ်ယောက်နှင့် ဖြစ်ပါသည်။

၁၉၈ နဂါးဖြူက

ထိုလူကား နဂါးငါးကောင်ထဲမှ အဖြူရောင်နဂါးပင် ဖြစ်ပါသည်။

နဂါးဖြူက....

‘မင်းက အခုမှပြန်လာတာကိုး၊ ကျုပ်က မင်းကို စောင့်နေတာ ငါးရက်မကတော့ဘူး’

ဟုပြောလိုက်၏။

နဂါးညို မျက်မှောင်ကုတ်သွားပြီး....

‘ကျုပ်ကို စောင့်နေတယ် ဟုတ်လား၊ ဘဲကိစ္စများလဲ’

နဂါးဖြူမျက်နှာ အေးစက်တင်းမာသွားပြီး....

‘မင်းကိုသတိမလို့’

ထူစကားအဆုံးတွင် ထွက်လာသော သံသရာတစ်ခုကို မှတ်မိသလို ချစ်သောသံသရာတစ်ခုဟုတ်ချင်း ဖောက်၍လာလေသည်။

တစ်ဆက်တည်းပင် နဂါးညိုအား ခုတ်ချလိုက်၏။

ထွက်တိုက်ခိုက်မှုမှာ အလွန်ပင်လျင်မြန်လှ၏။

ဆက်ဦးမှုရယူကာ တိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

၁၉၉ နဂါးဖြူက

သို့သော် နဂါးညိုသည် ယခုလို တိုက်ခိုက်ခြင်းခံရမည်ကို မှီတင် သိရှိထားအညံ့အလေး နောက်သို့ ဝါးတစ်ချက်ခန့် စုတ်ခွာသွား၏။

နဂါးဖြူမှ ဆက်တိုက်လက်ဦးမှုရယူကာ တိုက်ခိုက်မညီ အကြံ ပျက်ပြားသွားရလေသည်။

နဂါးညိုက....

‘နဂါးဖြူ မင်းနဲ့ကျုပ် တစ်ခုပြုမိလို့ တိုက်ခိုက်ချင်ရတာလဲ’

နဂါးဖြူက မဲလိုက်၏။

‘နဂါးညို မင်းမသိဟန်ဆောင်မနေနဲ့၊ မင်းဟာ နဂါးစိမ်းစိမ်းကို အနှောင့်အယှက်ပေးခဲ့တဲ့အတွက် မင်းကို ကျုပ်က ဆက်ရဦးမယ်’

နဂါးညိုက ပြုံးလိုက်၏။

‘ဗီဇနဂါးဖြူ မင်းကတစ်ဆက်လုံး အဖြူရောင်သိုင်းအေးအေးနဲ့ ရပ်တည်ခဲ့တယ်၊ အခုတော့မူ မင်းက စိမ်းစိမ်းလေးကို ဖျက်ဆီးဖို့ကြံစည်ရတယ်၊ နဂါးစိမ်းစိမ်းရဲ့ နှလုံးရောင်ချက်ဟာ ကောင်းမွန်း မင်းသိပါတယ်’

၂၁၀ အနုပညာ

‘စကားမရွည်နဲ့၊ ကျုပ်အလုပ်ကိုနှောင်ယှက်ရင် ကျုပ်က
သည်းခံနိုင်ဘူး၊ ခားထုတ်လိုက်ပါ’

‘နဂါးဖြူ မဇီးဟာ၊ နဂါးစိမ်းရဲ့ လက်အောက်ခံဘဝ
ထောက်ခံနေပါရောကား၊ နဂါးစိမ်းဟာ ခင်းကို ဘယ်လိုချုပ်
ကိုင်ထားသလဲဆိုတာ ကျုပ်သိပါတယ်၊ မင်းနောင်တဖို့
သင့်ပါပြီ’

နဂါးဖြူ မျက်နှာပျက်သွား၏။

‘ထိတ်စမ်း ခင်းခားထုတ်ရုံတုတ်၊ မထုတ်ရင် ကျုပ်အဆိုး
မဆိုနဲ့’

သူသည် ချက်ချင်းပင် နဂါးညိုထံ ပြေးဝင်ကာ တိုက်
ခိုက်လိုက်လေသည်။

သူ၏တိုက်ခိုက်မှုကား ကြောက်စက်ဖွယ်ကောင်းလှ၏။

နဂါးညို ဖေနှသာတော့ပါ။

ခားထုတ်၍ ခုခံလိုက်ရလေသည်။

‘ခြမ်း’

နဂါးဖြူသည် ခားကွက်ဆယ်ကွက်ခန့် ဆက်တိုက် တိုက်
ခိုက်လိုက်၏။

ကြမ်းတမ်းစက်ဆန်သိုင်းဆင်းသန်းနေသော နဂါးစိမ်း။ ၂၁၁

နဂါးညို စကားပြောခွင့်မရတော့ပါ။

နဂါးဖြူ၏ ခားချက်များကို ခုခံရင်း ပြန်စည်ဘိုက်ခိုက်
လိုက်ရလေတော့သည်။

— ၀ —

‘ကျွန်း’

‘ယား’

‘ခြမ်း’

တိုက်ပွဲကား ပြင်းထန်လှ၏။

နဂါးဖြူကား နဂါးညိုကို အဝေးဆက်ရန် ဆုံးဖြတ်ထား
ပြီး ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် သူ၏တိုက်ခိုက်မှုတို့က ပြင်းထန်လှ၏။

နဂါးညိုသည် ဖေပါဆံ့ပါ။

ထစ်ချက်များသည်နှင့် နဂါးဖြူ၏ခားများတွင် အသက်
ပါသွားမည်ဖြစ်၏။

၅၀၂ နန္ဒကျော်သူ

ထို့ကြောင့် အတိကြီးစွာထားကာ တိုက်ခိုက်နေရလေသည်။

ခေါက်ကွက်တစ်ရာကျော်လားခဲ့ပြန်၏။

နှစ်ယောက်စလုံး၏ နွေးကိုယ်တွင် ချွေးများရွှဲနှစ်နေ၏။

ယခုအထိ ခည်သူမျှ အသားမရသေးပါ။

တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အကြိတ်အနယ် တိုက်ခိုက်နေဆဲဖြစ်၏။

ထိပ်တန်းသိုင်းသံဃာများ ဖြစ်သည်နှင့်အညီ တစ်ကွက်အလေးမှ အမှားမခံပါ။

တစ်ကွက်မှားသူသည် ပြင်ဆင်ခွင့်မရည်မဟုတ်ပါ။

တစ်ဖက်လူ၏ ဓားချက်အောက်ဝယ် အသက်ပျောက်သွားရမည်သာ ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် နှစ်ဦးစလုံး အမှားမခံနိုင်ဘဲ အစွန့်ကုန်းတိုက်ခိုက်နေကြလေသည်။

တဖြည်းဖြည်း အချိန်များကုန်ဆုံးလေ၏။

သို့ဦးကွက်နှစ်ရာကျော်လာခဲ့ပြန်၏။

ကြမ်းစာစွဲခက်ထန်ခြင်းအားမကန်(၃)အနီး ၂၀၉

ယခုအထိ အင်ညီနေဆဲဖြစ်၏။

ပြင်းပြင်းထန်ထန် တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြ၍ နှစ်ဦးစလုံး မောပန်းလာကြ၏။

သို့သော် ခည်သူမျှ မရပ်သေးပါ။

ယခုအချိန်တွင် ပို၍အရေးကြီးလာ၏။

အတောအကြို အတွင်းအား သက်လုံတို့ စကားပြောလာ၏။

ထိုအချက်သုံးချက်တွင် တစ်ချက်သာသူသည် နိုင်သွားမည်သာ ဖြစ်၏။

သို့သော် နဂါးများဖြစ်ကြသည့်အတွက် ထိုသုံးချက်တွင်လည်း တုညီနေကြ၏။

တိုက်ပွဲကား အဖြေပေါ်မညီအနေအထား မရှိသေးပါ။

နဂါးညိုသည် နဂါးဖြူအား အသေသတ်လိုသောအခွင့်မရှိပါ။

သူက တိုက်ခိုက်ရင်းမှ ပြောလိုက်၏။

‘နဂါးဖြူ ရပ်လိုက်ပါ။ ကျုပ်တို့ အေးအေးဆေးဆေးစကားပြောရအောင်’

၁၀၄

‘နဂါး ဘာစကစပြောစရာမရှိဘူး’

‘သိပ်ရှိတာပေါ့၊ မင်းတစ်ဆက်လုံးလိန်းသိမ်းခဲ့တဲ့နားမည်ကို မင်းဘာကြောင့်မျှော်ဆီးချင်တာလဲ၊ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းဟာ အနက်ရောင်ဆန်တဲ့အဖွဲ့အစည်းဆိုတာ မင်းသိမိတယ်’

နဂါးဖြူက

‘တစ်ပတ်ဖြစ်ပြန် ကျုပ်ဟာ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းရဲ့ ဒုတိယဂိုဏ်းချုပ်ပဲ၊ မကြာခင် ကျုပ်တို့နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းဟာ ပြောက်ပိုင်းသိုင်းသောကကို စိုးမိုးသော့မှာကွ’

နဂါးညိုက...

‘မင်းဟာ ကျော်ကြားမှုကိုမမက်မောဘူးဆိုတာ ဝါသီပါဇာယ်၊ အခု မင်းက နဂါးစိမ်းရဲ့ကျေးဇူးကို တုံ့ပြန်ချင်လို့ နဂါးစိမ်းခိုင်းသမျှ လုပ်နေတယ်ဆိုတာလဲ ကျုပ်သိတယ်’

‘မဟုတ်ဘူး၊ မင်းပြောတာ တစ်ခုမှမဟုတ်ဘူး’

‘ဘာကြောင့်မဟုတ်ရမှားလဲ၊ နဂါးဖြူ မင်းရဲ့ လောင်းကစားကြေး...’

‘ဘာ...’

နဂါးဖြူ ထိခိုက်လန့်တုန်လှုပ်သွား၏။

ထိုခဏ သူ၏ခေးက နှေးကွေးသွား၏။

နဂါးညို၏ခေးသည် နဂါးဖြူထံ ထိုးဝင်သွားလေသည်။

ဤအချိန်တွင် တစ်ကွက်မှားသူ သေရမည် မဟုတ်ပါ။

နဂါးညိုသည် နဂါးဖြူ၏အကြောင်းကို သိရှိထား၏။

သူက နဂါးဖြူအား အသေမသတ်လိုပါ။

ထို့ကြောင့် ခေးကို နံ့သေးသို့ဆွဲချလိုက်၏။

လွှဲခေးသည် နဂါးဖြူ၏ရင်ဝဲသို့ ထိုးသွင်းမည်အစား ခုံးကုသော ထိုးစိုက်သွားလေသည်။

ထိုစဉ် နဂါးဖြူက သတိဝင်လာပြီး ခေးနှုတ် ခုတ်ချလိုက်ရာ...

‘အား’

‘အား’

နှစ်ဦးစလုံး ခနောက်သို့ ယိမ်းယိုင်လွှား၏။

နဂါးဖြူ၏ အယ်လက်မောင်း၌ သွေးခြင်းခြင်းနီရဲသွားသည်။

ထို့ဘဝ နဂါးညို၏ ရုပ်ဝိသုသိန် သွေးများ စိမ့်သွက်လာ၏။

နဂါးဖြူ၏ ဓားချက် အနည်းငယ်ပျော့သွား၍သာ နဂါးညို ချက်ချင်းမထေဆုံးခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

သို့သော် ယခုပင်လျှင် ဒဏ်ရာပြင်းထန်စွာ ရရှိသွား၏။

ဆက်လက် ထိုက်ခိုက်နိုင်စွမ်း မရှိတော့ပါ။

နဂါးဖြူက ရယ်မောလိုက်၏။

‘ဟား ဟား ဟား နဂါးညိုမင်း ဘာထင်နိုင်သေးသလဲ နဂါးစိမ်းဂိုက်ကို ဖျက်ဆီးဖို့ ကြိုးစားတဲ့လူဟာ ‘ထေရုဗ္ဗ’

နဂါးညိုက အံ့ကြိတ်လိုက်၏။

‘နဂါးဖြူ မင်းမခိုက်မိမ်းနဲ့ နဂါးစိမ်းဟာ ပန်းချယ်ရီ ပိုင်ရှင်ဆိုတာကို မစီးသိရဲလား’

‘ဘာ...’

နဂါးဖြူ၏မျက်နှာ ဖြူဖွေးသွား၏။

‘ဘွား...ဘွား...ဘွား နဂါးစိမ်းဟာ ပန်းချယ်ရီပိုင်ရှင် ဟုတ်လား’

နဂါးညိုက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

‘ဟုတ်တယ်၊ ဒါကို ကျုပ်သိတာ မကြာသေးဘူး၊ နဂါးစိမ်းဟာ ပန်းချယ်ရီဝယ်ယူခဲ့တယ်၊ လောင်းကစားပိုင်း ဖွင့်ခဲ့တယ်’

နဂါးဖြူ၏ ခန္ဓာကိုယ် တုန်ခါသွား၏။

‘ကျုပ်မယုံဘူး၊ မင်းလိမ်ပြောနေတာ၊ ဒီလိုသွေးခွဲစကား ပြောလို့ ကျုပ်ယုံမယ်ထင်သလား’

နဂါးညိုက...

‘မင်းကိုယုံပါလို့ ငါမပြောဘူး၊ မင်းဘာသာ စုံစမ်းကြည့်ပါ၊ မင်းမသိသေးတဲ့ အချက်တစ်ချက် ရှိသေးတယ်၊ အခု နဂါးစိမ်းဆိုတဲ့သူဟာ နဂါးစိမ်းအစစ် ဟုတ်ချင်မှဟုတ်မယ်’

နဂါးဖြူက အားရပါးရ ရယ်မောလိုက်၏။

‘နဂါးညို... မင်းက သွေးရှူးသွေးတန်းနဲ့ လျှောက်ပြောနေတာကိုး၊ မင်းစကားတွေကို ကျုပ် ယုံသိမိမယ်မထင်နဲ့... ကဲ...ဆုတောင်းပေးတော့၊ ဒီကနေ့ဟာ မင်းရဲ့ နောက်ဆုံးနေ့ပဲ’

နဂါးညိုဘာမှမပြောတော့ဘဲ ပါးစပ်ပိတ်ထားလိုက်၏။

နဂါးဖြူက ခားကိုမြှောက်ကာ နဂါးညို၏ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ် ခုတ်ချလိုက်လေသည်။

နဂါးညိုကား ရွှေငင်တိမ်းနိုင်စွမ်းမရှိတော့ပါချေ။

...၀...

နဂါးဖြူသည် ကံကိုကြံတီကာ ခားကိုခုတ်ချလိုက်၏။

ထိုစဉ် အလင်းတန်းတစ်ခုက လွင့်ပျံ့လာ၏။

‘ခြမ်း...’

နဂါးဖြူ၏ ခားသည် ယိမ်းယိုင်ထွက်သွားပြီး နဂါးညိုအား မခုတ်မိဘဲ လွဲချော်သွား၏။

‘ဘယ်သူလဲ— နှေငင့်ယှက်တခ’

နဂါးဖြူက ‘ဒေါသထကြီး အော်ငေါက်လိုက်၏။

ထိုစဉ် လူရိပ်နှစ်ရိပ်က နဂါးညို၏ရှေ့သို့ ကျဆွေ့ကန်လာသည်။

ထန်ကျိုးနှင့် မြောင်ရွမ်းထိုးပင်ဖြစ်သည်။

စုံတို့သည် နဂါးဖြူနှင့်နဂါးညိုထိုက်ပုံစတင်သည့်အချိန်ကတည်းက ထောက်ရှိဆရာကြံခြင်းဖြစ်၏။

ထန်ကျိုးက—

‘နဂါးဖြူ၊ ခင်ဗျားဟာ နဂါးစိမ်းကိုသတ်ဖို့ ကျုပ်အစ်ကိုနို့ အသုံးချခဲ့တယ်။ အခုတော့ ခင်ဗျားက နဂါးစိမ်းရဲ့ ကံအောက်ခံဖြစ်နေတာ အံ့ဩနေပဲ’

နဂါးဖြူက—

‘မင်းနဲ့ မဆိုင်ဘူး၊ ကျုပ်အလုပ်ကို ဝင်ရှုပ်ရင် မင်းလဲ သေမယ်’

ဟု ခြိမ်းခြောက်လိုက်၏။

ထိုစဉ် နဂါးညို၏အသံ ထွက်ပေါ်လာ၏။

‘နဂါးဖြူ... ငင်းဟာ ငုထက်ထိ နဂါးစိမ်းကို အထင်ကြီး ခြံဉ်နေလေ။ သူက မင်းကို လောင်းကစားနဲ့ သိမ်းပိုင်းခဲ့တယ်။ မင်းကို လိမ်ညားကစားပြီး အကြွေးတွေတင်စေတယ်။ ပြီးမှ မင်းကိုကူညီပြီး ကျေးဇူးရှိအယောင်ဆောင်စီမံခဲ့တယ်။ အဲဒီအထောက်အထားတွေ သိချင်ရင် ပန်းချယ်ရိပ်နေလျှာ ရှုကြည့်ကို မေးကြည့်’

‘ဟား...ဟား... ဟား ရှုကြည့်စေပြီပဲ’

၇၆၆ နန္ဒာကျော်သူ

‘ဧည့်သည်၊ သူကရှင်ဖျက်ပြီး ခုထက်ထိ ပန်းချယ်ရုံမရှိနေ
ရုံအဖြစ်ရှိနေဆဲပဲ’

နဂါးဖြူ၏မျက်နှာ ဖြူရော်သွေး၏၊

‘မင်း...မင်း တကယ်ပြောတာလား’

‘ငါက သာဖြစ်လို့ လိမ်ညာရမှလဲ’

နဂါးဖြူ၏ ခန္ဓာကိုယ် တုန်ခါသွား၏၊

သူသည် ခားကိုလှူပီပင်ကာ မြေးပင် ခြေပင် ထက်ပင်
ထိုင်ချလိုက်နေတော့သည်။

— ၀ —

နဂါးညိုသည် ခုဘင်ပေါ် လဲလျောင်းနေ၏။

သူ၏ဒဏ်ရာကို မြောင်ရှမ်းက ဆေးဝါးများ ထည့်ပေး
ခဲ့၏။

မြောင်ရှမ်းသည် နဂါးဖြူနှင့် နဂါးညိုတို့၏ တိုက်ပွဲကို
အစမှ အဆုံးတိုင် ကြည့်ရှုခွင့်ရခဲ့၏။

မြင်းစည်းခတ်ထန်သိုင်း (အားမာန်(၇)။ ၁၁၁

နဂါးငါးကောင်တို့၏ သိုင်းပညာသည် သူ့ထက် မနိမ့်လွှ
ကြောင်း အကဲခတ်မိလေသည်။

မြောင်ရှမ်းက ခေါင်းငိုက်စိုက်ချကာသိုင်းနေသော နဂါး
တက်သည့်ကား မေးလိုက်လေသည်။

‘နဂါးစိမ်းသိုင်းပညာ အဆင့်ဘယ်လောက်ရှိမလဲ’

နဂါးဖြူက တစ်ချက်စဉ်းစားလိုက်ပြီး...

‘ကျွန်လဲ အတိအကျတော့မသိဘူး’

‘ခင်ဗျားနဲ့ပဲ နှိုင်းယှဉ်ကြည့်ပါ’

‘အင်း...သူဟာ ကျုပ်တို့ထက် သာလွန်စွာ သေချာတယ်’

နဂါးဖြူက...

‘နဂါးငါးပြောဖူးတယ်၊ သူဟာ နဂါးစိမ်းကို သိုင်းကွက်
ပုံစံမပြည့်ခင် ရှုံးခဲ့တယ်တဲ့’

အားလုံး မျက်နှာပျက်သွားကြ၏။

ဤအတိုင်းဆိုလျှင် နဂါးစိမ်း၏ သိုင်းပညာမှာ အထွတ်
ထိပ်သို့ရောက်ရှိနေမည်မှာ သေချာလှ၏။

ထုက ရဲတဲတရက် သတိရစားပြီး မေးလိုက်၏။

နဂါးပြုံးက...

'နဂါးငါးကောင်မှာ အချမ်းသာဆုံးဟာ ကျုပ်ပါ။ ဒါပေမယ့် နဂါးစိမ်းဟာ ရုတ်တရက် ကျုပ်ထက် ချမ်းသာနေတာကို တွေ့ရတော့ ကျုပ်စိတ်ထဲမှာ အတော်ကို စကျနေပုံ ဖြစ်သွားခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် နဂါးစိမ်းကို ဖျက်ဆီးပစ်ဖို့ ထန်ဖုံးကို ကျုပ်က မြှောက်ပေးခဲ့တာပါ။'

'ဒါဆို ခင်ဗျားလိမ့်ပြောတာပေါ့'

'ဟုတ်တယ်၊ နဂါးစိမ်းရဲ့ငယ်သားတွေထဲက တစ်ယောက်ဟာ အရဲပလ္လေရဲ့ တပည့်တစ်ယောက် ဖြစ်နေတာကို ကျုပ် မှုတ်မိတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ ထန်ဖုံးကို အယုံသွင်းပြောခဲ့တာပါ။'

မြောင်ရှမ်းက...

'သူဟာ တကယ်ပဲ အရဲပလ္လေဖြစ်နေခဲ့ရင်ကော'

နဂါးပြုံး ချက်နှာပျက်သွား၏။

နဂါးညိုက...

'သူဟာ တကယ်ပဲ အရဲပလ္လေဖြစ်နေရင်တော့ ဘာမှ အံ့ဩစရာ မလိုပါဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ လွန်ခဲ့တဲ့ ဆယ်နှစ်

ကောက်ကလဲ အရဲပလ္လေဟာ သိုင်းလောကကို စိုးမိုးဖို့ ကြံစည်ဆောင်ရွက်ခဲ့ဖူးတယ်။ ဒါပေမယ့် ဝူတန်ဂိုက်ချုပ်ကိုချီနိမ့်ပြီး သိုင်းလောကထဲက ထွက်ခွာသွားခဲ့ရတယ်။'

မြောင်ရှမ်းက ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညှိတ်လိုက်၏။

ထန်ကျုံးက...

'ကျုပ်တို့က နဂါးစိမ်းကို စိန်ခေါ်တိုက်ခိုက်ဖို့ ရောက်လာတာပါ။ အခုတော့ လပြည့်နေ့ကျမှပဲ ခင်ဗျားတို့နဲ့အတူထက်တဲ့ စိုက်ခိုက်ပါ့မယ်'

နဂါးညိုက...

'ကောင်းတယ်၊ ဒါပေမယ့် ထိုက်ပွဲကို ကျုပ်ပါဝင်နိုင်တာမှာ မဟုတ်ပါဘူး'

ထန်ကျုံးက...

'မိအ တွက်စိတ်ကောင်းမဖြစ်ပါနဲ့၊ ကျုပ် နဂါးစိမ်းကို ရှင်းလင်းပစ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားပါတယ်'

ထို ခဉ် တစ်ချိန်လုံး ငြိမ်နေသေးကျန်းစိက ဝင်၍မေးလိုက်၏။

'နဂါးစိမ်းနန်းထောင်မှာ အင်အား ဘယ်လောက်ရှိသလဲ'

၂၁၆။ နန်းကျော်

နဂါးဖြူက...

‘အင်အား တစ်ရာဝန်းကျင်အောက် ရှိမယ်၊ ဒါပေမယ့် သိုင်းပညာ အဆင့်မြင့်တဲ့ စုက ဆယ်ယာကံအောက်ပဲ ရှိပါတယ်’

ကျန်းစိက...

‘ဒါဆိုရင် အင်အားသိပ်မကွာပါဘူး၊ ကျုပ်တို့ နဂါးစိမ်း နန်းတော်ကို ဖြိုခွဲနိုင်မယ်လို့ မျှော်သမိုက်ပါတယ်’

နဂါးဖြူက...

‘ကျုပ်လဲ ကျုပ်အများကို နောင်တရနေပါပြီ၊ နဂါးစိမ်း ကိုပြန်ပြီးတော်လှန်ဖို့လဲ ဆုံးဖြတ်ထားပါတယ်’

နဂါးညိုက ဝမ်းသာသွား၏။

‘ဝမ်းသာလိုက်တာဗျာ၊ ကျုပ်တို့နဂါးတွေဟာ လူ့ဘဝ ပေမယ့် နာမည်ပေးသလို အရေးကြီးတယ်ဗျ’

မြောင်ရှမ်းက...

‘ကဲ...လပြည့်နေညအတွက် အစီအစဉ်ဆွဲကြရအောင်’

... ၀ ...

ကြမ်းတမ်းခက်ဆုံး သိုင်းကားမှာ(၃)ဆင့်။ ၂၁၇

နဂါးစိမ်းနန်းတော်...

နဂါးစိမ်းသည် သီးသန့်ခန်းထဲတွင်း ခေါက်တုံ့ ခေါက်ပြန် လျှော့ခက်နေ၏။

နဂါးဝါသည် ခုံတစ်လုံးတွင် ငြိမ်သက်စွာ ထိုင်နေထေ့သည်။

နဂါးစိမ်းသည် အတန်ကြာလျှောက်ပြီးမှ နဂါးဝါရှေ့တွင် ရပ်ကစား...

‘နဂါးဖြူဘဝင်းမရတာ သုံးခုကရှိပြီ’

ဟု စကားစလိုက်၏။

နဂါးဝါက...

‘ဆူဟာ နဂါးညိုကိုရှင်းဆင်းဖို့ စောင့်ဆိုင်းနေတယ်’

‘အေး...အခု သူ့သတင်းရေတူးဆိုတာ သူတစ်စုံတစ်ဦး ဖြစ်နေပြီသားမသိဘူး’

နဂါးဝါက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး...

‘နဂါးညိုဟာ နဂါးဖြူကို အနိုင်ရဖို့မလွယ်ပါဘူး’

၂၁၁ နန္ဒကျော်သူ

‘နဂါးဖြူကကော နဂါးညိုကို ဆန့်င်ဖို့ လွယ်မလား’

‘ခဲလဲ ပြောရကန်ပါတယ်’

‘ကောင်းပြီ၊ မနက်ဖြန်မှ ထတင်းစရာရင် ခင်ဗျား လိုက်
သွားပါ၊ ခဲထက် ကျန်းစိတို့ ထတင်းကော အာထူးခြား
သလဲ’

နဂါးဝါးက—

‘ကျန်းစိဟာ လူဆင်အားစုစည်းနေတယ်၊ ခါမေယ့် သူတို့
လှုပ်ရှားတာမှတော့ဘူး’

နဂါးစိမ်းက မျက်မှောင်ကုတ်သွား၏။

‘ကျန်းစိက လူဆင်အားစုစည်းနေတယ်ဆိုတာ ကျုပ်ကို
တိုက်ခိုက်ဖို့ပဲမဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါတယ်’

နဂါးစိမ်းက နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်၏။

‘နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းကို ဆန့်ကျင်ဖို့ ကြိုးစားတဲ့လူတွေကို မှတ်
တားလေ့ကောင်းဆောင် ဆုံးပြေရမယ်၊ ဒီမှာနဂါးဝါး အင်အား
စုစည်းပြီး ဆင်န့်ပြင်တာ၊ ပြီးတော့ ကျန်းစိရဲသတင်းရ

ကြမ်းစားကောင်းထန်ပြီး အားမရှိ(၃)မိနစ် ၂၁၂

ဆောင် စုံစမ်း၊ သတင်းရထားနဲ့ ကျုပ်ကိုယ်တိုင်ဦးဆောင်ပြီး
တိုက်ခိုက်မယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့’

နဂါးစိမ်း၏မျက်လုံးများ အေးစက်မာကျောနေ၏။

သူ၏အစီအစဉ်များသည် နဂါးညိုနှင့် ကျန်းစိတို့ကြောင့်
လွဲချော်နေရသည်မဟုတ်ပါ။

သူ စုဆောင်းသိမ်းသွင်းထားသော အင်အားများသည်
ပြိုကွဲနေရပေသည်။

နဂါးညိုနှင့် ကျန်းစိအား စောစီးစွာရှောင်လျှင် သူ၏
အကြံအစည်များ နှောင့်နှေးရပေတော့မည်။

နဂါးစိမ်းက အကြံထုတ်လိုက်ပြီ။...

‘နေခက်ငါးရက်အတွင်း နဂါးညိုနဲ့ ကျန်းစိအတင်းရ
ဆောင် စုံစမ်းပါ၊ သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးကို ကျုပ်ကိုယ်တိုင်
ဆုံးမပြမယ်’

ဟု ကြုံးဝါးလိုက်လေသည်။

ထိုစဉ်မှာပင်...

၅၁။ နန္ဒကျော်သူ

‘တူ...တူ...တူ’

ဟူသော အချက်ပေးသံကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

နဂါးစိမ်း မျက်မှောင်ကုတ်သွား၏။

ထိုအချက်ပေးသံမှာ နဂါးစိမ်းနန်းတော်သို့ ရန်သူ ဝင်
ရောက်လာခြင်းအတွက် သတိပေးသော အချက်ပေးသံပင်
ဖြစ်၏။

မိမိ၏ နဂါးစိမ်းနန်းတော်အတွင်းသို့ ဧည့်သူ ကျူးကျော်
ဝင်ရောက်လာပါသနည်း။

နဂါးစိမ်း ဒေါသခြောင်းခြောင်းထွက်သွား၏။

‘နဂါးဝါ သွားကြည့်စမ်း၊ ကျုပ်ရဲ့တောင်ပေါ်ကို ဘယ်
သူ ကျူးကျော်လာစဉ်သလဲ’

နဂါးဝါက ချက်ချင်းပင် အခန်းထဲမှ ထွက်သွားရန်
ဟန်ပြင်လိုက်၏။

ထိုစဉ် နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းသားတစ်ယောက် အပြေးအလွှား
ဝင်ရောက်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

‘ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး...ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး’

ကြမ်းစာစားခက်ထန်သိုင်းဆားစား နီ(ရ)မိန်း ၁၀၉

နဂါးဝါက ငေါင်ငန်းလိုက်၏။

‘အရေးတကြီး ဘာများဖြစ်လာသလဲ ပြောစမ်း’

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းသားက—

‘ရန်...ရန်သူ’

‘ရန်သူဟုတ်လား။ ဘယ်သူလဲ’

‘အများကြီးပဲ၊ အခု နဂါးစိမ်းနန်းတော်ရှေ့ကို ရောက်
နေပြီ၊ အားလုံး ခုခံတန်တေးနေပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် အခြေ
အနေ သိပ်ကောင်းပါတဲ့၊ ဘုတို့က အလစ်ဝင်စာကြတော့ပါ’

‘ဘာ...’

နဂါးဝါ မျက်နှာပျက်သွား၏။

နဂါးညိုနှင့် ကျန်းစိတို့ဦးဆောင်သော သိုင်းသမားများ
နဂါးစိမ်းနန်းတော်ကို တိုက်ခိုက်ရန် ရောက်ရှိလာခြင်း ဖြစ်
သည်ကို နားလည်လိုက်၏။

နဂါးစိမ်း ခံပြင်းစွာဖြင့် တောကန်ခေါက်လိုက်၏။

‘တွေ့ကြဆေးတစပေါ့ကွာ’

၁၂၂ ❀ နဂါးစိမ်း

နဂါးဝါက...

'သိပ်စိတ်မပူပါနဲ့၊ သူတို့ကို ကျုပ်ပဲ သွားပြီး ခောင်းထုတ်
လိုက်ပါမယ်'

ထူသည် စကားဆုံးသည်နဲ့ အခန်းထဲမှ ပြေးထွက်သွား
လေတော့သည်။

...၀...

လပြည့်ည...

ကောင်းကင်တွင် လပြည့်ဝန်းက ထိန်ထိန်သာနေ၏။

လရောင်သည် ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးကို ဖြန့်ကြက်ကာ
အဆင်းရောင်ပေးဝေနေ၏။

ည၏ထိတိဆိတ်မှုကား ပြိုကွဲနေ၏။

လပြည့်၏လှပမှုတို့သည် အကျည်းတန်နေပြီဖြစ်၏။

နဂါးစိမ်းနန်းတော်ရှေ့တွင် တိုက်ပွဲကား ပြင်းထန်လှ၏။

ကြမ်းတမ်းခက်ဆုံး သိုင်းအားမာန်(၄)ဆင့် ❀ ၁၂၃

နဂါးစိမ်း ဂိုဏ်းသားတို့သည် ကျန်းစိဦးဆောင်သောအဖြူ
ရောင် သိုင်းသမားတို့၏ တစ်ဖန်ထိုး ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်မှု
အောက်ဖော် ဖရိုဖရဲနှင့် ခုခံနေရ၏။

ကျန်းစိ၊ နဂါးဖြူ၊ ထန်ကျိုးတို့၏ ခေးချက်များက သူတို့
လက်လှ၏။

နဂါးစိမ်း ဂိုဏ်းသားများသည် သူတို့သုံးယောက်၏ တိုက်
ခိုက်မှုကို မခံနိုင်ဘဲ နောက်ဆုတ်ခံပေးနေရလေသည်။

မကြာမီပင် ကျန်းစိ၊ နဂါးဖြူနှင့် ထန်ကျိုးတို့သည် နဂါး
စိမ်း နန်းတော်တွင်းသို့ ဝင်လာနိုင်ခဲ့ကြလေသည်။

ထိုစဉ် နဂါးဝါသည် အတွင်းခန်းမှ ပြေးထွက်လာ၏။

နဂါးစိမ်း ဂိုဏ်းသားများအား တိုက်ခိုက်သူများထဲတွင်
နဂါးဖြူ ပါဝင်နေသည်ကို ရွှေ့သောအခါ ဒေါသခြောက်
ခြောက် ထွက်သွား၏။

'နဂါးဖြူ မင်းသစ္စာဖောက်ပါလား'

နဂါးဖြူက မဲ့လိုက်၏။

'ဘယ်ခွာလဲ နဂါးစိမ်း၊ ကျုပ်ကိုသိပ်ညှာ ဝှိုးစေတာပါ
ဘူး'

နဂါးဝါ ရင်ထိတိသွား၏။

နဂါးဖြူ အဖြစ်ခွန်ကိုသိရှိသွားကြောင်း နားလည်လိုက်
၏။

နဂါးဝါက ဘဝကားမျှမပြောတော့ပါ။ နဂါးဖြူထံ
ပြေးဝင်ကာ တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ထန်ကျုံးသည် တိုက်ပွဲကိုရှောင်ကွင်းရှင်း အတွင်းဘက်သို့
ဝင်လာခဲ့၏။

ထူသည် နဂါးစိမ်းအား ရှာဖွေလိုက်လေသည်။

သိပ်ကြာကြာမရှာလိုက်ရပါ။

အတွင်းခန်းမှ ထွက်လာသော နဂါးစိမ်းအား တွေ့မြင်
လိုက်ရ၏။

'နဂါးစိမ်း ဒီနေ့ ခင်ဗျားသေနေပဲ'

နဂါးစိမ်းက မဲ့လိုက်၏။

'မင်းကိုး...မင်းက ဆေးချင်လိုဆုတ်လာတာပဲ၊ ဒီတစ်ကြိမ်
မင်းမှာ အဆင်မပြေချောင်းရှိတောင်မှ မလွတ်စေရဘူး'

ထန်ကျုံး ဘေးမျှမပြောတော့ပါ။

ထူသည် ဓားကိုဆွဲထုတ်ကာ နဂါးစိမ်းထံ ပြေးဝင်ကာ
တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

နဂါးစိမ်းသည် တိုက်ပွဲအခြေအနေ ကောင်းကြောင်း
သိလိုက်၏။

အဖြူဆောင် သိုင်းဆေးများအား ဦးဆောင်အသွယ်
ရန်စီစဉ်ကို ရှင်းနိုင်မှုဖြစ်မည်ဟု နားလည်၏။

ထို့ကြောင့် ထန်ကျုံးနှင့် အချိန်ကြာရှည်စွာ ခတ်ခိုက်
ပါ။

ထန်ကျုံးအား သိုင်းကွက် နှစ်ကွက်သုံးကွက်မျှဖြင့် သတ်
ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။

ထူသည် ထက်ဝါးနှစ်ဖက်ဝှေ့ယမ်းအား တရကြမ်းပင် ပြန်
သွင်းတိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

သူ၏လက်ဝါးချက်အောက်တွင် ထန်ကျုံးအသက်ပျောက်
သွားမည်ဟုလည်း ကောင်းစွာယုံကြည်ထားပေသည်။

သို့သော် သူထင်သလိုဖြစ်မလာပါ။

ထန်ကျုံး၏ ဓားကွက်များက ထူးခြားဆန်းကြယ်နေ၏။

သူ၏လက်ဝါးချက်များကို ထိုးဖောက်ထွက်လာ၏။

နဂါးစိမ်းမှာ ရင်ထိတိသွားပြီး နောက်သို့ ခြေစစ်လှမ်း
ထုတ်သွားရလေသည်။

၅၂၆ နန်းကျော်သူ

ထန်ကျုံးကားကပ်သွား၏။

ထုဇီဝားကပ်ကွက်မှာပင် နဂါးစိမ်း နေ့ကပ်ဆုတ်သွားရ
သည် မဟုတ်ပါ။

ထု ယခု ဆယ့်ပြိုင်သောဝားကွက်မှာ ခြောက်ချင်းကပ်
အင်ယူခဲ့သော ဝားခုနစ်ကွက်မှ ပထမဝားကွက်ပင် ဖြစ်ပါ
သည်။

ထန်ကျုံးကပ် ချက်ချင်းပင် ခုတ်သင်္ဘားကွက်ကို ထုတ်ခတ်
ကာ တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

ဤကပ်ကြိမ်တွင် နဂါးစိမ်းက ခေါ်ဆောင် ပြန်ကပ်
တိုက်ခိုက်လိုက်သေးသည်။

ထိုခေါ်ထန်ကျုံး၏ ဝားကွက်မှာ ပျက်ပြားသွားရသေး
သည်။

ထန်ကျုံးက ဆိုက်ဆင်းဆင်းကြိတ်လိုက်၏။

သူသည် ဝားကွက်များ တစ်ကွက်ပြီးတစ်ကွက် ထုတ်ခတ်
ကာ နဂါးစိမ်းအား တိုက်ခိုက်လိုက်သေးတော့သည်။

... ၀ ...

နဂါးစိမ်းနန်းတော်အစ်စုလုံး တိုက်ခိုက်သံများဖြင့် ဆူညံ
နေ၏။

ကြမ်းတမ်းစေ့ဆန် သိုင်းသားမာန်(၇)ပါး၏။

ဝက်ကုသောသော နဂါးညိုကည် တိုက်ပွဲအတွင်းပါဝင်
ခြင်းမရှိဘဲ ရပ်၍ အမိန့်ပေးနေသေးသည်။

ထွန်းစီ ခေါင်းဆောင် လစာကော သိုင်းသားများတွင်
အဆင့်မြင့်သိုင်းသား အတော်များများပါဝင်၏။

ထို့ကြောင့်ကည်း သူတို့သည် နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းသားများ
ကို အသက်စီးမှ တိုက်ခိုက်နိုင်ခဲ့သည်။

ထိုမျှမကသေးဝါး ညကပ်ရက်ကရက် အငိုက်ဝမ်း တိုက်
ခိုက်နိုင်သည့်အတွက်ကြောင့်သည်။ များစွာပင် အသားစီးရခဲ့
သေးသည်။

တိုက်ပွဲအနည်းငယ် ကြာသောအခါအမျှ သိသိသာသာ
ပင် အနိုင်ရသေးသည်။

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းသားများကား ချိုးနှိမ်ထားပြီး ခုခံအား
လည်း လျော့ကျလေသေးတော့သည်။

... ၀ ...

နဂါးစိမ်းနန်းတော်၏ ညွှန်ကြားသည် အသွန်ပင်ခမ်းနား
သည်ဝါး၏။

ယခုမူ တိုက်ပွဲကြောင့် ပရိဘောဂပစ္စည်းများ အလဲလဲ
အပြိုင်နုနု ပျက်စီးနေ၏။

၅၅၀ နဂါးစိမ်း

တန်ဖန် သွေးများလည်း စွန်းထင်းနေ၏။

ညှော်ခင်းတုန်း၌လည်း တိုက်ပွဲ ဖြစ်ပွားခဲ့သည် ဓမ္မာပီပါလား။

ယခုတိုင် တိုက်ပွဲက ရှိနေဆဲဖြစ်၏။

ထိုအထဲတွင် နှစ်ယောက်သည် အကြိတ်အနယ် ယှဉ်ပြိုင်နေကြ၏။

ထိုနှစ်ယောက်မှာ နဂါးဖြူနှင့် နဂါးဝါတို့ပင် ဖြစ်သည်။

နဂါးဖြူ၏သိုင်းပညာသည် နဂါးဝါထက် မြင့်မား၏။

သို့သော် ထက်ခောင်းတူ ဖက်ဆုရခဲ့သောကြောင့် ဘုမ္မိတိုက်ခိုက်မှုတို့က မဆက်လက်ပါ။

ထို့ကြောင့်လည်း နဂါးဝါအား ပြတ်ပြတ်သားသား အနိုင်မယူနိုင်ဘေးခြင်းဖြစ်၏။

နဂါးဝါမှာ တိုက်ပွဲ အခြေအနေကို အကဲခတ်ကြည့်လိုက်သည်။

သူ၏နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းသားများဘက်မှအခြေအနေမကောင်းလှသည်ကို ရိပ်စား သိရှိလိုက်ရလေသည်။

နဂါးဝါ စိတ်ဓာတ်ကျလာ၏။

ယခုထိ နဂါးစိမ်း ထွက်ပေါ်လာခြင်း ဓမ္မိသောကြောင့်လည်း တစ်ဆင့် စိတ်ဓာတ် ပျက်ပြားနေ၏။

၅၅၁ နဂါးစိမ်း

နဂါးစိမ်းထွက်ပြေးသွားပြီသော ဟူသော အစွဲကပ်နေ၏။

နဂါးစိမ်း မပါလျှင် သူ့ရပ်သည်နိုင်ပါ။

သူသည် နဂါးစိမ်း၏ မြင့်မားလှသော သိုင်းပညာကို အထင်ကြီး အားကိုးနေခဲ့သည် ဓမ္မာပီပါလား။

နဂါးဝါသည် စိတ်ဓာတ်ကျလာသဖြင့်တိုက်ခိုက်အားလည်း လျော့ကျလာခဲ့လေသည်။

ထိုအခါ နဂါးဖြူ၏တိုက်ခိုက်မှုအောင်သိ အထိုသို့ ကျဆုံးသွားရလေသောတည်း။

...၀...

ကျန်းစီးသည် နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းသားများအား ရှင်းလင်းရှင်းဆင်းသွင်းသို့ ဆက်ဝင်လာခဲ့လေသည်။

ထိုစဉ် စကြာလမ်းတက်မှ တိုက်ခိုက်သံကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် ပြေးသွားကြည့်လိုက်သေးသည်။

ထိုအခါ နဂါးစိမ်းနှင့် တန်ကျိုးတို့ တိုက်ခိုက်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။

တိုက်ခိုက်အည်ဆိုရာတွင် နဂါးစိမ်းကသာ တိုက်ခိုက်နေခြင်းဖြစ်ပြီး တန်ကျိုးမှာ အသေအလဲပင် ခုခံနေရသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။

‘ထင်ကျိုး... ဘောင့်ထား၊ ကျုပ်လာပြီ’

ကျန်းစိသည် ချက်ချင်းပင် တိုက်ပွဲအတွင်း ခြေဝင်လာကာ နဂါးစိမ်းအား တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ကျန်းစိဝင်ရောက်လာရာမှ ထင်ကျိုးမှ အထက်ရှုချေခံသွား၏။

သူသည် ပြောင်ရှမ်း ဆင်ကြေးဝေပေးသော ခေးခနစ်ကွက်ကို အသုံးပြုကာ တိုက်ခိုက်ခဲ့သော်လည်း နဂါးစိမ်းက အရေးမထားဘဲ ညှစ်ပြစ် ဆွဲကုန်လေ့ရှိသောအခါပင် တိုက်ခိုက်ခံခဲ့ရလေသည်။

နဂါးစိမ်း၏ သိုင်းပညာသည် အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ရှိနေသည်မှာ ထင်ရှားနေလေသည်။

ထင်ကျိုး အလွန်ခံပြင်းမိ၏။

ဤအတိုင်းဆိုလျှင် သူ့အစ်ကိုအတွက် ဆေးကြေးဆပ်နိုင်ပါမည်လော။

ယခု ကျန်းစိဝင်ရောက်လာသောအခါမှ သူက နဂါးစိမ်း၏ တိုက်ကွက်အောက်မှ ရုန်းထွက်နိုင်ခဲ့၏။

ထို့နောက် သူနှင့် ကျန်းစိတို့ တွဲကာ နဂါးစိမ်းအား တိုက်ခိုက်လိုက်ကြလေသည်။

နဂါးစိမ်းက ရယ်မောလိုက်၏။

‘ကျန်းစိ... မင်းရောက်လာတာ အတော်ပဲ၊ မင်းကိသတ်ဖို့ ကျုပ်က ရှားမနေရတော့ဘူးပေါ့’

သူသည် ကျန်းစိနှင့်ထင်ကျိုးတို့အား ပြုံးပြင်းထန်သန်ပင် ကိုလိုက်လိုက်၏။

ကျန်းစိသည် အဆင့်မြင့် သိုင်းသမားတစ်ယောက် ဖြစ်၏။

သို့ရာတွင် သူသည် နဂါးစိမ်း ပြိုင်ဘက် တန်ဖိုး မထုတ်ကြောင်း တစ်စေ့တစ်ရာပင် သိရှိလိုက်ရလေသည်။

ထင်ကျိုးနှင့် ကျန်းစိတို့မှာ နှစ်ယောက် ဖြစ်သော်လည်း နဂါးစိမ်း၏ အသံမသိသည့် နဂါးစိမ်း၏ တိုက်ခိုက်မှုအင်အားပင် ကျောက်သွားရသည် မထုတ်ပါလှ။

နဂါးစိမ်းက...

‘မင်းတို့ အစွမ်းအစနဲ့ ကျုပ်ကို ဆန်တုလို့မရပါဘူး’

သူသည် တိုက်ခိုက်မှုအချိန်ကို မြှင့်တင်လိုက်၏။

‘ကျား’

‘ယား’

မြှမ်း... အား’

ထင်ကျိုးသည် နဂါးစိမ်း၏ လက်ဝါးတစ်ချက် ရှပ်လိကာ က်သို့ ယိုင်ထွက်သွား၏။

ကျန်းစိန် ဓားမှာလည်း အဝေးသို့ လွင့်ထွက်သွားလေသည်။

နဂါးစိမ်းက ကျန်းစိန်အား အေးစက်အေးစက် ပျက်လုံးအဖြစ် ခိုက်ကြည့်လိုက်၏။

‘ကျန်းစိန် မင်း လိုရာဆုသားတောင်းပေတော့’

ထူသည် လက်ဝါးနှစ်ဖက်ကိုဝှေ့ယမ်းကာ ကျန်းစိန်အား တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

လက်နက်ကင်းမဲ့သွားသော ကျန်းစိန်မှာ နဂါးစိမ်း၏လက်ဝါးချက်ကို အလူးအလဲပင် ခုခံလိုက်ရ၏။

ဤအတိုင်းဆိုလျှင် နောက်ထပ် သိုင်းကွက် ဆယ်ကွက်ပင် ခံနိုင်မည်မဟုတ်ပါ။

‘ဝုန်း—’

စစ်ကြိမ်တွင် နဂါးစိမ်း၏လက်ဝါးတစ်ချက်ကို ထိမှန်ခဲ့ပြီး ကျန်းစိန်မှာ နောက်သို့ ယိမ်းယိုင်သွား၏။

နဂါးစိမ်းက ပဲ့အမြန်သိမ်းရန် ရှေ့သို့ခုန်တက်ကာ ကျန်းစိန်၏ ရင်ဝသို့ လက်ဝါးတစ်ချက် ချိတ်ချလိုက်၏။

ထိုစဉ်မှာပင် လူရိပ်တစ်ရိပ်က ကျန်းစိန်ရှေ့သို့ ကျဆွေကလာပြီး နဂါးစိမ်း၏ လက်ဝါးကို လက်ဝါးချင်း ခံပေးလိုက်လေသည်။

‘ဝုန်း—’

နှစ်ယောက်စလုံး နောက်သို့ တစ်လှမ်းစီ ဆုတ်သွားရသည်။

နဂါးစိမ်းမှာ ဒေါသခြောက်ခြောက် ထွက်သွားပြီး ရှုပ်လှသောအားကြည့်လိုက်၏။

ဝင်လာသူကား မြောင်ရှမ်းပင်ဖြစ်၏။

မြောင်ရှမ်းက—

‘ခင်ဗျားက နဂါးစိမ်းပဲလား’

‘ဟုတ်တယ်...မင်း ဘယ်သူလဲ၊ ဘာကြောင့် ကျုပ်ကို ပြီး နှောင့်ယှက်ရတာလဲ’

‘ခင်ဗျားရဲ့ ရက်စက်ီယုတ်မာမှုအတွက် ရောက်လာခဲ့တာ ခင်ဗျား၊ ဘာလက်နက်သုံးဘလဲ’

နဂါးစိမ်းက ရယ်မောလိုက်ပြီး—

‘မင်းကိုဆတ်ပင်ဖို့ လက်နက်မလိုပါဘူး’

ထူသည် မြောင်ရှမ်းထံ ခုန်ဝင်ကာ လက်ဝါးနှစ်ဖက် တရကြမ်းတိုက်ခိုက်လေသည်။

မြောင်ရှမ်းကလေး လက်ဝါးနှစ်ဖက်ဖြင့်ပင် အလှူပြု၊
ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

သုတိနှင့်ညီ၏ တိုက်ခိုက်မှုကား လျင်မြန်လွန်းလှ၏။
ထိပ်သီးသိုင်းအမားများဖြင့်၍ တိုက်ပွဲကား အလွန်ပင်
ကြည့်စရာင်းလှပေစေသည်။

...O...

သိုင်းကွပ် နှစ်ဆူအောင်သာပြီ ဖြစ်၏။
နဂါးစိမ်းသည် မြောင်ရှမ်းအား ယခုထက်တိုင် အနိုင်မရ
သဖြင့် ခေါ်အထွက်လေသည်။

ထူသည် စိတ်ပိုလေးလှ၏။
မေး၍လည်းမရဘဲသာပါ။

ထု၏ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းအားများမှာ အထိနာနေပြီ မဟုတ်
ပါလား။

ထိပ်စန်းသိုင်းအမားများ၏ တိုက်ပွဲတွင် စိတ်တည်ငြိမ်မှုက
အလွန်အရေးကြီးသည်။

...O...

ယခု နဂါးစိမ်း စိတ်လှုပ်ရှားသွားတာအခါ ထု၏ သိုင်း
ကွက်များတွင် ဟာကွက်များ ဖြစ်ပေါ်သွား၏။

မြောင်ရှမ်းက အခွင့်အရေးကို လက်လွှာမခံပါ။
ဟာကွက်တွေသည်နှင့် ဝိကော တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။
'ဟာ...'

'ဝုန်း...'
'အာ...'

မြောင်ရှမ်း၏ လက်ဝါးသည် နဂါးစိမ်း၏ ရင်သို့ မိုက်မိ
သွားပြီး ဘယ်ထက်ကလည်း နဂါးစိမ်း၏မျက်နှာကို ကုပ်မိ
သွား၏။

နဂါးစိမ်း နောက်သို့ယိုင်ထွက်သွား၏။
ထု၏ မျက်နှာအေးပြေးစွာလည်း လန်ထွက်သွား၏။
စင်စစ် အရေးပြားသန်သွားခြင်းမဟုတ်ပါ။
မျက်နှာ တူကွာသွားခြင်းသာဖြစ်၏။
'ဟာ...'

'ထူ...ထူ...နဂါးစိမ်းမဟုတ်ဘူး'

နဂါးစိမ်းသည် သွေးများ အန်ထုတ်လိုက်၏။

မျက်နှာပေါ်မှ ထွက်သွားသော မျက်နှာဖုံးကိုဆွဲ၍
လိုက်၏။

ထိုအခါ ဆူ၏ မူထမျက်နှာ ပေါ်ထွက်လာ၏။

‘ဟင်...သရဲပလွေ’

နဂါးဖြူအံ့သြပြီး ရေရွတ်လိုက်၏။

‘ဆူက စိတ်ထင်နှုန်းက ပြောခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး ယခုသူပြော
သည်က မှန်ကန်နေသည် မဟုတ်ပါလား။’

သရဲပလွေက...

‘ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်က နဂါးစိမ်းကို သတ်ပြီး သူ့နေရာ
ဝင်နေခဲ့တာ၊ ကျုပ်အကြံအစည်တွေ အောင်ဘော့မှာ ခပ်
ဗျား နှောင့်ယှက်လို့’

သူသည် မြောင်ရှမ်းအားကြည့်ကာ နာကြည်းစွာဖြိုပြော
လိုက်၏။

မြောင်ရှမ်းက...

‘ကျုပ်က ခင်ဗျားကို တိုက်ခိုက်ဖို့မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့်
ခင်ဗျားက သူ့ရဲ့တစ်မိသားစုလုံးကို ရက်ရက် စက်စက် သတ်
ဖြတ်ခဲ့တဲ့အတွက်ကြောင့် ကျုပ်က—’

‘ဘာ...ဘာပြောတယ်’

သရဲပလွေက ထန်ကျုံးအား စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး....

‘ကျုပ်က သူ့ရဲ့ မိသားစုတစ်ခုလုံးကို သတ်ပစ်ခဲ့တယ်
ဟုတ်လား?’

‘ဟုတ်တယ်’

‘ခင်ဗျား ခုခန့်ပြီ၊ မိုးကြိုးခေး ထန်ဖုံးတို့ ညီအစ်ကိုစွာ
အာမိသားစုမှ မရှိဘူး၊ သူ့မိဘတွေ ဆေးဆုံးတစ ကြာလှ
ပါပြီ’

ထိုစကားကို နဂါးဖြူက ဝင်ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။

ထန်ကျုံး မျက်နှာပျက်သွား၏။

သူသည် ရုတ်ခြည်းပင် ခေးကိုဆွဲကာ သရဲပလွေထံ ပြေး
ဝင်သွားလေသည်။

ထန်ကျုံးက လူဆုခေးပါ သရဲပလွေထံမှန်ဝင်ကာ တိုက်
ခိုက်လိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

သူ၏ လိမ်ညာမှုများ ပေါ်ပေါက်တော့မည်ဖြစ်၏။

သူ့အား မြောင်ရှမ်းက ခွန့်လွှတ်မည်မဟုတ်ပါ။

၈၃၀ နှစ်လျှောက်

ကုသည့် မြောင်ရှမ်းအား အသုံးချခဲ့သည်ဟုထိပါလား။

ထို့ကြောင့် သူကဆရာပစ္စည်းအား တစ်ချိန်ထိုးပြီးဝန်ကိုက် ခိုက်လိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

သူ၏ဆစ်ကိုကောက် ခရီးပစ္စည်းများ သွေးကြေးဆပ်ပြီး လျှော် သူ့အား ခြိုက်စေလို အပြစ်ပေးမှုကို ခံယူနိုင်ပေသည်။

...

ဆရာပစ္စည်းမှာ သူ့ထံ တစ်ကျိုးက တစ်ချိန်ထိုး ပြီးဝန် ကိုက်ခိုက်လာသည်ကို တွေ့သောအခါ ထိတ်သန့်သွား၏။

သူသည် ဒဏ်ခံပြင်းထန်စွာ ရသားထဲဖြင့် ချောင့်တင်း နိုင်ပါ။

ထို့ကြောင့် အကိုကင်းတင်းကြိုချင်း လက်ဝါးဖြင့်ပြန် လည် ခိုက်ချလိုက်ပေသည်။

ရုန်း...

အား

အမယ်ခေါ်

ကြွေးအားခိုက်ဆန့်သွင်းသောအခါ(၃) မိမိ။

အောင်ဟန်ထံမျှား သူ့ကံပင်သား၏။

ဆရာပစ္စည်းခန္ဓာကိုယ်မှ သွေးများ ပြွေခနဲကျသွား၏။

ဆရာပစ္စည်း ကြမ်းပြင်ပေါ် ပြိုလဲကျသွားလေသည်။

ထို့အတူ ဆစ်ကျိုးများအား ဆရာပစ္စည်းလက်ဝါးချ ထိမှန်ကာ ခနဲကန်သို့ လွင့်စည်သွား၏။

သူသည် သွေးများထက်ထက်ကာ နယ်လှိုင်းနှုတ်ထလာခဲ့

ဆရာပစ္စည်းဆရာဆရာသည်ကိုကြည့်ပြီးနောက် သူ၏မျှ နှာ တဖြည်းဖြည်း ပြိုသွား၏။

ပြီးစုံ သူသည် ကြမ်းပြင်ပေါ် လက်ဆံဆိပ်ပြိုကျသွားခဲ့ တော့သည်။

အပြစ်အပျက်များကား မြဲဆန်လွန်းလှသည်။

ခေတ်သူမျှ မဟန်သားနိုင်ခဲ့ကြပါချေ။

...

ဆရာပစ္စည်းပေးဆုံးသွားပြီဖြစ်၏။

နဂါးစိမ်းရိုက်ထားမျှားမှာ ခေါင်းခေါင်းကင်းမဲ့သွား ပြီဖြစ်၍ လက်နက်ချဆည်းခံလိုက်လေသည်။

၂၅၁ နန်းတော်

နဂါးညို၊ နဂါးဖြူနို့ ကျန်းစိတို့က နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းကို
ရှင်းလင်းနေကြလေသည်။

မြောင်ရှမ်းမူမူ နဂါးစိမ်းနန်းတော်မှ ပြန်လည်ထွက်ခွာ
သွားလေသည်။

ထူသည် ထန်ကျုံး၏ ပရိယာယ်အတွင်း ဝင်မိသော ခည်း
ဒုစရိုက်သမားတစ်ဦးကို ချေမှုန်းလိုက်ရ၍ တော်သေးတည်ဟု
ဖြေသိမ့်လိုက်လေသည်။

ရှုပ်ထွေးပေလိသကဲ့သို့ ပြည်ခဲ သိုင်းလောကကိုလည်း စိတ်
ပျက်သွားမိလေသည်။

ထူသည် သိုင်းပညာဆက်လက်ယှဉ်ပြိုင်လိုစိတ်ရှိတော့ပါ။

ဆေးချမ်းသော နယ်ခြားခေမာသို့ကာ ပြန်ရန် ဆုံးဖြတ်
လိုက်လေတော့သည်။

(ပြီးပါပြီ)

